

NYHEDSORIENTERING AUGUST 2023: Samarbej med det Globale Syd for fred og udvikling

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Live webcast med Helga Zepp- LaRouche: Den koloniale æra nærmer sig sin afslutning

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 9. august 2023

ANASTASIA BATTLE: ...Vi skal diskutere en begivenhed, der aldrig skulle have fundet sted: I dag er det den 9. august 2023, og det er også 78-årsdagen for atombombningen af Nagasaki. Så i dag skal vi have en meget spændende diskussion med Helga Zepp-LaRouche, og jeg vil gerne overlade det til Helga at starte.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Ja, vi befinner os i en virkelig historisk verden i forandring: Jeg har sagt, at vi oplever en forandring, der kun kommer én gang hvert tusinde år. Og det, jeg mener med det, er, at den epoke, der begyndte med kolonialismen omkring 1500, og som nu har varet i 600 år, definitivt er ved at være slut, og vi står nu på randen af en ny æra for menneskeheden, som enten vil føre til atomar

udslettelse i en tredje verdenskrig, hvis den nuværende fare for krig eskalerer. Eller, hvis det kan undgås, tror jeg, vil se en periode med samarbejde mellem nationer på lige fod, hvor ingen nation vil være dominerende, men man vil have et partnerskab af suveræne nationer, der arbejder for alles fælles bedste.

Nogle vil måske mene, at det er utopi, men det er det, der sker, og jeg tror, at BRICS-topmødet, som finder sted i Johannesburg i Sydafrika den 22.-24. august, vil være en begivenhed, der vil føre til ”tektoniske ændringer” i verdenssituationen. Det er ordene fra den sydafrikanske ambassadør til BRIKS, Anil Sooklal, som annoncerede en sådan kommende forandring. Og det er indlysende for enhver, der har fulgt denne udvikling på det seneste. Sydafrikas udenrigsminister, Naledi Pandor, sagde, at 23 nationer fra det Globale Syd formelt har ansøgt om at blive en del af BRIKS, omkring 20 eller flere har uformelt meddelt deres interesse for at blive det i fremtiden; 67 ledere fra det Globale Syd, herunder de øvrige 53 nationer i Afrika, er blevet inviteret til at deltage i BRIKS-topmødet.

Så det bliver en utrolig vigtig begivenhed. Kinas præsident Xi Jinping vil ikke kun deltage personligt, men han vil også aflægge et statsbesøg i Sydafrika før topmødet den 22. august.

Jeg tror, at der vil komme dramatiske ændringer ud af dette topmøde.

Det er mit absolute håb, og det er, hvad hele vores indsats med at organisere det har været, at de vestlige lande ikke vil se det som en trussel, hvilket de fleste af dem desværre har gjort indtil videre. Det er ikke en trussel: Det er en mulighed! Det er en mulighed for at arbejde sammen og endelig gøre en ende på kolonialismen, for at etablere et forhold mellem nationer, hvor folk begynder at behandle hinanden som ligemænd. Jeg tror, at det er en ånd, der ikke kan puttes tilbage i flasken, fordi landene i det Globale Syd, i

traditionen fra Nehrus, Sukarnos, Titos og Nassers alliancefri bevægelse, alle disse mennesker, der var grundlæggerne af den alliancefri bevægelse, nu er blevet voksne i en vis forstand, fordi de har været igennem utrolige kampe. For da de forsøgte at skabe en ny økonomisk verdensorden i 1950'erne, 1960'erne og 1970'erne, blev de altid mødt med kup, med destabilisering. Men nu er verden ved at ændre sig: For den økonomiske vækst sker ikke længere i G7 – de sakker klart bagud. Den økonomiske vækst finder sted i de mest udviklede lande i det Globale Syd: Kina er selvfølgelig i spidsen.

Meget spændende er det, at nyhederne nu kommer fra Greater Bay Area i Kina, som er regionen Shenzhen, Guangzhou, Zhuhai, Hong Kong, Macau og andre megabyer, denne region med omkring 80 millioner mennesker, og det er verdensøkonomiens lokomotiv. Hvis man bare tager den region med 80 millioner mennesker, ville de være nummer 12, når det gælder nationaløkonomi, bare i den region. De har annonceret, at de nu vil have et maglev-system med et maglev-tog, der kan køre 650 kilometer i timen! Det er virkelig fantastisk, og det vil køre hver halve time, så disse byer vil være forbundet med et maglevtog hver halve time. Det er så betagende, og hvis du tænker på den utrolige bro-tunnel i den region, fra Hong Kong og Shenzhen til Zhuhai og Macau; jeg var på den bro for flere år siden, før den var helt færdig, og det er et helt fantastisk stykke ingeniørarbejde, som jeg tror, deres ingeniører har introduceret 120 nye patenter på.

Så i stedet for at Vesten sætter sig op på en høj hest og siger: Se, det her er en systemisk trussel, I burde være glade for at samarbejde! Jeg mener, det er så utroligt – den økonomiske motor er helt klart Kina. Det er helt klart de asiatiske lande, og Tyskland er lige nu desværre på vej mod muren på grund af en ond regering – jeg kan kun sige, at det, den nuværende økonomiminister gør, ikke bare er topmålet af inkompentence, det er direkte ondt, fordi han ødelægger levebrødet for generationers arbejde, for genopbygningen af

Tyskland efter Anden Verdenskrig, og denne fyr ødelægger bare det hele! Og han burde blive drevet ud af embedet så hurtigt som muligt.

Men i stedet for at se udviklingen i Asien som en trussel, bør Vesten samarbejde. Med den nuværende udvikling vil Tyskland, som stadig er nummer 6 med hensyn til BNP-produktion, snart falde bagud. Tyskland plejede at være nummer 4, nu er det nummer 6. Og lige nu udvikler Brasilien og Indonesien sig hurtigt, og de vil overhale Tyskland inden for en meget kort tidsperiode. Og i stedet for at se alt dette som en trussel, har Kina mange, mange gange tilbuddt, at Bælte & Vej Initiativet er åbent for alle. De har endda skabt en særlig samarbejdsmodel for stormagtsrelationer, især for samarbejdet mellem Kina og USA. Og Kina håber meget, at Europa vil være interesseret i at samarbejde med Kina. Og så vil joint ventures i Afrika, i andre asiatiske lande og i Latinamerika selvfølgelig være vejen at gå.

Så jeg tror, at vi i den forstand står ved en total skillevej. Selvfølgelig er faren for krig overhængende, for jo mere det bliver klart, at krigen i Ukraine ikke kan vindes konventionelt, i det mindste vil NATO-siden helt sikkert ikke vinde, fordi alle disse våben og flere våben og flere våben fører til nedslagtning af det ukrainske folk. De bliver ødelagt, og antallet af ofre, der kommer ud, er helt forfærdeligt.

Derfor var vores freds demonstration sidste søndag foran FN i New York City så absolut afgørende: Jeg er meget glad for den, og Anastasia, du gjorde et fantastisk stykke arbejde sammen med Irene Mavrakakis med at organisere den og moderere den. [<https://humanityforpeace.net/index.php/nyc-live-stream/>] Men det var en meget bred alliance, og det er alternativet. Vi bør ikke kun mobilisere for at stoppe krigen, men for at få hele verden til at samarbejde med den nye økonomiske orden, der er ved at opstå, og så kan vi løse alle problemerne. Så jeg vil stoppe her, for jeg er sikker på, at der er spørgsmål.

BATTLE: Tak, Helga. Jeg er sikker på, at Irene Mavrakakis vil blive meget glad for at høre, at du synes, vi gjorde et fremragende stykke arbejde. Jeg vil også gerne påpege, at vi havde en smuk koncert, også lige efter FN-rallyet, som var et meget sublimt udtryk for menneskelighed. Og jeg tror, at alle de mennesker, der deltog i den, sangerne, orkestret, mange af dem var mennesker, der blev bragt ind gennem lidenskab og netværk og bare ønskede at udtrykke deres kærlighed til menneskeheden og forsøge at hæve alles sjæl til det højeste niveau for at stoppe atomkrig. Så det er ret fantastisk.
[<https://www.youtube.com/watch?v=pjYZqqkPyJg>]

Vi har fået et spørgsmål fra Thomas. Han siger: "Tak for den smukke koncert i søndags. Det var virkelig godt og vigtigt at bringe denne form for skønhed til folk på dette tidspunkt. På dette kritiske tidspunkt i historien, med stor fare og store muligheder på samme tid, hvad er så de bedste måder at få succes med at skabe den nødvendige forandring i transatlantisk politik? Tror du, at den tilbagevendende regering vil stå imod presset fra folket, når lederskabet i Vesten har været så arrogant og moralsk fallit over for sit eget folk og resten af verden? Hvad tror du, Helga?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, der er en pointe i det, du siger, at de stort set er uvidende om næsten alt. Men der er noget, der hedder valg, som heldigvis ikke er blevet opgivet endnu. Så de er nødt til at se på resultaterne af deres politik.

Jeg tror, at det amerikanske valg er næsten et år og et kvarter væk, så det er lang, lang tid. I Tyskland har vi også valg til Europa-Parlamentet næste år, og derefter har vi forbundsdagsvalg. Så alle disse ting ligger langt ude i fremtiden, og krisen er meget akut. Så jeg tror, det er vigtigt at fortsætte denne form for mobilisering. Vi vil helt sikkert have en ny Schiller Institut-konference snart, sandsynligvis hybrid eller virtuel. Men så skal vi også opbygge disse demonstrationer, for jeg tror, det er meget vigtigt, at folk ser, at der er et alternativ, og det faktum,

at vi har internettet, og vi har alternative medier, vi har sociale medier, kan vi begynde at opbygge. Jeg tror ikke, at det alene vil gøre det, for den militære krigsmaskine er meget fast besluttet på at fortsætte med at tjene penge på disse krige. Men jeg tror, det er en kombination af ting: Heldigvis har vi en række topledere, som jeg synes er meget fornuftige. Jeg vil sige, at der i det globale syd er adskillige fremragende mennesker, som har mod, som har moralsk integritet, og jeg vil ikke undervurdere, at de kommer til at spille en rolle i den strategiske udvikling.

Det virkelig afgørende spørgsmål er selvfølgelig, hvad der vil ske i USA? Hvad vil der ske i Tyskland? Det er to helt afgørende lande, og så er Frankrig, Italien og andre lande i Europa selvfølgelig også afgørende. Så jeg kan kun sige, hjælp os med at mobilisere løbende, det første skridt er at tage videoen af demonstrationen den 6. august, som er på internettet

[<https://humanityforpeace.net/index.php/nyc-live-stream/>] og på vores hjemmeside. Sørg for, at folk også ser koncerten, for både de spirituals, der blev sunget, og nogle andre kunstsange, men især Mozarts {Requiem}, det er vigtigt, fordi vi er så meget på randen af at miste menneskelighed, når det kommer til krig, at vi har brug for, som du lige sagde, Anastasia, vi har brug for at mobilisere de højeste og ædleste følelser i folk, og vi har brug for at få den bedste menneskelighed frem i dem. Og det er derfor, vi er nødt til at sprede koncerten, sprede rallyvideoen: Kom til vores fremtidige mobiliseringer og bare kontakt os og bliv sammen med os i denne mobilisering. For på en eller anden måde har jeg en stærk fornemmelse af – og det er ikke bare en fornemmelse, det er baseret på en masse fakta og ikke bare fakta – at vi befinder os i en periode, det er meget svært at sige, måske de næste seks måneder, måske det næste år, måske det næste halvandet år, to år; men i denne periode tror jeg, at beslutningen vil blive taget om, i hvilken retning menneskeheden vil gå. Og jeg tror, at i perioder som denne er

det den enkeltes bidrag, der vil gøre en forskel. Så kontakt os og mobiliser sammen med os.
[<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/membership>]

BATTLE: Ja, absolut. Vi havde søstermøder over hele verden, ikke kun i Europa og USA, men også i asiatiske lande, vi havde afrikansk støtte, vi havde folk fra hele verden, der kom ud som et udtryk for kærlighed til menneskeheden og råbte, at vi er nødt til at stoppe atomkrig. Så uanset hvor du kommer fra, så kontakt os, kontakt Schiller Instituttet, kontakt Humanity for Peace. Vi har en fantastisk hjemmeside: <https://humanityforpeace.net/>. Og vi vil udgive flere af disse ting, så du kan dele dem ud og hjælpe dig med at organisere.
[<https://twitter.com/4peacehumanity?s=20>]

Jeg synes, at en af de virkelig gode ting, der er kommet ud af arbejdet med International Peace Coalition, som vi har lavet, Helga, er, at den idé, du havde om at forene den antiimperialistiske bevægelse i det Globale Syd, det, du ser med BRICS, BRICS-processen, topmødet i Sydafrika, med fredsbevægelsen, virker! At dette er et meget inspirerende øjeblik for folk.

Så jeg vil gerne stille dette spørgsmål, som kommer fra Alam. Han siger: "Hvorfor er Vesten, især Europa, tavs, når den står over for ukontrolleret migration, fordi nogle lande, som Frankrig, skamløst udplyndrer afrikanske ressourcer? Et rigt land, der opkræver skatter fra sine tidligere kolonier, er ikke bare skammeligt, men ondt. Hvornår får europæerne en menneskelig bevidsthed, som normalt fjerner det dyriske i os, så de kan handle menneskeligt og blive retfærdige? Hvis det ikke ligger i franskmændenes psyke, bør de i det mindste stoppe den skammelige gangsteragtige udplyndring af fattige lande ved at modsætte sig en skat og udnytte deres mineraler uden at betale en fair pris. Hvad synes du, Helga?"

ZEPP-LAROCHE: Jeg ville ønske, at det kun var Frankrig, der førte en kolonialistisk politik. Desværre er det indtil videre

G7, det såkaldte Vesten, NATO-landene, de er alle med i det. Jeg tror ikke, at de alle er med, for der er folk som for eksempel den tidligere viceminister for økonomi i Italien, Michele Geraci: Han kom for nylig med et meget fremragende indlæg, hvor han sagde, at måden at løse flygtningekrisen på er at skabe udvikling, og at Europa bør gå sammen med Kina og hjælpe med at udvikle infrastrukturen og alle de andre behov – industri, landbrug. Og jeg tror, det er den rigtige vej.

Vi presser meget hårdt på i den retning. Og Afrika, tror jeg, er fremtidens kontinent. Vi ved nu, at Afrika om bare 25 år vil have mindst 2,5 milliarder mennesker. Geraci sagde, at Afrika snart vil have 4 milliarder mennesker, og så vil det være det kontinent med den yngste gennemsnitsalder; de fleste mennesker vil være yngre end 20 år. Og hvis vi så sørger for midlerne, dvs. millioner og hundreder af millioner af produktive jobs, er der selvfølgelig ingen grund til, at Afrika ikke kan blive fremtidens absolute økonomiske mirakel. Og jeg synes, det er det, vi skal arbejde hen imod.

Så du har ret i din kritik, for indtil nu har de internationale selskaber været i landene i det globale syd for at ”hjælpe” dem, i anførselstegn, ved at udvinde råmaterialerne og derefter sælge dem, men tjene langt størstedelen af overskuddet; og de lande, der faktisk ville eje disse ressourcer, ville have en lille, lille dråbe. Og det er i virkeligheden det, der foregår bag denne udvikling i Niger, som bliver fuldstændig misrepræsenteret af de vestlige medier. Og det virkelige problem er – tag for eksempel Niger – at de har store uranressourcer. De producerer og eksporterer omkring en tredjedel af al den uran, som Frankrig har brug for til sin atomkraft. Og den nye regering har nu suspenderet eksporten af uran til Frankrig, fordi de føler, at de nuværende prisforhold er helt urimelige. Så du har en utrolig eksplosiv situation. Nigers nabolande – Mali, Burkina Faso, Tchad, Algeriet – alle disse regeringer har dybest set sagt, at de støtter regeringsskiftet i Niger. Den nye præsident i

Nigeria, som også er leder af ECOWAS [Economic Community of West African States], ønskede en militær intervention, som tydeligvis blev støttet af EU og, tror jeg, USA. Men heldigvis stemte det nigerianske senat imod det, og ifølge den nigerianske forfatning er det bindende, så den militære intervention er blevet stoppet indtil videre.

Folk i regionen har ikke glemt, hvad resultatet af NATO's intervention i Libyen var! Se på, hvad der skete: De dræbte Gaddafi og kastede Libyen ud i totalt kaos, og landet er ikke kommet sig endnu. Se på Irak: De dræbte Saddam Hussein, og Irak, som var på en meget lovende vej mod modernisering; kvinder havde alle muligheder for at gå på universitetet, infrastrukturen udviklede sig utroligt godt; og nu er landet stadig i en forfærdelig krise. Alt dette er kendt! Folk glemmer ikke disse ting, og det er derfor, de alle var imod en militær intervention i Niger. Og jo mere Vesten skubber på, jo mere vil Vesten miskreditere sig selv.

Så jeg tror, at det virkelig er enden på kolonialismen, hvor landene i Afrika og andre regioner i verden kræver at kontrollere deres egne ressourcer, og hvad ville være mere retfærdigt end det? De kræver, at de udvikler deres egen produktion, deres egen industri, for at generere indkomst, så de kan blive mellemindkomstlande så hurtigt som muligt, og det bør støttes! Det er den legitime ret for enhver nation på denne planet.

Så man kan se folks intentioner ved at se på, hvad de siger om denne konflikt. Hvis de siger "demokrati" og "pressefrihed", så bør de holde sig for næsen, før de begynder at kritisere andre lande, de bør feje for egen dør.

Men jeg synes, det er et meget spændende øjeblik, og vi bør støtte denne udvikling, for det er ethvert lands ret at tage sig af sin befolkning og udvikle sig.

BATTLE: Fremragende! Med hensyn til situationen i Niger har vi

faktisk fået et spørgsmål fra John om det. Han siger: "Afrika tager et reelt standpunkt mod vestlig imperialisme, især Niger. Tror du, at Niger, med støtte fra sine naboer, i sidste ende vil få succes mod Vesten og ECOWAS-imperialismen? Mali har allerede meddelt, at de vil hjælpe med at forsvare Niger mod militære angreb, og jeg har hørt rapporter om, at Rusland også sender Wagner-gruppen for at forsvare Niger. Hvad synes du om det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, der er en meget god chance for, at det vil lykkes, for det er holdningen i langt de fleste afrikanske lande, som har det på samme måde. Den [amerikanske viceudenrigsminister] Victoria Nuland, som er blevet berygtet for sin optræden på Maidan i 2014, hvor hun endte med at dele småkager ud til folk, der var i oprør. Og hun pralede med, at udenrigsministeriet havde brugt 5 milliarder dollars på NGO'er alene i Ukraine. Så hun havde tydeligvis en rolle i alt, hvad der skete under kuppet. Hun pralede i et telefonopkald til den amerikanske ambassadør i Kiev, Geoffrey Pyatt, og det blev på en eller anden måde optaget, og det blev offentliggjort. Og på båndet siger hun: "F-k the EU," dybest set vil vi bestemme, hvem der skal være den næste leder, "our guy, Yats," med henvisning til Arseniy Yatsenyuk.

Så selvfølgelig, når hun tager til et land, der er i en ustabil situation, eller et krisepunkt, som Niger er lige nu, og hun insisterede på at tale med den tidlige præsident, hvilket blev nægtet hende; hun kunne kun tale med ham i telefonen. Og hun sagde, at hun havde haft nogle "meget vanskelige" og til dels "ubehagelige" samtaler med den nuværende regering, og så bad hun dem åbenbart om ikke at ringe til Wagner-gruppen. Og Prigozhin sagde, åh, du har godt nok hørt, at fru Nuland er så opmærksom på dem. Jeg tror ikke, at Wagner-gruppen vil gå ind, eller jeg har ikke detaljeret viden om det. Men jeg tror, bortset fra disse detaljer, at den generelle tendens er, at Afrika ønsker at hævde sig, og det har Frankrig lært.

Jeg tror bestemt, at Kina er en ven af Afrika. Der er nogle, der siger, at venskab mellem nationer ikke er muligt, men Xi Jinping har gentagne gange sagt, at Kina er Afrikas ven, og mange afrikanske ledere har sagt, at de mener, at Kinas opførsel beviser, at det er en sand ven af afrikanske nationer. Og Rusland huskes også meget godt, fordi det under Sovjetunionen hjalp afrikanske nationer med at få deres uafhængighed, og det er heller ikke blevet glemt. Og nu tilbyder Rusland atomenergi og atomteknologi til afrikanske lande. Så de er ikke alene.

Så jeg kan kun sige, at jo før de europæiske nationer og selv USA siger: "Okay, lad os stoppe vores konfrontation og lade os samarbejde," det er, hvad Geraci anbefalede. Der er så meget at gøre i Afrika, der er plads til alle. Så hvorfor ikke tage hinanden i hånden og arbejde sammen i stedet for at forsøge at forblive den dominerende magt og dræbe alle andre?

BATTLE: Vi har en række mennesker her i dag, som har været arrangører for Humanity for Peace, ikke kun i USA, men i hele verden. Og mange mennesker tænker: "Hvad skal vi nu gøre? Hvordan skal vi fortsætte med at organisere det her?" Et spørgsmål kommer ind fra D., som spørger: "Hvordan udvikler vi de nye ledere med de rette færdigheder, holdninger og mod til at møde de kommende udfordringer? Hvad synes du, vi skal gøre?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, først og fremmest er der LaRouche Legacy Foundations bibliotek. [<https://www.larouchefoundation.org/news/llf-launches-the-larouche-library>] Vi er i gang med at udgive hele min afdøde mands livsværk. Og han har skrevet så mange ting, at selv om de blev skrevet for 10, 20, 30, 40 år siden, så er de som en rettesnor for, hvad man skal gøre. For eksempel skrev han en meget vigtig artikel for nok 20 år siden med titlen "On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency" [https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n30-20000804/eirv27n30-20000804_004-on_a_basket_of_hard_commodities-lar.pdf],

som var et forslag om en reservevaluta baseret på råvarer i stedet for pengeværdier. Og det er det, der bliver diskuteret lige nu, og landene forsøger at finde ud af, præcis hvordan det skal gøres. Det vil være et emne på det kommende BRICS-topmøde i Sydafrika. Jeg tror ikke, at det vil føre til en fælles valuta lige med det samme, for det er en meget vanskelig proces, som vi har set med euroen, som ikke blev gjort godt, og den fungerer ikke godt. Så det kræver en masse arbejde.

Der er mange, mange flere artikler: Jeg vil foreslå, at det første skridt er virkelig at begynde at blive ekspert i økonomi. Studer det amerikanske økonomiske system, som det blev udviklet af Leibniz, af Friedrich List, af Alexander Hamilton, af Mathew og Henry C. Carey, og som det blev udvidet af Lyndon LaRouche: Denne idé om, hvordan man får en økonomi til at fungere, er noget, der er absolut forståeligt, og du kan studere det. Så er vi selvfølgelig nødt til at have en metodologisk, filosofisk uddannelse, hvor vi tager de bedste hjerner, som menneskeheden har produceret indtil nu: Konfucius, Platon, de vediske skrifter i Indien, Leibniz, Cusanus, Ibn Sina og mange andre. Så kontakt Schiller Instituttet, og vi vil give dig en læseliste, så du kan udvikle den nødvendige intellektuelle ammunition til at vinde dette slag så hurtigt som muligt. Og vi kan altid diskutere disse ting mere indgående, hvis du ønsker det.

BATTLE: Jeg tænkte lige, mens du talte, Helga, for jeg har lyttet til gamle optagelser af Lyndon LaRouche, din mand, og læst hans papirer for at minde mig selv om og få inspiration til at organisere det, der lige er blevet samlet sammen. Og det blev aldrig mere klart, end at Lyn altid talte om ideen om, at det er "mellem tonerne", det er ikke, hvad du siger, men det er "mellem tonerne", det er noget, der faktisk kommer fra dig, som bliver udtrykt til andre mennesker, som aktiverer dem. Og jeg tænkte på alle de nye organisatorer, unge, gamle, uanset hvor i verden I kommer fra, og jeg ville spørge jer om

noget, der ligner det, D. spurgte om, men jeg tror, det er mere specifikt: Det forekommer mig, at folk også har brug for kulturel træning, så de har den følelsesmæssige styrke til at håndtere denne slags spørgsmål. Jeg har lyttet til en masse spirituals, og jeg kan godt lide Schuberts 9. symfoni, dirigeret af Wilhelm Furtwängler. Og den idé, Furtwängler havde om at blive i Tyskland under nazismen for at redde sit folk, for at løfte folk op til det højeste koncept af menneskelighed.

Og jeg ville gerne spørge dig om din anbefaling til, hvordan jeg skal henvende mig til folk for at uddanne dem på denne måde? Hvad tror du, er den bedste måde at gøre det på?

ZEPP-LAROUCHE: Åh! Jeg tror, det kræver en læseplan, og jeg tror, vi har brug for hold af mennesker til at – måske skulle vi tænke på et Schiller-akademi. I begyndelsen af 1980'erne havde vi et netværk af hundredvis af professorer, videnskabsfolk og forskere, og vi overvejede faktisk at oprette universiteter. Og det var på et meget avanceret stadie, fordi vi havde nogle af de bedste videnskabsfolk, som professor Robert Moon, og mange andre i Fusionsenergifonden på det tidspunkt; og ideen om at oprette akademier eller private universiteter og endda statslige universiteter. Det er helt sikkert et mål, der vil komme i horisonten før eller senere. I mellemtiden tror jeg, at jeg vil anbefale grundlæggende studiegrupper om de vigtigste emner. For det er et enormt felt: Der er universel historie, musik, videnskab, poesi, maleri, rumvidenskab, biovidenskab. Så det er et enormt felt! Men jeg tror, man skal starte med et solidt fundament af klassiske kilder. Man skal være fortrolig med menneskehedens vigtigste skrifter op til i dag, og man behøver ikke alle fodnoterne og alle professorerne og deres kommentarer.

Men man er nødt til at kende de vigtigste og de vigtigste gennembrud, for hvis man studerer, hvilke kvalitative gennembrud der er sket inden for videnskab, musik og andre kunststarter, bliver det en vane at tænke. Man lærer at tænke i

termer af at lede efter den kreative løsning, som man ikke har tænkt på før, og det er en måde at tænke på: Det er ikke et spørgsmål om, at man skal have en masse grundlæggende viden, men der er folk, der lærer resten af deres liv, og de får bare aldrig en kreativ tanke, fordi de har den forkerte metode – hvis du er deduktiv eller induktiv eller positivistisk eller alle disse ting, vil du aldrig komme på en kreativ idé!

Så det er i høj grad en måde at tænke på, og det kommer f.eks. til udtryk, når man studerer stor musik som Schuberts sange: Du er nødt til at studere poesien, du er nødt til at studere kompositionen, og så vil du se, hvorfor for eksempel {Lied}, især den tyske {Lied}, Lyndon LaRouche kaldte den "Rosetta Stone", fordi den åbner op for poesi, den åbner op for musik, den åbner op for det niveau af kunst, der er over alt i prosa. Der er mange ting, men det kræver noget arbejde. Men vi bør nok tænke lidt mere over, hvordan vi kan tilbyde disse ting.

BATTLE: Tak, det er meget nyttigt. Tak for dit svar. Og med det vil jeg gerne takke alle for alle deres spørgsmål og for at deltage i denne dialog over hele verden. Og lad mig se, Helga, om du har nogen afsluttende bemærkninger til i dag?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, man skal ikke være pessimistisk. Mange mennesker siger: "De mennesker, der ikke er fuldstændig hjernevaskede af mainstream-NATO og den måde, de ser på Rusland og Kina, og den måde, de ser på udviklingslandene som fjender, der er mange mennesker, der kommer på andre tanker og siger: "Vi bør have en ny økonomisk verdensorden, der gør det muligt for alle nationer på planeten at overleve". Men de har en tendens til at være pessimistiske. De siger: "Åh, disse kræfter er så stærke, at jeg ikke kan gøre noget". Og den pessimisme får dem til at være passive. Og jeg synes, det er noget, man bør anerkende som et problem, der skal udryddes: For når du først begynder at organisere dine medborgere, din familie – de er nogle gange et problem – vil du indse: "Nej, der er så meget at gøre!" Begynd at læse den relevante litteratur, som jeg talte om før, og bliv aktiv, og det er

ikke tid til at sidde på hegnet, for selve menneskehedens skæbne er ved at blive afgjort. Enten vil vi ophøre med at eksistere, hvis det hele fører til en stor krig, inklusive udveksling af atomvåben, så er det slut, det er slut for hele menneskeheden.

Eller også vil vi virkelig nå frem til et nyt system, hvor forholdet mellem nationer vil være ordnet på en bestemt måde, ligesom i en familie, hvor man ønsker det bedste for hinanden! Og det er præcis ideen med Schiller Instituttet, som snart fylder 40 år. Men det var ideen helt fra begyndelsen, at relationer mellem nationer skulle organiseres på en sådan måde, at man koncentrerer sig om at få det bedste frem i den anden, og omvendt, ved at koncentrere sig om den bedste historiske og kulturelle tradition, og dele det, man har produceret bedst som nation eller som kultur. Og så ville samarbejde i relationer mellem nationer og civilisationer være meget, meget let: Så det er noget, vi skal forpligte os til, hjælpe os med at opbygge.

BATTLE: Tak skal du have! Jeg synes, det har været en virkelig fantastisk organiserende diskussion, og hvor vi skal hen herfra. Og folk, hold venligst øje: Vi kommer til at have en masse events. Tak, Helga, for dit svar. Og tak til jer alle for jeres spørgsmål. Og vær med i næste uge til endnu en webcast med Helga Zepp-LaRouche. Tak, Helga.

ZEPP-LAROCHE: Ja, på gensyn. Vi ses i næste uge.

Her er videoen:

Humanity for Peace Concert: Mozart Requiem, African

American Spirituals and Other Selections

Ottende møde i Den Internationale Fredskoalition (IPC) gør klar til den internationale aktionsdag den 6. august

Ikke korrekturlæst

28. juli 2023 (EIRNS)- Den Internationale Fredskoalition (IPC) holdt sit ottende ugentlige møde fredag den 28. juli med over 60 deltagere fra 16 lande. Ønsket om at ændre historiens gang, mens den nuværende udvikling bringer verden stadig tættere på et atomart ragnarok, var til at tage og føle på i hver talers rapport, og alle fokuserede på Humanity for Peace-rallyet, der skal afholdes den 6. august, på 78-årsdagen for USA's atomare ødelæggelse af Hiroshima i 1945. Den centrale demonstration den dag vil blive afholdt foran FN-bygningen i New York City, med søsterdemonstrationer, der finder sted over hele USA, i Storbritannien, Tyskland, Sverige, Mexico, Guatemala, Nicaragua og Malaysia, blandt andre lande.

Helga Zepp-LaRouche, som tog initiativ til IPC, åbnede

diskussionen og understregede, at farens for atomkrig stiger i takt med, at USA og dets NATO-allierede optrapper forsendelsen af militære våben til krigszonen og lyver om, at Ukraine ”vinder” krigen. Dette anerkendes internationalt som en løgn, så selv en del af den lurvede amerikanske presse indrømmer nu, at det ukrainske militærs ”modoffensiv” har været en total fiasko. Der må ske et totalt brud et eller andet sted i Vesten, hvad enten det er Tyskland, Frankrig eller USA, for at afslutte konfrontationen og begynde et samarbejde mellem atommagterne for at skabe en arkitektur af sikkerhed og udvikling for alle nationer. Det virker langt væk på nuværende tidspunkt, hvilket blot betyder, at vi må udvide vores indsats for at bryde igennem muren af løgne om Rusland og Kina.

Ray McGovern, den tidligere CIA-analytiker, som plejede at give den daglige briefing til præsidenten, og som var med til at grundlægge Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), bemærkede derefter, at Vladimir Putin, som i årevis har hævdet, at USA's indenrigspolitik bestemmer USA's udenrigspolitik, sagde, at Biden-familien er i dybe problemer på grund af afsløringerne om Hunter Bidens bærbare computer og den globale korruption, der nu er afsløret, men at præsident Joe Biden blot fortsætter den vanvittige påstand om, at Rusland ”allerede har tabt krigen” i Ukraine. Den neokonservative politik, som nu fremmes af Biden-administrationen og hans efterladte Obama-bande (Blinken, Sullivan og Nuland), som burde være i fængsel for deres mange forbrydelser, er mere tilbøjelige til at starte en atomkrig end at blive fængslet. I sin lange karriere i efterretningstjenesten har han ”aldrig set dette niveau af fare”.

Oliver Boyd-Barrett, professor ved California State University, leverede en detaljeret undersøgelse af den faktiske situation på slagmarken i Ukraine og bemærkede ”det store antal, der dør i denne skandaløse og unødvendige krig. Bestræbelserne på at benægte fiaskoen for den ukrainske

“modoffensiv” er slået fejl, men der er stadig “krigens tåge”, som kan bruges til at retfærdiggøre optrapning til en atomaffyring. Forfremmelsen af Victoria Nuland til nummer to i udenrigsministeriet viser, at regimet “enten er for dumt eller for ondt” til at stoppe vanviddet.

Anastasia Battle, som modererede arrangementet, fortalte, at der er 4.000 (for det meste uafhængige) journalister på IPC’s lister, nævnte nogle af de planlagte talere ved demonstrationen i FN den 6. august, som vil blive live-streamet fra kl. 13-16, og nævnte flere af “søster”-demonstrationerne rundt om i verden.

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar sagde, at Vesten lavede en frygtelig fejlberegning, da de troede, at sanktioner ville ødelægge den russiske økonomi, og at moderne NATO-våben ville knuse dem i Ukraine, men at faren for atomkrig nu er endnu større. Han anbefalede, at vi rekrutterer videnskabsfolk til at deltage i fredsbestræbelserne. Den næste taler, videnskabsmanden Steve Starr, forfatter til “The State of the Nuclear Danger” og andre artikler og videoer om virkningerne af atomvåben, indvilligede hurtigt i at skrive et offentligt brev til andre videnskabsmænd om at slutte sig til bevægelsen, som Ramotar havde foreslået.

Rapporter fra arrangørerne af flere planlagte søstermøder i Nicaragua, Canada, Tyskland, Sverige og Storbritannien gav en fornemmelse af bevægelsens globale karakter.

Diane Sare, dirigent for Schiller Institutets Community Chorus i New York, informerede mødet om en plan om at opføre Mozarts Requiem i en kirke i New York City efter demonstrationen ved FN for at ære de hundredtusinder af civile, der blev dræbt af USA’s atombomber over to japanske byer i 1945. En gæstedirigent fra Tyrkiet, som har ledet musikken ved flere andre fredsdimensioner, meldte sig frivilligt til at lede arrangementet. Der har været en bølge af kordeltagelse, og et orkester er også ved at blive

mobiliseret.

Bernie Holland, en aktivist fra Storbritannien, foreslog, at selv hvis atomvåben skulle elimineres fra krigsførelse, skulle selve bomberne redesignes til at forsvare Jorden mod asteroider, en plan kendt som Strategic Defense of Earth (SDE). Han opfordrede alle til at læse Mike Billingtons bog, *Reflections of an American Political Prisoner-The Repression and Promise of the LaRouche Movement*, og bemærkede, at det kinesiske tegn for ”krise” er sammensat af både tegnene for ”fare” og ”mulighed”, hvilket han også sammenlignede med fru Zepp-LaRouches reference til ” modsætningernes sammenfald” fra Nicholas af Cusa. Han tilføjede, at dette også er i overensstemmelse med buddhistisk lære. Vi må drage fuld fordel af den nuværende krises mulighed for at skabe en ”kritisk masse af bevidsthed” blandt folket, sagde han.

Fru Zepp-LaRouche afsluttede mødet med at bemærke, at den nyligt udkomne film om Robert Oppenheimer henleder opmærksomheden på atomvåbnenes rædsel, og at Schiller Instituttet har udarbejdet en folder, der skal distribueres til seerne af filmen, og som opfordrer dem til at deltage i demonstrationerne den 6. august. Hun støttede opfordringen til videnskabsfolk om at slutte sig til bevægelsen, men foreslog, at brevet blev adresseret til ”videnskabsfolk og kunstnere”, da videnskabsfolk og kunstnere deler en kærlighed til den positive vision for menneskehedens fremtid. Hun opfordrede deltagerne til at bruge de resterende dage inden den 6. august til at mobilisere alle, især ungdommen og det Globale Syd, som oplever et revolutionært opsving, mod opfordringen til krig fra NATO-landene til fordel for fred og udvikling i samarbejde med Rusland og Kina, som er overbeviste om at afslutte kolonialismens tidsalder én gang for alle.

Foto: Pixabay, CC0

Ukraine-krigen truer med at eskalere: Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche Torsdag den 27. juli 2023

Ikke korrekturlæst.

Ukraine-krigen truer med at eskalere: Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche
Torsdag den 27. juli 2023
(<https://www.youtube.com/watch?v=FZbC5A7qdmI&t=1s>)

HARLEY SCHLANGER: Hej, og velkommen til vores ugentlige live-dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. I dag er det den 27. juli 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Helga, efterhånden som NATO's krig i Ukraine fortsætter, og de ukrainske væbnede styrker, under direkte NATO-overvågning, foretager stadig mere provokerende handlinger, er der blevet opbygget et positivt momentum for demonstrationerne den 6. august, som International Peace Coalition og Humanity for Peace har opfordret til. Eftersom du har spillet en afgørende rolle i organiseringen af disse demonstrationer, kan du så fortælle os, hvorfor du mener, at det nu haster mere og mere for folk at komme ud og organisere sig til disse begivenheder?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, der er mange senioranalytikere og folk med stor politisk erfaring, som alle er enige om – de er ikke mainstream, eller de dækkes ikke af mainstream – at det mest skræmmende ved situationen er, at vi kommer tættere og tættere på en atomkrig, og politikerne synes at være fuldstændig uvidende om det. De lader ikke til at bekymre sig om den fare, vi befinner os i. Størstedelen af befolkningen går i søvne; de er nu mere bekymrede for ferier, for at tage på ferie. Men virkeligheden er, at vi virkelig nærmer os en krig, fordi den berømte ukrainske modoffensiv tydeligvis ikke virker; det indrømmer selv mainstream-medierne i Vesten nu. Og for nylig har der været nye udviklinger i horisonten, som peger på en mulig optrapning af krigen. Den ene er, at Putin, blandt andre russiske embedsmænd, på en eller anden måde rapporterede, at der er tegn på, at polske tropper bevæger sig tættere på grænsen til Ukraine, og at der er en mulighed for, at polske tropper under visse omstændigheder vil bevæge sig ind i det vestlige Ukraine. Putin henviste til de relevante historiske fortilfælde, hvor dette er sket på en lignende måde tidligere.

Så er der en meget vigtig indisk senioranalytiker, der advarer om, at faren er, at Sortehavet i stigende grad bliver kontrolleret af NATO under påskud af kornskibe og alle mulige andre ting. Men Sortehavet har historisk set været set som Ruslands baghave eller territorium, og før det Sovjetunionen. Så selvom Vesten siger, at NATO ikke bevæger sig mod øst, at det ikke er sandt, at det er en russisk fantasi, så har der været seks NATO-udvidelser mod øst. De facto er NATO i Ukraine lige nu af en række tekniske, cybermæssige og andre årsager. Hvis NATO ikke også rykkede ind i Sortehavet og fik mere kontrol der, ville det være en omringning. Som vi altid har påpeget, er krigen i Ukraine ikke den egentlige årsag til, at alt dette sker, men det er det faktum, at det vestlige system ikke kan acceptere, at landene i det globale syd, herunder Kina, er på vej frem. De forsøger at inddæmme Rusland og Kina, og på en måde er situationen i Ukraine en brik på skakbrættet

i den forbindelse. Faren er klart eskalerende, og i betragtning af at en lille fejl eller fejllæsning kan være nok til at udløse katastrofen, er folk, der har studeret sagen og har tænkt klart, ekstremt bekymrede over faren for Tredje Verdenskrig og afslutningen på den menneskelige civilisation. Men de fleste mennesker lader til at være ligeglade, som om atomkrig er noget, man måske eller måske ikke har, det betyder ikke noget. Denne nonchalance er i virkeligheden den største fare i hele situationen.

Det er derfor, International Peace Coalition og mange andre organisationer mobiliserer omkring årsdagen for bombningen af Hiroshima den 6. august og Nagasaki den 9. august. Men især den 6. august, for at få så mange kraftfulde demonstrationer rundt om i verden som muligt. International Peace Coalition forsøger at lave et stort show foran FN, så jeg opfordrer alle jer, der ser dette program, hvis I er i nærheden af New York City, eller hvis I på nogen måde har mulighed for at komme til demonstrationen foran FN den 6. august, så tag af sted. Tag alle dine venner og kolleger med, og mød op til en stor demonstration mod faren for atomkrig og for at minde folk om rædslerne i Hiroshima.

Heldigvis er filmen "Oppenheimer" netop blevet udgivet på flere sprog, jeg ved med sikkerhed på engelsk og tysk. Og der er rapporter om, at tusindvis af mennesker strømmer til biograferne, især unge mennesker. Det er tydeligvis en måde at få en fornemmelse af virkeligheden på. For når folk ser denne film, bliver de mindet om, hvad der skete i den forfærdelige tragedie i Hiroshima, og at det aldrig må ske igen. Så vi mobiliserer denne internationale fredskoalition; der er folk i Latinamerika, der vil være søstermøder i Mexico, i Argentina, måske i andre latinamerikanske lande. Men også i Europa, vi har demonstrationer i forskellige europæiske byer, og selvfølgelig er der søsterdemonstrationer i forskellige amerikanske byer. Hvis du går ind på vores hjemmeside, eller hjemmesiden humanityforpeace.net, kan du finde alle

oplysningerne. Du vil også finde en flyer. Download flyeren og del den ud på sociale medier, i dit nabolag, læg den i folks postkasser, der hvor du bor. Bliv involveret i en virkelig vigtig mobilisering. Folk er nødt til at få øjnene op for, at faren er meget reel, og det er nødt til at blive et stærkt tegn på modstand mod dette vanvid.

SCHLANGER: Helga, et forslag, som folk har fremsat, er, at løbesedlen til demonstrationen den 6. august – Israel, Sudan osv. Mens Ukraine og Taiwan fortsætter med at varme op, er vi så med i en britisk-orkestreret global spændingsstrategi?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, det er en rimelig beskrivelse, for alle disse såkaldte stedfortrædersituationer, som for eksempel i Syrien, hvor den syriske hær for nylig har taget skridt til at fortælle de amerikanske tropper, at de ikke har noget at gøre der, eftersom Syrien er et suverænt land. De har aldrig bedt USA om at komme der. I det område, hvor de amerikanske tropper har været udstationeret i flere år, er der oliereserver. USA tager olie, der tilhører Syrien, ud af landet. Det er helt klart uacceptabelt. Du har lignende situationer, som også bliver varmere og varmere.

Så jeg tror, at alt dette skal ses som et strategisk billede, for som jeg sagde, er den egentlige årsag til alt dette ikke de regionale konflikter, hvor vigtige de end er. Selv Syrien har problemer, der er ekstremt relevante, eller Sudan; Taiwan, selvfølgelig. Men den egentlige årsag er det, de kalder den systemiske rivalisering mellem det vestlige neoliberal system, som insisterer på ideen om, at de er de eneste, der kan lave reglerne i verden i den såkaldte regelbaserede orden, og at størstedelen af verden ikke har noget at skulle have sagt. Og de skal ikke kræve for meget udvikling, for deres plads er stadig i den neokoloniale orden. Det er det egentlige problem. Hvis man ser på det ud fra det synspunkt, tror jeg virkelig, at vi befinner os i en – det er meget svært at sige, for det finansielle system er de facto allerede så godt som dødt. Centralbankernes nuværende desperation efter at hæve

renten igen truer med det samme med endnu et kollaps. Økonomien, det finansielle system, befinder sig i en utrolig anspændt situation. I september, ved udgangen af finansåret, kan vi se en ny, virkelig stor krise. Det er i virkeligheden baggrunden for det hele, for samtidig har BRIKS-landene og BRIKS+ – der er rapporter nu om, at mere end 40 lande har ansøgt om BRIKS-medlemskab, fordi de ønsker at have et andet økonomisk system, der tillader deres egen økonomiske udvikling. Det faktum, at NATO eller Vesten, under den britisk-amerikanske dominans, ikke ønsker at tillade disse landes fremgang, i stedet for at samarbejde, er den virkelige konflikt. Ville det være så svært at række hånden ud og sige: "Lad os lægge de dårlige ting bag os. Lad os finde ud af, hvordan vi løser de virkelige problemer i verden og arbejder sammen". Der har været tidspunkter i USA's og Ruslands historie, hvor de to lande har arbejdet meget godt sammen, så der er et referencepunkt. Så jeg tror, det er det, vi skal huske og arbejde hen imod.

SCHLANGER: I forbindelse med dette spørgsmål om et nyt paradigme har vi en fast korrespondent, som gerne vil høre dine tanker om fremskridtene hen imod både BRIKS-topmødet, men også det igangværende Rusland-Afrika-forum, som finder sted i Skt.

ZEPP-LAROUCHE: Spændingerne omkring både BRIKS-topmødet, som finder sted i slutningen af august, og det igangværende Rusland-Afrika-topmøde i Sankt Petersborg er virkelig store. Fordi for eksempel den tyske – jeg kan ikke huske, hvad hendes position er, det er så irrelevant – den tyske miljøminister, jeg tror, det er hende, jeg kan tage fejl. Hun sagde, at dette topmøde i Sankt Petersborg bare er en PR-begivenhed for Putin. Hvor arrogant kan man være? Ved det sidste topmøde mellem Rusland og Afrika for et par år siden var der 43 statsoverhoveder. Denne gang er det kun 21 statsoverhoveder, men 17 vicepræsidenter eller udenrigsministre og 5 ambassadører. Hvorfor er det sådan? Fordi USA og europæerne

har rendt rundt i Afrika og lagt maksimalt pres på disse lande; truet dem, tilbudt dem ting. De har bedt dem om ikke at tage af sted, i hvert fald ikke på statslederniveau, til dette topmøde i Sankt Petersborg. Og i betragtning af, at mange afrikanske lande ikke ligefrem er i – de har økonomiske problemer, de har vanskeligheder – så er de ikke alle i stand til at modstå det pres. Ikke desto mindre er det en utrolig begivenhed. Først og fremmest gør den det meget klart, at Putin langt fra er isoleret, for som vi ved fra mange diskussioner med afrikanske lande, betragter de Rusland som en ven. De ser Kina som en ven. Det er et meget anderledes forhold, disse afrikanske lande har til Rusland og Kina, end de har til europæerne eller USA. Men jeg vil mene, at dette er et ret desperat træk i sidste øjeblik for at forhindre, at denne nye koalition bliver dannet. Men jeg tror slet ikke, det vil lykkes for dem, for det, Rusland tilbyder, er reel økonomisk udvikling, reel teknologi, f.eks. atomteknologi. Kina tilbyder i øvrigt alle mulige infrastrukturprojekter, jernbaner og industriparker. Så jeg synes, Vesten bør reformere sig. De bør virkelig komme væk fra idéen om, at det er min vej eller motorvejen. Den holdning hører fortiden til og bør stoppe.

SCHLANGER: Der er et spørgsmål om fremkomsten af en ny økonomisk og udviklingsmæssig arkitektur. Nogen spørger, nu hvor BRIKS-topmødet nærmer sig, om BRIKS-landene indfører den form for kreditbaseret system, som du og din afdøde mand foreslog, såvel som bankregulering? Og hvis de ikke har, burde de så ikke gøre det?

ZEPP-LAROCHE: Jeg tror, de er i gang med at gøre netop det. Jeg synes, det er meget vigtigt, at for eksempel Dilma Rousseff, den nye leder af Den Nye Udviklingsbank og tidligere præsident i Brasilien, deltager i mødet i Sankt Petersborg. Og der er mange tegn og udtalelser fra folk, der er involveret i at sammensætte et sådant nyt økonomisk system og en ny valuta. Jeg tror absolut, at de gør det, men det er ikke noget, man

gør fra den ene dag til den anden. Man er nødt til at tage højde for en masse faktorer, såsom de forskellige niveauer af økonomisk udvikling, de forskellige produktionsmidler, hvad er de enkelte landes kreditværdighed med hensyn til produktionskraft? Alt det skal beregnes og sættes ind i et meget klart, afbalanceret system.

Men jeg tror, det er ved at ske, og det kan blive redningen for det vestlige finanssystem, for vi er på vej ind i en enorm finanskrise, ingen tvivl om det. Men det, der kommer til at tælle, er fysiske aktiver, og de lande, der har investeret i fysiske aktiver, i infrastruktur, i produktionskapacitet, vil være bedre stillet. Og dem, der har investeret alle deres aktiver i at satse på finansielle gevinstter og profitmaksimering, de kan alle gå op i røg, fordi derivatboblen, som er et sted i omegnen af 2 billioner dollars i udestående derivatgæld, på ingen måde kan blive betalt. Så vi er på vej mod et finansielt krak, og jo hurtigere de vestlige lande ville sige: "Lad os reorganisere dette bankerotte system. Lad os indføre Glass-Steagall-bankopdeling og få styr på vores økonomier. Gå tilbage til at investere i den fysiske økonomi, og gå så sammen med landene i det globale syd. Det ville være vejen ud, men det ville kræve, at Vesten kom ned fra sin høje hest."

SCHLANGER: I den forbindelse er der netop blevet offentliggjort et notat i et af BRIKS' nyhedsbreve, skrevet af to af vores kolleger, Dennis Small og Mary Jane Freeman, om netop dette spørgsmål om økonomiske reformer og forandringer, der er nødvendige for det udviklingsperspektiv, som du og din mand har kämpet for i så mange år. Det burde være tilgængeligt på vores hjemmeside eller i næste nummer af Executive Intelligence Review.

Jeg har et spørgsmål her fra Patricia, som spørger, hvordan du, med kornembargoen i Sortehavet, den manglende fornyelse af aftalen og andre former for fødevareforsyningsproblemer, kan tale om den kortsigtede indvirkning af det, der sker med

hensyn til den globale hungersituations?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg tror, at spørgsmålet om fødevaresikkerhed og øget fødevareproduktion er et emne på topmødet i Sankt Petersborg. Nu er Vesten gået i et absolut hyperangreb mod Putin, især for at annullere forlængelsen af kornaftalen for Sortehavet. De fordrejer det fuldstændigt, som om det var Putins sarkasme at lege med livet for hundreder af millioner af mennesker, som nu vil blive afskåret fra ukrainsk korn. Virkeligheden er, at russernes argument er, at denne berømte kornaftale aldrig blev implementeret, fordi kun 5% af det ukrainske korn gik til de sultne lande i Afrika og andre kontinenter, mens størstedelen af kornet gik til EU eller andre rige lande. Og nabolandene som Polen og Tjekkiet ønskede at blokere for eksporten af ukrainsk korn, fordi det ikke gik til de fattige lande. I stedet oversvømmede det deres markeder og ruinerede deres landmænd. Så det hele var en helt anden historie end den, der blev portrætteret i de vestlige medier. Og russerne fik aldrig lov til at eksportere deres korn og godtning, hvilket var en del af den oprindelige aftale. De blev fuldstændig blokeret. Så på det tidspunkt sagde Rusland, at der ikke var nogen grund til at fortsætte aftalen, fordi den ikke blev implementeret. Jeg er helt sikker på, at de arbejder på en alternativ måde at få det faktiske korn – i det mindste det russiske korn – ud til de lande, der har brug for det; især fordi Rusland tilbød at give en masse af dette korn gratis. Så beskyldningen om, at det hele var for Ruslands profit, og at de stjal ukrainsk korn, var absolut ikke tilfældet. Så dette er et typisk eksempel. Når jeg lytter i disse dage, og det gør jeg ikke for sjov, jeg gør det for at holde øje med, hvad mainstream-medierne laver. For eksempel den tyske næsten statsejede radio, Deutschland Radio, der er ikke den nyhed, som de ikke giver et twist. Det er helt utroligt. Når man først ved, hvad der foregår, og så lytter til, hvordan de straks forsøger at modarbejde alt, hvad der sker i en positiv retning, og forsøger at svine det til. Det er helt utroligt.

SCHLANGER: Med hensyn til spørgsmålet om narrativer har vi en, der spørger om klyngeammunition, og som skriver, at de vestlige medier og demokrater og republikanere i Kongressen retfærdiggør brugen af dem – Bidens levering af klyngeammunition til Ukraine – ved at sige, at Rusland bruger dem. Denne person spørger, om det er sandt, eller om det bare er endnu en af de selvretfærdiggørende løgne?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er ikke helt sikker på, om Rusland har brugt klyngebomber eller ej. Det tror jeg ikke. Det tror jeg ikke, men jeg er nødt til at tilbageholde svaret på det spørgsmål. Det, jeg kan sige, er, at dette spørgsmål om klyngebomber, selv hvis Rusland skulle bruge dem, ikke ville retfærdiggøre, at USA bruger dem. Jeg mener, at Biden annoncerede, at de vil sende i alt 300 millioner klyngebomber. Det er mere, end der blev brugt i hele Vietnam-Laos-krigen, og der går regeringerne stadig ud i forbindelse med de nuværende leverancer af klyngebomber og siger, at efter mere end 50 år bliver hundredvis af mennesker dræbt eller lemlæstet hvert år. Fordi de rammer civile, de rammer mennesker, som absolut ikke har noget med krigen at gøre. Det rejser et andet spørgsmål, som jeg ikke har fundet et godt svar på. Hvert år rapporteres det, at USA's militærbudget stiger og stiger og stiger, og det seneste er på næsten 1 billion dollars. Sidste år var det lidt mindre, men ikke meget mindre. Hvordan kan det være, at et land med et militærbudget, der er større end de næste ti lande tilsammen, ikke er i stand til at producere ammunition til at holde trit med den russiske hær? Det russiske militærbudget er, tror jeg, 10% af USA's militærbudget; den russiske økonomi er naturligvis meget mindre end USA's. Jeg fatter det ikke! Hvad er der galt med den vestlige produktion, siden de ikke kan følge med i produktionen af ammunition? Jeg siger ikke, at de skal, men det er det faktum, at Biden siger, at de ikke kan. Jeg synes, det er ekstremt ildevarslende, og der er også mange advarsler om, at mange af våbnene dukker op overalt på de internationale illegale våbenmarkeder, så hvem ved, hvad der foregår der? Men det er bestemt en meget ildevarslende

ting.

SCHLANGER: Helga, her er et spørgsmål fra en anden lytter, der spørger om den 100-årige Henry Kissingers besøg i Kina og hans møde med Xi Jinping. Indikerede hans besøg et skift i USA's holdning til Kina?

ZEPP-LAROUCHE: Det ved jeg ikke. Det er en kendsgerning, at præsident Xi Jinping tydeligvis modtog Kissinger med stor ære og roste det faktum, at det var Kissinger, der begyndte at forberede diplomatiske forbindelser med Kina i 1971. Og at Kina er taknemmelig for den rolle. Jeg synes, det er godt, at han gjorde det. Får det mig til at stole på Kissinger? Nej, det gør jeg ikke, for Kissinger var den absolute modsætning til min afdøde mand, Lyndon LaRouche, på mange områder. Det faktum, at Kissinger tog til Kina i '71, var ikke rent humanitært. Det var dybest set for at imødegå Sovjetunionen geopolitisk på det tidspunkt, eller for at forsøge at lave sådanne intriger. Jeg er ikke helt sikker på, hvad Kissingers hensigt var på det tidspunkt, da han tog til Kina, i betragtning af at der var så mange mennesker, der forsøgte enten at få Rusland til at bryde med Kina eller få Kina til at bryde med Rusland. Så man er nødt til at se meget nøje på det. Hvis der er en fraktion i USA, der står bag Kissingers forsøg på at sende følere ud, kan det kun være velkomment. Men Kissinger har ligesom mange andre mennesker, når de bliver meget gamle, en tendens til at give afkald på de synder, de har begået i tidligere år. Det kan være tilfældet, jeg ved det ikke. Lad os nu se.

SCHLANGER: Det ville være en meget lang tilståelse, hvis Kissinger valgte at komme med den. Jeg har endnu et spørgsmål til dig, Helga, om den aktuelle amerikanske valgkamp. Det er fra en lytter i Australien, som siger, at ud fra hvad de ser, ser det ud, som om der er en meget desperat indsats for at stoppe kandidaturerne fra Robert F. Kennedy, Jr. og Donald Trump. I Kennedys tilfælde er der tale om censur, bagvaskelse og løgne om hans holdninger. I Trumps tilfælde er der den ene

anklage efter den anden. Folk spørger: "Vil det her virke, eller vil det amerikanske folk gennemskue det?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at flere og flere begynder at gennemskue det, for Trump er langt foran sine modstandere i det republikanske parti. DeSantis er langt bagefter, og andre er endnu mindre fremtrædende. Jeg tror helt sikkert, at Trump vil være en faktor, selv hvis de satte ham i fængsel, ville han være en faktor. Jeg tror, det er meget nyttigt, fordi Trump har nogle holdninger, som er meget sundere end noget, man ser i det politiske mainstream-panorama. Robert Kennedy udtales sig på en forbløffende frisk og ærlig måde. Jeg tror, der er mange lag i USA, som ser på situationen, og de er ikke født i går. Når man for eksempel har en person som Wasserman Schultz, kongresmedlemmet, der bagvasker Robert Kennedy, vil folk huske, at det var hende, der var helt for Hillary Clinton mod Bernie Sanders. Bernie Sanders havde tydeligvis ikke modet eller rygraden til at stå imod, hvilket efterlod mange af hans tilhængere fuldstændig skuffede.

Så den politiske scene i USA er tydeligvis i oprør. Det faktum, at den økonomiske situation for mange amerikanere ikke går godt, vil helt sikkert øge mistænksomheden over for alt, hvad der kommer inde fra Beltway. Så jeg tror, at det faktum, at man har en reel kandidat på den republikanske side i Trump, og at man har en meget lovende kandidat på den demokratiske side i Robert Kennedy. Og du har relevante uafhængige kampagner som Diane Sare, der stiller op til Senatet i New York. Jeg tror, at det alt sammen giver et meget mere håbefuld politisk spektrum, hvor der måske en dag kan komme en rigtig kampagne tilbage til USA, for det har der ikke været i de sidste mange valgperioder. Men det er ikke bare et spørgsmål om at tænke over det, det er et spørgsmål om at handle. Selv om du ikke er amerikaner, kan du hjælpe processen på vej ved at deltage i de verdensomspændende fredsdemonstrationer den 6. august, også selv om du kun er én person. Måske kan du gå fem sammen og tage hen til byrådet

eller et andet bemærkelsesværdigt sted i dit land, i din by. Så gør det! Vi ønsker at få folk i så mange lande som muligt til at komme ud og sørge for, at der er viden om en voksende verdensomspændende fredsbevægelse. Så bliv aktiv, selv om du sidder i Australien eller et andet sted langt væk. Jeg taler fra Tyskland på dette tidspunkt. Gør det, fordi der er så meget på spil. Jo flere mennesker, der kommer ud og udtrykker deres vilje til fred, jo mere vil det påvirke USA. Vi er nødt til at blive så stærke, at de mennesker, der normalt ikke tænker, de almindelige mennesker, der er afhængige af dumme tv-serier eller slet ikke interesserer sig for verden, bliver nødt til at indse, at der er en fare, og at der er en voksende bevægelse, der vil imødegå den.

SCHLANGER: Et tegn på absurditeten i amerikansk politik er, at Wasserman Schultz, det kongresmedlem, du nævnte, forsøgte at censurere Robert F. Kennedy Jr. fra at vidne foran et kongresudvalg. Emnet for udvalget var censur i politik.

Jeg har et sidste spørgsmål til dig fra et medlem af International Peace Coalition, som gerne vil vide, hvad du mener, er måden at holde atomvåben ude af hænderne på terrororganisationer.

ZEPP-LAROUCHE: Det er naturligvis en stor fare, for vi har ikke kun atomarsenalerne fra de fem store atommagter i FN's Sikkerhedsråd, men også fra Pakistan og Israel. Der er altid en fare for, at disse våben eller teknologier kan spredes og ende i hænderne på terrorister. Det er en meget stor fare, og det vil det være i nogen tid. Den eneste måde, vi kan eliminere denne fare på, er, at man ikke kan stoppe videnskabelige fremskridt; man kan ikke fortryde, at atomet blev opdaget; man kan ikke fortryde atomenergi eller atomvåben. Men det, man kan gøre, er at mobilisere den politiske vilje, for alt afhænger altid af de mennesker, der bruger disse teknologier. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, havde denne absolut geniale idé om et nyt paradigme blandt supermagterne, som var den idé, der blev til SDI, som er meget

misforstået, fordi den er blevet så misrepræsenteret af massemedierne. Det var dybest set ideen om, at USA og Sovjetunionen på det tidspunkt skulle have arbejdet sammen, og jeg understreger arbejdet sammen, om at udvikle teknologier til at gøre atomvåben forældede; sammen. Og så bruge disse teknologier som en videnskabelig motor til at øge produktiviteten i begge økonomier med henblik på en enorm teknologioverførsel til udviklingslandene. Stop ideen om blokke, og stop ideen om at bruge disse lande som stedfortrædere i stedfortræderkrige. Alt dette var på bordet i et helt år, og præsident Reagan gjorde det til USA's officielle politik den 23. marts 1983. Dette program blev aldrig implementeret, fordi oppositionen i USA, men også i Sovjetunionen, gik helt på barrikaderne, så programmet blev aldrig rigtig implementeret. Men det ville være den rigtige vej at gå, på samme måde som klassifikation er virkelig dumt i en vis forstand. Det ville være meget bedre at nå frem til et fredeligt samarbejde mellem alle verdens videnskabsfolk om at gøre disse teknologier forældede. At gøre alle videnskabelige opdagelser kendt for alle; og på denne måde ikke forhindre fremskridt i hvert eneste land på planeten.

Det kræver tillid; tillid, der er helt væk på dette tidspunkt. Men ideen om, at man på en eller anden måde kan fjerne risikoen eller forbindelsen og forbyde forskere fra andre lande at kende til disse ting, er fuldstændig latterlig. Det har aldrig virket i hele den menneskelige arts udvikling, og det er beviset på, at man ikke kan sætte videnskab og teknologi i fængsel. Det er menneskets evne at opdage nye fysiske principper hele tiden, og spørgsmålet er, hvordan vi uddanner folk til at være mennesker? Ikke til at bruge disse ting til destruktive formål, men til at bruge dem til gavn for menneskeheden? Det går tilbage til spørgsmålet om menneskets image. Hvis man tror, at mennesket er godt af natur, og at synd bare er resultatet af manglende udvikling, så tror man, at man kan gøre, hvad jeg siger. Hvis man mener, at mennesket er et dyr, og at mennesket er ondt og skal inddæmmes af et

stærkt politiapparat, så mener man selvfølgelig, at det aldrig kan ske. Men det er i virkeligheden den grundlæggende kamp, vi kæmper lige nu. Det er problemer som, hvad vi skal gøre med eksisterende atomvåben, og hvordan vi forhindrer spredning. Det er problemer, som kun kan løses i et tillidsfuldt miljø, og det er derfor, jeg har været så stærk til at sige, at vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvor tillidsskabende foranstaltninger bliver genoprettet, og vi kommer ud af denne fuldstændig vanvittige og bestialske geopolitiske konfrontation, som kun kan ende med at ødelægge os alle.

Det er måske ikke et fuldstændigt svar på dit spørgsmål, men det burde give dig lidt stof til eftertanke.

SCHLANGER: Vi er nået til slutningen nu, Helga, og jeg vil opfordre folk, der ønsker at blive en del af den internationale fredskoalition – og det bør alle, der ser dette, selvfølgelig ønske – vi har en masse materiale om det på schillerinstitute.com, herunder pressemeldelser om de igangværende møder, der finder sted, og flyers, som du kan downloade og distribuere, og hvad du kan gøre for at blive aktiv sammen med os. Så gå ind på schillerinstitute.com. Helga, mange tak, fordi du var med os i denne uge, og jeg tror, vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROCHE: Ja, indtil næste uge.

Syvende ugentlige møde i den internationale

fredskoalition: Menneskeheden må overvinde forskelle for at forhindre atomkrig

Ikke korrekturlæst.

21. juli 2023 (EIRNS) – Den Internationale Fredskoalition (IPC) afholdt sit syvende internationale ugentlige møde fredag den 21. juli med repræsentanter fra 17 nationer, hvoraf de fleste rapporterede om de mobiliseringer, der finder sted i deres lande i forbindelse med den internationale aktionsdag den 6. august på årsdagen for USA's folkemorderiske atomødelæggelse af Hiroshima.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institutet, åbnede opkaldet med at understrege, at krigsmagernes vanvid på NATO-topmødet den 17.-18. juli stadig eskalerer mod fuldkala krig, som ikke vil blive stoppet, før sandheden om årsagen og formålet er forstået af den brede offentlighed over hele verden. Det faktum, at der nu er to systemer, det ene baseret på det globale NATO's unipolare verden, og det andet baseret på BRIKS og næsten alle nationerne i det Globale Syd, som bevæger sig mod et nyt system, der er forpligtet til at gøre en ende på kolonialismen for evigt.

Zepp-LaRouche fremhævede tilfældet Tyskland, hvor suveræniteten er fuldstændig tabt, og hvor den "regelbaserede orden" (uden at nogen ved, hvem der laver disse såkaldte "regler") er ved at ødelægge økonomien. Alt, hvad tyskerne byggede op efter Anden Verdenskrigs destruktion, er nu ved at blive ødelagt, og virksomhederne flygter fra landet i højtal – selv om 70 % af befolkningen synes, at regeringen udfører et forfærdeligt stykke arbejde. Alle landes suverænitet er under

angreb fra det globale krigsparti USA-UK-NATO – de mindede folk om, at alle landes suverænitet er det første af deres ”ti principper”. Vi må gøre den 6. august til et ”klarråb” for en fredelig afslutning på krigen i Ukraine. For at gøre dette må vi følge opfordringen fra Steve Leeper, tidligere leder af Hiroshima Peace Culture Foundation, om, at organisationer verden over må sætte alle forskelle til side og forene sig den 6. august i FN eller andre steder for at stoppe krigsfremstødet.

Rapporter om initiativer til organisering kom ind fra hele verden:

Nicaragua: Bolívar Téllez Castellón fra Nicaragua rapporterede, at en komité er ved at blive dannet for at mobilisere støtte til den 6. august og derefter, og at flere af lederne er ved at lave korte videoer for at samle støtte, som han deler med IPC til verdensomspændende brug i spansk talende lande. Han bemærkede, at landet har været i en broderkrig i over 20 år, men nu arbejder sammen med Rusland og Kina for at opnå reel udvikling.

Malaysia: Chandra Muzaffar, grundlægger og direktør for International Movement for a Just World (JUST), meddelte, at han havde sendt pressemeldelsen om arrangementet den 6. august og brevet fra Steve Leeper til JUST's 20-25.000 medlemmer store mailingliste.

[<https://schillerinstitute.com/blog/2023/07/19/open-letter-to-friends-enemies-and-people-who-have-no-idea-who-i-am/>] Han fortalte også, at han havde skrevet til en række fredsorganisationer i Asien og bedt dem om at tilslutte sig IPC. JUST sponsorerer sit eget arrangement den 6. august, hvis format stadig diskuteses. Han sagde, at det at få en million mennesker på gaden, enten i New York City eller på verdensplan, er et meget stort mål, men et nødvendigt mål, da det, der står på spil, er selve menneskeheden. Den nuværende fare er den største i historien – i 1945 havde kun den ene side atomvåben, nu har mange lande dem, og de er langt mere

dødbringende end Hiroshima/Nagasaki-bomberne. Vi skylder historien og de kommende generationer at lykkes med vores opgave. Det er ”fremgang eller undergang”.

Tyskland: Jimmy Gerum, som er pressesekretær for koalitionen Humanity For Peace, sagde, at ”enhver krig er startet med en løgn”, og at vi har brug for et massivt pres fra individuelle, uafhængige journalister for at bryde igennem løgnene i mainstream-medierne.

Guatemala: Raul Marroquin, fra Observatoriet for Menneskelig Fred i Guatemala, sagde, at han har været tilknyttet Lyndon LaRouche og Schiller Instituttet i mange år. Nu ser vi, at verdens oligarker ønsker at se enden på menneskeheden, hvilket vi må handle for at forhindre.

Frankrig: Karel Vereycken, et ledende medlem af Schiller Instituttet i Frankrig, beskrev Schiller Institutets konference den 8.-9. juli i Strasbourg, den første personlige Schiller-konference siden før pandemien, hvor 250 mennesker hørte fra ledere fra Rusland, Kina, Indien, Afrika, Europa og USA: Det franske Schillerinstitut planlægger tre arrangementer: den 6. august i Notre Dame; den 9. august, årsdagen for bombningen af Nagasaki, i UNESCO's kontorer; og en senere dato om videnskab, der vil fremhæve John von Neumanns rolle som den person, der opfordrede præsident Harry Truman til at bruge atombomben mod de civile byer Hiroshima og Nagasaki.

Østrig: Peter Weish, en fredsaktivist, beskrev Østrigs mangeårige stolthed over sin status som et neutralt land, der er modstander af krig, men fortaler for aktiv ikke-voldelig neutralitet, som nu er under enormt pres fra NATO og de NATO-påvirkede medier. Han sagde, at hans folk har demonstreret i årevis den 6. og 9. august, og at de vil gøre det igen i år som en del af den internationale aktionsdag.

Polen: Udo Leitman, der repræsenterer United for Freedom i Polen, sagde, at i Polen er dem, der som ham skriver

sandheden, under voldsomt angreb, i mange tilfælde også fra politiets side. Han advarede om, at regeringerne i Polen og Ukraine arbejder tæt sammen og måske endda fjerner grænsen mellem dem og forener deres militær.

Sverige: Ulf Bejerstrand, som startede "Folkets Röst" for at give folket mulighed for at bryde igennem mediernes løgne, sagde, at de har 50.000 følgere på de sociale medier. Han sagde, at hvis folket står sammen, kan de besejre krigsmagerne.

Sverige: Ulf Sandmark, formand for Schiller Instituttet i Sverige, sagde, at de planlægger et arrangement i Stockholm den 6. august. Han sagde, at kollapset af Sortehavets Korninitiativ var et alvorligt slag orkestreret af NATO og oligarkerne, netop fordi det var et lille, men vigtigt skridt mod samarbejde og fred.

Mexico: Carolina Dominguez fra Schiller Instituttet i Mexico beskrev sin organisering til støtte for præsident John Kennedys tale den 10. juni 1963, hvor han opfordrede til samarbejde mellem USA og Sovjetunionen for fred og udvikling. Hun sagde, at de unge i Mexico ikke tror på NATO-fortællingen, og at de respekterer Rusland og BRIKS-landene. Hun citerede den mexicanske helt, præsident Benito Juárez, som besejrede Habsburgs besættelse af Mexico, og som insisterede på, at "respekt for andres rettigheder betyder fred". Hun sagde, at organisationen har distribueret tusindvis af eksemplarer af "Indtrængende appell fra borgere og institutioner fra hele verden til USA's (næste) præsident", redigeret af Helga Zepp-LaRouche, der opfordrer til en tilbagevenden til de fredsprincipper, som JFK gik ind for.
[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states]

USA: Elliot Greenspan, leder af LaRouche-bevægelsens Outreach Task Force, beskrev bestræbelserne på at samle "bindestreg-

amerikanerne” af pakistanere, indere, kinesere, guineanere og andre, såvel som kristne organisationer, til demonstrationerne den 6. august, og insisterede yderligere på, at de forskelle, der helt sikkert findes mellem disse lag, må sættes til side for at forhindre atomkrig. Dennis Speed, en amerikansk national direktør for Schiller Institutet, sagde, at det at få en million mennesker på gaden, som Chandra Muzaffar havde antydet, er en vanskelig, men vigtig opgave, hvis folkemorderne skal stoppes. Han bemærkede, at NATO’s sabotage af Sortehavets Korninitiativ er endnu et eksempel på, at disse malthusianere arbejder på at sulte millioner af mennesker ihjel, og at JFK’s ”Mad for Fred”-koncept er afgørende i dag.

Tyskland: Barbara Spahn fra det tyske Schiller Institut beskrev de demonstrationer, de afholder i Frankfurt den 5. og 6. august i samarbejde med andre institutioner, herunder landmænd, kommunistpartiet og andre.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede mødet og roste de fremskridt, der hidtil er sket i IPC, men insisterede på, at det skal vokse hurtigere for at nå målet. Hvert medlem må tage ansvar for at række ud til andre organisationer – freds-, religiøse, demokratiske og andre grupper – for at få dem til at slutte sig til bevægelsen. Hun opfordrede til at bruge videnskabsmanden Steven Starrs video om atomkrigens ødelæggelser, [<https://www.youtube.com/watch?v=X0zlyfhz7hk>] og opfordrede også til at læse Friedrich Schiller om, hvordan man ”bøjer tyrannens arm”.

Helga

Zepp - LaRouche

interviewet af CGTN om EU-CELAC-mødet

20. juli 2023 (EIRNS) – Grundlæggeren af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, medvirkede i CGTN's podcast "World Today" den 19. juli, hvor hun blev spurgt om sit syn på det nylige EU-CELAC-møde. Hun optræder i det tredje indslag i programmet:

<https://radio.cgtn.com/podcast/news/1/How-critical-are-next-five-years-in-construction-of-Beautiful-China/428197>

Webcast med Helga Zepp-LaRouche: NU ER DET TID FOR FREDSBEVÆGelsen TIL AT HANDLE HURTIGT

Ikke korrekturlæst.

Den 19. juli 2023: Helga rapporterede, at NATO-styrkernes voksende desperation i lyset af Vilnius-sammenbruddet og den mislykkede modoffensiv betyder, at der er en betydelig risiko for eskalering, da det vestlige etablissement ikke er i stand til at se, at dets strategi efter 1989 har været en fiasko. Samtidig er der en positiv udvikling i bestræbelserne på at finde en forhandlingsløsning, hvor Lulas indsats spiller en central rolle. Hun sagde, at hun ville ønske, at hun kunne have været en "lille fugl i rummet", da Biden mødtes med

Zuppi, da hun er meget interesseret i at vide, hvad de diskuterede.

Hun henledte også opmærksomheden på den britiske meningsdanner Robert Clark, som sagde, at Vesten bliver nødt til at acceptere indrømmelser fra Rusland.

Hun svarede på spørgsmål om betydningen af den italienske premierminister Melonis kritik af at sende klyngeammunition til Ukraine, udsigterne til et uafhængigt præsidentbud i USA i 2024, hvorfor befolkningerne i Vesten er så polariserede, og hvad der kan gøres ved "migrationskrisen" i Europa, som bliver forværret af EU's fumleri.

Hun sluttede af med at opfordre seerne til at handle nu, mens der stadig er en mulighed. Svaret er ikke Amerika først eller nogen anden nation først, men menneskeheden først.

Zepp-LaRouche 'advarer mod 'derisking' eller 'afkobling' fra Kina' i Xinhua-interview

17. juli 2023 (EIRNS) – En artikel i Xinhua, dateret den 17. juli i Berlin, har overskriften "Tysk ekspert advarer mod 'derisking' eller 'decoupling' fra Kina," og inkluderer synspunkter fra Schiller Institutets leder Helga Zepp-LaRouche fra et nyligt eksklusivt interview.

Hun udtales. "Der er ingen risiko ved Kina. Kina er en af de mest pålidelige handelspartnere og økonomiske partnere." Faktisk er afkobling "økonomisk set fuldstændig selvmorderisk, fordi den tyske økonomi og den kinesiske økonomi er så tæt forbundne". En afkobling vil få den tyske økonomi til at

kollapse.

<https://english.news.cn/20230718/8b251cf9013a4de28c6aec036ad1d6f9/c.html>

Hovedtale til konferencen, Helga Zepp-LaRouche

Den 8. juli 2023 (EIRNS) – Det følgende er en redigeret udskrift af en videooptaget præsentation af Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af Schiller Institututtet, som afholdt en international konference denne weekend.

“Lad en have iblandt en million haver blomstre!”

Excellencer, ærede gæster, kære venner af Schiller Institututtet!

Hvilken glæde at byde folk fra så mange nationer velkommen her personligt, efter at omstændighederne i over tre år har tvunget os til udelukkende at afholde vores Schiller-konferencer virtuelt! Men vi anvendte denne tid hensigtsmæssigt til at samle så mange nye kræfter verden over, hvormed vi sammen kan gøre ind i dette afgørende øjeblik i verdenshistorien for at skabe et nyt paradigme for menneskehedens fremtid!

Lad mig sige det med det samme: Selv om vores kontinent befinner sig i en eksistentiel krise, vil vi ikke tillade dets undergang. Tværtimod vil vi genoplive det bedste af, hvad europæisk kultur har frembragt, og hvad der nu er begravet under taleboblerne fra en dekadent modkultur og fortidens barbari, og vi vil bringe det ind i udformningen af det nye

paradigme!

Vi befinder os utvivlsomt i det farligste øjeblik, den menneskelige art nogensinde har stået over for, da vi er ekstremt tæt på at uddø som art på denne planet, eftersom det ville være konsekvensen af en global atomkrig. Og i modsætning til hvad de transatlantiske massemediers propaganda påstår, skyldes faren ikke ”Ruslands uprovokerede aggressionskrig” eller ”Kinas stadig mere aggressive imperiale magtovertagelse”, men de transatlantiske kræfter, der skruppelløst leger med atomilden, mens de med alle midler forsøger at udøve unipolær dominans over verden, når den for længst har bevæget sig i en multipolær retning. Mens MSM [mainstream-medierne] i kor bagtaler alle, der vover at tro, at udviklingen ikke begyndte den 24. februar 2022, som ”Putinsympatisører”, og mens NATO og USA’s regering finansierer organisationer, der sætter folk på lister, som bringer deres liv i fare, har nationerne i det Globale Syd i høj grad fået et uafhængigt syn på tingene.

NATO’s seksdobbelte udvidelse mod øst, der kommer tusind kilometer tættere på Ruslands grænser på trods af løfter om det modsatte, kan forties lige så lidt som den nordlige ”ATLANTIC”-forsvarsalliances bestræbelser på at ekspandere i Indo-Stillehavsregionen som Global NATO. Frem for alt har de krydset Rubicon med de stadig mere åbenlyse og arrogante appeller, hvormed repræsentanter for den ”regelbaserede orden” kræver, at hele verden underkaster sig deres intriger og deres ”aflad” i moderne klæder (såsom en kulstofafgift eller handel med CO₂-emissioner). Men med sådanne midler håber de at forlænge eksistensen af det håbløst bankerotte neoliberale finanssystem i det mindste en smule længere.

Vi oplever i øjeblikket et epokeskift, om end ikke af den slags som kansler Scholz henviste til den 24. februar 2022, hvilket svarer til militariseringen af Europa som et protektorat for USA. Vi ser snarere afslutningen på omkring 500 års kolonialisme, som landene i det Globale Syd er fast

besluttet på omsider at ryste af sig med hjælp fra Kina og BVI (Bælte- og Vej-Initiativet). For eksempel krævede præsident Ramaphosa på det nylige internationale finanstoppmøde i Paris, at det internationale samfund finansierer Inga-dæmningen:

“Lad os få det gjort, og så vil vi være overbeviste om, at I mener det alvorligt med de løfter, I giver.... Det anslås, at prisen vil være 80 milliarder dollars og generere mindst 42 gigawatt elektricitet, og det vil have en helt revolutionerende indflydelse på hele kontinentets energiforsyning og økonomi.”

Mere end 30 nationer har ansøgt om medlemskab af BRICS, som så vil omfatte verdens mest folkerige lande. Forsøget, som hovedsageligt kommer fra USA og Storbritannien, på at “afkoble” sig fra Kina, eller at “de-risikere”, som denneståbelige frase er blevet kaldt – når alle disse lande er tæt forbundet med Kina – kan kun føre til økonomisk selvmord eller til en lige så selvmorderisk dannelses af geopolitiske blokke, som vil bære kimen til en verdenskrig.

I lyset af denne tektoniske magtforskydning, som højst sker en eller to gange i et årtusinde, må de europæiske nationer – men også USA – beslutte, om de vil samarbejde produktivt med denne nye verdensorden, eller om de (sammen med NATO, USA og Storbritannien) vil vælge total konfrontation og forsøget på at undertrykke det absolutte flertal af menneskeheden. Beslutningen mellem disse to muligheder vil på samme tid teste vores moralske evne til at overleve: Er vi, som rationelle væsener, i stand til sammen med det Globale Syd at tilvejebringe en orden, der garanterer sameksistens for os alle og, som Leibniz ville have udtrykt det, gør det muligt for fremtidige generationer at være lykkelige? Eller er vi sjælløse menneskelige maskin geværer, der hadsk kun er rettet mod ødelæggelsen af den formodede fjende?

Dette er ikke et akademisk spørgsmål, hvilket vil blive tydeligt om fire dage på det årlige NATO-topmøde i Vilnius,

hvor den ungarske regering – heldigvis – meddelte, at Ukraines optagelse i NATO vil forblive udelukket, så længe krigen fortsætter, hvilket egentlig burde være en selvfølge. Men nu har Berlins to førende tænketanke – Stiftung Wissenschaft und Politik (SWP) og Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik (DGAP), som begge er tæt på regeringen – for nylig udtalt sig om mulige sikkerhedsgarantier for Ukraine uden for et formelt NATO-medlemskab. Selv om det blot er ideer fra tænketanke og ikke nødvendigvis den berlinske regerings politik, fortjener disse artikler den største opmærksomhed, fordi deres forfattere er typiske for de såkaldte ”eksperter”, der taler uafbrudt i talkshows og således påvirker befolkningens synspunkter.

Det er ikke kun i Frankrig, at der på det seneste har været stor bekymring over Tysklands tilsyneladende fuldstændige tab af al suverænitet (som aldrig var særlig hensigtsmæssig), som det kunne ses i den tyske regerings udeblivende reaktion på sabotagen af Nord Stream-rørledningerne.

Nu skal man huske på, at SWP, som blandt andet rådgiver regeringen, Forbundsdagen, EU, NATO og FN, blev oprettet på initiativ af BND [Bundesnachrichtendienst, Tysklands udenrigsefterretningstjeneste], som, da den blev grundlagt i den amerikanske besættelsesmagts regi i 1962, omfattede personale fra den militære efterretningstjeneste Fremde Heere Ost og Gehlen-organisationen. SWP havde oprindeligt base i Ebenhausen, en lille by i nærheden af Pullach, hvor BND's hovedkvarter lå. Det meget større DGAP (Tysk Selskab for Udenrigspolitik), 2.800 medlemmer, blev grundlagt så tidligt som i 1955 i samarbejde med og efter forbillede fra det amerikanske Council on Foreign Relations og det britiske Royal Institute for International Affairs, kendt som ”Chatham House”.

I et SWP-papir fra 29. juni 2023 med titlen ”From Ad Hoc Support to Long-Term Security Guarantees as a NATO Member” står der, at der er to muligheder, bortset fra fuldt NATO-

medlemskab, som virkelig ville garantere Kievs sikkerhed. Den første er ”demilitarisering” af Rusland ved at reducere landets væbnede styrker og våbenindustri til et niveau, der udelukker ”offensive operationer”. Dette ville kun være muligt gennem ”eksterne chok”, et klart nederlag for hæren, en afstandtagen fra ledelsen af dens ”neo-imperiale forståelse af dens rolle”, hvilket ville kræve et regimeskifte, og en samtidig fjernelse af atomvåben fra Ruslands militære potentiale. Men det, siger de, er ”urealistisk i øjeblikket.” Den anden mulighed ville være, at Ukraine opbyggede sit eget atomarsenal.

For en sikkerheds skyld har DGAP foreslået endnu en mulighed, der cirkulerer under nøgleordet ”pindsvin”, som et dyr, der symboliserer en så massiv oprustning af Ukraine – til et superarsenal så at sige – at det vil afskrække alle fremtidige angreb. Det gælder også den variant, som formanden for det britiske forsvarsudvalg, Tobias Ellwood, har foreslået, hvor man forestiller sig støtte fra en koalition af villige og en magtfuld taskforce, et Joint European Defense Initiative (JEDI). Den tyske Rheinmetall-koncern har allerede annonceret planer om at bygge en moderne kampvognsfabrik og andre våbenfabrikker i Ukraine. I mellemtiden har de amerikanske forsvarsleverandører Grumman, Raytheon og Lockheed Martin sponsoreret champagnereceptioner på den ukrainske ambassade i Washington, ikke mindst for at fejre det MOU [forståelsespapir], som verdens største finansielle servicevirksomhed, BlackRock, der forvalter 10 billioner dollars i aktiver, har indgået med den ukrainske regering. JEDI skal kun hjælpe med at bygge bro over kløften; på lang sigt er NATO-medlemskab uundværligt. Målet er at forankre Ukraine uigenkaldeligt i de euro-atlantiske strukturer. Prioriteten er derfor proaktivt at kommunikere til deres egne befolkninger om ”meningen, formålet og målene” med NATO-medlemskab for Ukraine og at gibe ind over for institutioner, der hævder at være en del af civilsamfundet, men som i virkeligheden er kontrolleret af den russiske stat. For en god

ordens skyld: Vi er ikke kontrollerede!

Sikke et mareridt! Det stort set ødelagte Ukraine skal omdannes til et mega-bevæbnet land, et ”pindsvin”, eller snarere til en permanent pengemaskine for det militærindustrielle kompleks på begge sider af Atlanten; det vil blive en ”frossen” konflikt, der kan aktiveres når som helst, som en permanent overskridelse af de røde linjer defineret af Rusland, som i mellemtiden formodes at være ”ruineret” (ifølge den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock), eller permanent svækket ([USA’s forsvarsminister Lloyd] Austin, RUSI [Royal United Services Institute], [NATO’s generalsekretær Jens] Stoltenberg, etc.).

Der er ikke en eneste tanke om at afslutte krigen gennem diplomati, ingenfredsforhandlinger, ingen positiv vision for det ukrainske folk, og bestemt ikke en fredsorden for verden som helhed! Hvilken grim, destruktiv ånd stikker sit fjæs frem her, ingen menneskelige følelser påvirker tænkningen, den er kold som en robot, der styres af en ormeædende algoritme!

Men den arrogance, der får nogle til at hævde, at de tilhører de ”gode menneskers lejr” og derfor ustraffet kan foreslå de mest forfærdelige ting, gør dem også blinde. Realiteten er på ingen måde, at den russiske økonomi er ved at kollapse, tværtimod. Den økonomiske vækst i maj var 5,4%, mens Tyskland officielt er i recession, og Rusland blev tvunget af sanktionerne til at opbygge mange af sine produktionskæder til egen fordel og omdirigere handelsmønstrene fra Vesten til Asien, hvor verdensøkonomien alligevel har sit momentum.

På den anden side sidder den transatlantiske finanssektor på en boble på to billiarder dollars i udestående derivatkontrakter – det er et 2-tal med 15 nuller – hvilket i sidste ende indebærer en håbløs systemisk gæld. Centralbankerne skifter frem og tilbage mellem QE og QT [kvantitative lempelser og stramninger] i tilsyneladende rådvildhed. Men Josep Borrell, EU’s højtstående repræsentant

for udenrigspolitik, tager kegler. Han udtalte for nylig med den største arrogance på Det europæiske diplomatiske Akademi i Brugge, at Europa er en have, mens det meste af resten af verden er en jungle, der kan trænge ind i den.

Et sådant synspunkt vil ikke finde forståelse hos de 5.000 år gamle kulturfolk i Asien, som sammen med de andre lande i det Globale Syd længe har været i gang med at indføre en ny økonomisk verdensorden – og hvor Borrell nu betragtes som en komiker, men ikke en man inviterer på besøg – eller hos de næsten 50% af de tyske virksomheder, som flygter ud af landet på grund af den tyske regerings dårlige ledelse og de ubetalelige energipriser.

Når man hører Borrells malplacerede sammenligning med en have, kommer man til at tænke på scene 10 i anden akt af Schillers skuespil Don Carlos, hvor markisen af Posa, der ser sig selv som verdensborger og bærer Flanderns befrielse fra det spanske åg i sit hjerte, konfronterer kong Filip II, den enevældige hersker af Spanien, det ”imperium”, om hvilket man dengang sagde, at ”solen aldrig går ned”. Filip siger noget meget lignende:

Se jer dog om i Spanien! Her blomstrer
jo borgerlykken under under skyfri fred;
og denne ro jeg under også Flandern.

Og Markisen svarer:

Ja, ro som på en kirkegård! Og håber De at fuldbyrde, hvad De har begyndt?

... som verdens form forynger? De alene –
vil i Europa De alene kaste Dem foran verdensskæbnens hjul,
som ruller
af sted ustandseligt, i hurtigt løb?

... De gör det ikke!

(Tysk original:)

“Sehet in meinem Spanien Euch um. Hier blüht des Bürgers Glück in nie bewölktem Frieden; und diese Ruhe gönn ich den Flamändern.”

Og Posa svarede:

“Die Ruhe eines Kirchhofs,

Und Sie hoffen...den allgemeinen Frühling aufzuhalten,

der die Gestalt der Welt verjüngt? De vil...

Allein in ganz Europa- sich dem Rade

des Weltverhängnisses, das unaufhaltsam

in vollem Laufe rollt, entgegenwerfen?

Sie werden nicht!..”

Det absolute flertal i Tyskland har for eksempel mistet tilliden til regeringen, og ifølge de seneste meningsmålinger er 79% ikke tilfredse med regeringens politik. Her i Frankrig har vi netop set, i hvilken tilstand det sociale netværk i denne have er. Ingen mur kan bygges høj nok til at beskytte haven, siger Borrell? Tja, vi ser ved EU's ydre grænser, hvordan disse mure ser ud. Pave Frans beskrev modtagelejrene for flygtninge i Europas grænselande som koncentrationslejre, der er omgivet af høje mure med NATO-pigtråd, og som er frastødende nok til at afskrække folk fra at vove sig ud i små både over Middelhavet, som for længst er blevet forvandlet til en forfærdelig massegrav.

Nej, hr. Borrell, dette Europa er ikke en have, det er et kontinent, som kompetente politikere som Charles de Gaulle og Konrad Adenauer ønskede at bringe ud af Anden Verdenskrigs murbrokker til en bedre fremtid, og som en helt igennem

dekadent politisk kaste, der har smidt sin fredspligt ud af vinduet, nu fører ind i en ny katastrofe, der truer med langt at overgå Anden Verdenskrigs rædsler.

Og hvis store dele af verden uden for Europa ligner en jungle, er det, fordi Europa ikke har udviklet Afrika i de seneste århundreder, men kendte familier i den transatlantiske verden har bygget deres formuer på slavehandel, tjent penge på opiumhandel eller profiterer på kolonialismens moderne efterfølger – kasinoøkonomien – hvor de rige bestemmer reglerne for vores åh-så-fantastisk-organiserede regelbaserede orden.

Eller måske er andre regioner en jungle, fordi de transatlantiske invasionshære slog sig ned der, som NATO gjorde i 20 år i Afghanistan, hvor intet blev bygget, og derefter efterlod landet i ruiner. Eller som i Irak, hvor et moderne land blev bombet tilbage til stenalderen, og hvor Madeleine Albright sagde, at 500.000 irakiske børns død var en rimelig pris at betale for retten til at fortsætte med at ødelægge landet. Og listen over, hvorfor nogle lande i denne verden ikke er haver, kunne blive ved: Syrien, Yemen, Libyen, Haiti ... osv.

Men der er en vej ud. Nationerne i det Globale Syd, hvis eksistens først for nylig blev opdaget af G7, og som repræsenterer det overvældende flertal af menneskeheden, har længe rystet den moderne kolonialismes länker af sig og skabt en ny international valuta, nye udviklingsbanker, et nyt kreditsystem. Over 30 lande har ansøgt om medlemskab af BRICS-Plus; SCO, AU, ASEAN, EAEU, Mercosur og andre organisationer er gået over til at udføre deres handel i nationale valutaer. Et hundrede og halvtreds lande samarbejder med Kinas Bælte –og Vej-Initiativ (BVI), som i år fejrer sit tiårs jubilæum, og i løbet af det årti er det lykkedes dem at sikre, at udtrykket ”udviklingslande” virkelig gælder for landene i det Globale Syd.

Vi i Europa, og endog i Amerika, er nødt til at opgive det allerede dødsdømte forsøg på at inddæmme disse landes fremgang ved at afkoble eller “de-risking”. Vi er nødt til at erstatte konfrontation, som under alle omstændigheder kun gavner det militærindustrielle kompleks, med samarbejde. Tyskland, Frankrig, Italien og alle andre europæiske nationer må blive en del af det nye paradigme i internationale relationer; vores middelklasse, som nu er bankerot under det gamle paradigme, kan ikke blot hjælpe til med at bygge Inga-dæmningen, men også realisere Transqua-projektet, som vil levere elektricitet til yderligere tolv nationer i Afrika. Vi kan samarbejde med Kina om at forsyne hele det Globale Syd med et højhastigheds-jernbanesystem, vi kan bygge havne og vandveje, gøre ørkener grønne gennem storstilet afsaltnings af havvand og bygge nye byer.

Ja, og mens vi er i gang, kan vi også modernisere vores egen skrantende infrastruktur; i stedet for at berige forsvarsindustrien og forarme befolkningen, kan vi reparere vores skoler, gøre sundhedssystemet funktionelt igen, intensivere det internationale samarbejde om fusionsprojektet ITER som et hasteprogram for hurtigere at opnå kommercial udnyttelse af fusionsenergi, og vi kunne spare os selv for al den forurening og ødelæggelse af vores landskaber med de utallige vindmøller. Vi kan også genopbygge Ukraine som en bro mellem Centraleuropa og Rusland som en del af Den nye Silkevej.

At bringe Europa og Amerika ind på denne vej er vores forpligtelse. Og lad os huske, hvad Posa sagde til kong Philip, og hvad vi, sammen med Schiller, siger til de mange Borrell'er i dag:

Geben Sie die unnatürliche Vergöttrung auf,
die uns vernichtet!...

Sie wollen pflanzen für die Ewigkeit,

Und säen Tod? Ein so erzwungnes Werk
Wird seines Schöpfers Geist nicht überdauern...

Opgiv den unattraktive guddommeliggørelse, der ødelægger os!...
Du ville plante i al evighed, og alligevel er de frø
du sår omkring dig, er dødens frø!

Denne håbløse opgave, med naturens love i strid,
Vil aldrig overleve ånden fra dens grundlægger....

Giv os, hvad vi har brug for igen! Lassen Sie,
Grossmüthig, wie der Starke, Menschenglück
Aus Ihrem Füllhorn strömen-Geister reifen

In Ihrem Weltgebäude, Geben Sie,
Was Sie uns nahmen, wieder. Werden Sie,
von Millionen Königen, ein König!

Giv tilbage, hvad De har taget fra os! Vær højmodig –
den stærke er højmodig – og lad lykke
med fylde vælde ud – lad ånder modnes
i deres verdensbygning! Giv tilbage,
hvad De har taget fra os! Bliv en konge
blandt millioner konger!

Webcast med Helga Zepp-Larouche: Opbygning af en international fredskoalition

Onsdag den 21. juni 2023

HARLEY SCHLANGER: Hej, velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Det er onsdag den 21. juni 2023. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg vil være jeres vært. Hvis du vil deltage i diskussionen, kan du sende dine spørgsmål eller kommentarer til os på questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chatsiden, og Anastasia vil sende dem videre til mig.

Helga, der er meget at tale om: Der er Blinken i Beijing, afrikanske ledere i Kiev og Moskva, rygter om en optrapning fra Biden og NATO, da modoffensiven ikke går som forventet; også at præsidentkandidaterne Trump og Robert F. Kennedy, Jr. begge kommer med relativt stærke kommentarer mod krigen og udtaler sig negativt om NATO's permanente krig. Og så er der dit initiativ til en international fredskoalition. Hvor vil du gerne starte?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det er virkelig en verden, der udvikler sig hurtigt. Jeg kan komme med korte kommentarer til alle de punkter, du nævnte. Først og fremmest lod det til, at udenrigsminister Blinkens besøg i Kina gik godt. I det mindste mødtes han med den kinesiske udenrigsminister, og derefter mødtes han med præsident Xi Jinping i en halv time, som efterfølgende sagde, at mødet var produktivt. Nu skete der desværre det, at præsident Biden, før Blinken forlod Kina, under en privat fundraising-middag kaldte Xi Jinping for en "diktator". Og det har forårsaget en meget vred reaktion fra det kinesiske udenrigsministerium, og deres talskvinde, Mao

Ning, kaldte det en absolut uacceptabel provokation. Og spørgsmålet er faktisk troværdigheden: Hvis Blinken siger én ting, har kineserne nu gentagne gange slået fast, at det vestlige ledere siger ikke betyder ret meget. Og når Blinken så siger én ting og forsøger at – jeg ved ikke, hvad han præcist sagde; jeg havde ikke oplæsningen, men hvis præsident Biden så siger noget i den retning, sætter det igen spørgsmålstejn ved det hele. Jeg synes virkelig, det er et problem!

Samtidig er den kinesiske delegation med premierminister Li Qiang både i Tyskland og i morgen i Frankrig til en dialog mellem regeringerne, som ifølge de foreløbige rapporter vi har her fra Tyskland, ikke var dårlig, og det skyldtes hovedsageligt delegationens sammensætning, hvor udenrigsminister Baerbock og forsvarsminister Pistorius ikke deltog på tysk side, så især fra Baerbock kom der ingen besynderlige bemærkninger, så det var nyttigt for diskussionen. Så lad os sige, at der er en stærkere impuls og en erklæring fra tysk industri lige nu om, at det er helt imod deres interesse at “de-risikere”, og “de-risikere” er under alle omstændigheder bare et andet ord for afkobling, fordi den endelige effekt ville være den samme. Så jeg synes, det gik relativt godt, omstændighederne taget i betragtning.

Rapporterne fra Ukraine, som nu offentliggøres i mange vestlige medier, er naturligvis, at den såkaldte ukrainske offensiv egentlig ikke var særlig vellykket, hvilket meget alvorligt sætter spørgsmålet om at afslutte denne forfærdelige krig, som stadig koster flere menneskeliv, på dagsordenen. Og i den sammenhæng må jeg sige, at den udtalelse, som præsidentkandidat Robert F. Kennedy, Jr. udsendte, selv før hans tale i New Hampshire, at han igen citerede udtalelsen fra den tidlige israelske premierminister Naftali Bennett, som sagde, at fredsforhandlingerne faktisk var på nippet til at lykkes i marts 2022, og at det derefter var interventionen fra især briten Boris Johnson, der ødelagde det, fordi Johnson gav

beskeden til Zelenskyj om, at NATO insisterer på, at krigen skal fortsætte. Så jeg synes, det er meget vigtigt. Kennedy sagde også, at han kræver, at Biden kommer med to undskyldninger, en til det amerikanske folk, fordi han i realiteten har ført den amerikanske hær ind i en forfærdelig krig, som er helt imod det amerikanske folks interesser; og for det andet, endnu vigtigere, til det ukrainske folk, fordi det tilintetgør deres land.

Så jeg synes, det er meget vigtigt, og jeg havde ikke tid til at læse Kennedys tale, som han holdt i går, men jeg så bare nogle noter om den: Han opfordrer USA til at vende tilbage til John Kennedys fredspolitik; jeg mener, det er i bund og grund, hvad vi havde lagt frem i en appell til USA's næste præsident for at gøre præcis dette.

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states] Vi er begyndt at indsamle mange underskrifter fra hele verden, fordi mange mennesker overalt i verden ønsker, at USA igen skal fremstå som en fredsmagt. Så jeg synes, det er meget opmuntrende, eftersom man har Trump, som absolut har sagt nogle hårde ord om krigspolitikken, og som vil være kandidat, uanset hvad den juridiske forfølgelse af Trump vil være. Så efter al sandsynlighed vil man have Trump på den republikanske side og efter al sandsynlighed Kennedy på den demokratiske side, hvilket betyder, at der for første gang i meget lang tid vil være en rigtig valgkamp i USA. Så det er meget vigtigt.

Nu har jeg advaret mod at blive grebet af valgmani fra amerikanernes side, fordi, som George Washington sagde, da han forlod embedet, folk ikke skal falde i fælden med politiske partier, fordi partier har tendens til at være repræsentanter for interesser, og derfor ikke den nationale interesse, som en præsidentkandidat naturligvis let kan overvinde ved virkelig at tale for hele landets interesse, hvilket naturligvis kræver meget. Særligt fordi de vigtigste beslutninger om hvor verden

vil bevæge sig hen, krig eller fred, finansielt kollaps eller et nyt paradigme for et nyt økonomisk system, efter al sandsynlighed vil blive truffet længe før den 5. november 2024, og derfor er det vigtigt at holde et internationalt fokus på, hvor verden bevæger sig hen.

Så jeg synes, det er et meget interessant miljø, hvor der findes muligheder. Selvom farens for krig fortsat er ekstremt høj, blev det diskuteret, at ikke alene har Rusland nu placeret taktiske atomvåben i Hviderusland, men USA taler også om at placere taktiske atomvåben i Rumænien og Polen. Russerne har svaret meget kraftigt nej til det, fordi det er de steder, hvor de amerikanske missilforsvarssystemer er blevet installeret, og det er meget tydeligt, at de kan omdannes fra defensive til offensive systemer på ekstremt kort tid.

Jeg kan kun sige, at krigsfaren ikke er mindre, den vokser, og det er derfor, at vores internationale fredskoalitions indsats er så {ekstremt} vigtig. Vi havde den anden, meget vellykkede diskussion – flere mennesker, flere kræfter slutter sig til. Jeg tror bestemt, at det er et modsvar, vi er nødt til at have mod denne voksende krigsfare.

Det er mine indledende kommentarer.

Det resterende er på engelsk.

SCHLANGER: And you can find the press release on the Schiller Institute International Peace Coalition at the Schiller Institute website [<https://schillerinstitute.com/blog/2023/06/20/press-release-international-peace-coalition-holds-second-meeting/>] along with a lot of other information as well as Helga's Ten Principles for a New International Security and Development Architecture [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>]. Again, you can send your questions to questions@schillerinstitute.org

Helga, we have some questions. Here's one from someone who describes himself as a "patriot." He says: "Do you think that many are aware of the media manipulation that this has gone on since before World War I? But given this, how can this Coalition bring consensus?"

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think that the discrediting of the mainstream media is growing, because a lot of people who think can really see in the first minute of listening to these media or reading them, that there's always a spin, there is never a straight reporting of objective developments. That's a big problem, and that's why our websites, our webcasts and other activities we're doing, like seminars, and this is very important, and I appeal to all of you to help spreading it, build up the viewership in the social media. Get the word around, that we do exist and our efforts exist. That's an organizing activity which is necessary.

And I think that the Ten Principles, or the consensus of the International Peace Coalition—I think it's possible. I don't think it will be the lowest common denominator, because that's what people normally think is a consensus. I think the consensus will come from the human mind being able to think a new paradigm, a completely different level, a higher level, a One, in which you have a higher power than the Many. And this is a philosophical discussion which was coming from many thinkers in the Middle Ages, but especially then in the Renaissance, the great German philosopher, Nicholas of Cusa, developed the method of the "coincidence of opposites," the idea that the human mind can conceptualize a higher One, which is of a higher power than the Many. Now, that was Einstein's idea that a solution can only be found on a new level, which is higher than the level on which all the conflicts arose. And in this particular case, it means to put the interests of humanity as a whole first, not "America first," not "Germany first," not whatever other country first, but to think about American interests, German interests, Ghana interests, Mali

interests, in coherence with the interests of humanity. National interest is allowed, it's positive, but it should not contradict the interest of humanity as a whole.

And right now, given the parameters in which we find ourselves, it means we have to have a new credit system, which gives out credit for the development of all countries—peace through development: That has been our campaign over many decades. It was originally the idea of Pope Paul VI when he put out the 1967 Encyclical {*Populorum Progressio*} about the development of all people.

[https://www.vatican.va/content/paul-vi/en/encyclicals/documents/hf_p-vi_enc_26031967_populorum.html] And the actuality of that Encyclical and the fight to have peace through development is as relevant today as it always was.

So, it's not a static idea, this consensus or this new paradigm. It's not a static idea, but it's a dynamic idea, because only if all countries can develop, and their respective benefit of each other to each other is working like a great Classical fugue, where all the elements, and all the musical lines, contribute to the unfolding of the totality, then you can have peace.

SCHLANGER: That answer basically answers a number of the questions we have! But I'll go through some of these questions anyway, because there may be other aspects of it that you want to address. From Mushtaq, who is a professor in Pakistan and chairman of the Sindh Democratic Forum, writes that he believes "National interests are the biggest block against the world peace." But he asks for your thoughts on How to ensure that national security can coexist with the establishment of world peace? That is, is national security an impediment to peaceful cooperation?

ZEPP-LAROCHE: Well, no, not necessarily, if you approach it the way I just said a moment ago. Because, frankly—is it really meaningful to waste billions and billions, and even

trillions in dollars and euros and other currencies, on this unbelievable armament and rearmament which is going on right now? The U.S. national defense budget this coming year will be \$1 trillion: That's insane! Just imagine how much the United States could be improved, if they would spend this money on national infrastructure, which is falling apart; on repairing schools, building new schools, which are in terrible condition; on the medical system—you know, many people who have mental problems have been just dumped on the streets, periodically, because it was too expensive to keep them in hospitals. Then the mass shootings—what is this the result of? It's the lack of caring for the education of the pupils, of giving them a perspective for the future. I mean, there are so many ills in the United States which need to be urgently addressed. So the spending of \$1 trillion on defense, on weapons, which are totally a destruction of physical economy, just does not make sense. Actually, one could say, it's against the national security interest of the United States.

Now, obviously, disarmament alone, does not really work. That's the proven history of where we are today. So I think we need to destroy weapons, we need to have disarmament agreements among nations, but it must coincide with the idea to replace this present system, where you have countries armed to the teeth, staring at each other, waiting to ruin each other, and that cannot be the stage of human development where we want to be. I think if we go to a new paradigm, and I'm absolutely optimistic that it's possible, that you have a partnership of sovereign countries—John Quincy Adams, for example, said that. He said, the purpose of the United States is not to go abroad and find foreign monsters, but we have to have an alliance of republics. John F. Kennedy, in his famous American University speech said the same thing. He said, the idea of peace is not a {Pax Americana}, where we force with weapons with a mission of all countries to that peace, but a true peace for all time, for the future. And that's not a utopia. I think that is eminently possible, and I think we can

envision a vision, actually, whereby these weapons systems can be replaced by productive industry. Just think that if all countries would use the capacities, they're using presently for weapons industries and for ever-new weapons systems, if all of that effort, including the creative effort going into the invention of these systems would go into solving the common aims of mankind, finding cures for presently incurable diseases; defending the planet against the danger of an asteroid strike; developing peaceful use of nuclear energy in the form of thermonuclear fusion, this would give us energy security, raw materials security; and the lack of financing has been the key element keeping these programs on a forever kind of trajectory. All of these things can be done, and many, many, many more if we would become reasonable. And since I believe that the human species is capable of reason, I think we can do it.

SCHLANGER: Now, here's a proposal for the organizing from someone you know, Jack Gilroy, who's a peace activist. He said, "What about taking actions against the merchants of death, the arms industry? Should people worldwide show up at the gates of the merchants of death, to expose them as war criminals who profit from death and destruction?"

ZEPP-LAROUCHE: Well, it's an idea. I think we need some powerful demonstrations. We, in the International Peace Coalition, are discussing for example, to have a major, worldwide action on August 6, which is the anniversary of the Hiroshima bombing; to have another action on November 22, which is the actual date of the assassination of John F. Kennedy; and probably there are many other incidents in between which we can discuss. I don't know if the gates of these industries is the place to be, because they're mostly remote, and the public would not get much out of it. But I think if we would agree in the International Peace Coalition and make that coalition grow, and then have some powerful demonstrations—maybe in Washington, maybe in other places—I

think that is in my view the more promising idea, and it is extremely welcome that all of you mobilize to the hilt to make that an absolutely thundering success, which cannot be unheard of anyplace in the world.

SCHLANGER: And one of the ways you can do that is to take the copy of the press release of the International Peace Coalition from the Schiller Institute website and circulate it. Get discussions going in whatever venue you have. (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/06/20/press-release-international-peace-coalition-holds-second-meeting/>)

Here's a question for you, Helga, on the situation in Germany, from Takis P., who's an activist in Athens. He refers to Chancellor Olaf Scholz's at Davos, where he said the war in Ukraine will last many years, and Germany will be there for the duration. And he asks, "Do Germans have no concern for the numbers of dead, the destruction of the environment, etc.?"

ZEPP-LAROCHE: Ah! Well, I think, my feeling is that because the mass media are so absolutely controlled and in Germany, they're probably the most controlled in any country in the world right now, that people are—that there's a lot more opposition and concern than meets the eye. I think there is a large proportion of the population that is sleeping, or they're so event-fixated, or interested to keep their comfort zone, that they don't let any thought to penetrate their minds. That is unfortunately a big problem. And I find this morally completely convulsive, that from Germany, there would be again, tanks going against Russia! It's just totally forgetting the history that the Second World War was, after all, fought by Germans—it was not entirely only caused by Germans; there's a much more complicated picture. But it is a fact that Russia lost, there are now new figures, showing there were 27 million or even 35 million people were killed; also many Ukrainians obviously, but that is beside the matter.

I think we should have learned the lesson, "Never again! Never

again war! Never again war from German ground!" I think it's even in the constitution that Germany should not deliver weapons to areas where you have conflict. I didn't have the time to ask legal experts to actually check that, but if any of you among the listeners have any expertise on that, you're welcome to send in comments on that. Because I think that constitutional issue should be raised. In Italy, right now, there are some peace activists who are trying to conduct a referendum by collecting 500,000 signatures within one month, because it does go against the Italian constitution to send weapons to war zones. And I think it's a terrible thing that the majority of the population seems to be indifferent.

There is, however, and that is also my perception, a growing number of people, below the surface, who absolutely, totally reject the present course of the government! The present German government in the latest polls has only 20% support! They should resign! They are no longer representing the majority of the people.

So, I think I can only answer you by saying, we should do everything possible to break through this dormant majority and get them to understand, if it comes to war, Germany will be annihilated in minutes. If any conflict escalates, and the use of tactical nuclear weapons would come into effect, there are thick, fat targets in Germany that would be in the first minutes eliminated, and the radiation following that would ruin much of Germany. And then the danger of a global nuclear war would be on the table in any case.

But I think we have to wake people up: I really think it's an absolute priority.

SCHLANGER: We have one more question on the war situation from Colin H. which is something you just discussed, about tactical nuclear weapons. He says, "Isn't it the case that by the United States talking about and threatening using tactical nukes, how can this not be expected to escalate the tensions?"

ZEPP-LAROUCHE: Sure it does! And I can only say that the fact that we have several U.S. bases which are the organizing center, headquarters, for the present war, and if it would come to an expanding war, then these places would be target number 1! And they're in the middle of Germany.

So, I can only say, people should wake up, because it's very, very much on the edge.

SCHLANGER: Now, Helga, here's a question on the economy. We haven't gotten too many of those recently, but Terry asks: "Is there any way to restore Glass-Steagall {and} back the dollar by gold?"

ZEPP-LAROUCHE: Yes, absolutely! There is a renewed debate about Glass-Steagall. It erupted especially when, a few weeks ago you had the bankruptcy of several American banks: First Republic Bank, Silicon Valley Bank, some other minor banks, and the collapse of the Credit Suisse and its take over by the Union Bank of Switzerland. There was, for a short period of time, a real panic, and a Glass-Steagall debate erupted. In Switzerland, you had several parliamentarians raising it in the parliament. I think Marcy Kaptur raised it in the U.S. Congress. But then, since now, no banks are collapsing, people are "back to normal," and that is just foolish: Because nothing of the problems that existed some weeks ago have vanished—to the contrary: The longer this bubble continues, the greater the danger is of a sudden collapse.

So I would say the debate must be spread, because the effort by the Global South countries, including Russia, China, the BRICS, there is an actual debate to create a new, international currency, not based on monetary values, but based on physical values, commodities. This is the proposal by my late husband, Lyndon LaRouche, who made that proposal many years ago, and it's as relevant today as it was then. ["On a Basket of Hard Commodities: Trade without Currency," by Lyndon H. LaRouche, Jr., July 18, 2000:

https://larouchepub.com/eiw/public/2023/eirv50n18-20230505/lar_trade_without_currency_offprint.pdf

And that is being acted upon. So there is a de-dollarization going on, trade in many national currencies, and I think it's important for people in the West to understand that this is regarded as a threat to the dollar, a threat to the euro, but the Western liberal system sits on a derivatives bubble of \$2 quadrillion outstanding derivatives, in dollar denominations. Now, that is a potential bomb, which can sink the {Titanic} on which we're all sitting. And the only way to save the West would be to have a Glass-Steagall reorganization, put the currencies back on a secure ground of physical economy, and then cooperate with the countries of the Global South in a new economic system. Now, that way, our life's work would be saved. If it comes to a blowout, we may see the fate of what happened in Germany in 1923, with a hyperinflation or with a sudden collapse, as we have seen it tendentially in 2008. But a repetition of 2008 is not going to function, because you have right now all instruments which were used are exhausted, and used up. So to go to Glass-Steagall would be the only way right now how you can protect our life savings, our economy, and that would be the way to link up with the currencies of the Global South.

SCHLANGER: I have one more question for you, Helga, that's on China. You've been doing a lot of interviews, recently, just with Global Times, again [https://www.globaltimes.cn/page/202306/1292838.shtml], and you just came back from China. [https://larouchepub.com/eiw/private/2023/eirv50n24-20230616/eirv50n24-20230616_015-schiller_institute_delegation_vi.pdf] This is actually a question from last week, but W.T. asks: "Are the Chinese overly concerned with the appearance from non-governmental organizations inside China, or do they let their infrastructure projects do the talking?"

ZEPP-LAROUCHE: I think the Chinese are very concerned, because

if you forget the anti-China propaganda for a moment, and just look at the situation as it is: When you are in China, the world looks so completely different. The Chinese people are generally very supportive of what their government does. They think the government has done a lot of good for them, lifted people out of poverty, giving them a decent living standard, created a growing middle class. They have many friends in the world: 151 nations cooperate with the Belt and Road Initiative. So, from the Chinese standpoint, the policy of the government has not changed since 40 years! But, then, all of a sudden, in the last few years, one can probably date it back to 2017, the anti-China propaganda started in the West. And it took a while before the average Chinese realized that, but now they are realizing it, and they say, "Why is that?" They really do not understand why the West has turned so radically anti-Chinese. And it is not supported by anything China does, because when you read about Taiwan, military intervention, invasion in Taiwan—if it ever comes to that, it will be in reaction to the fact that the United States pays lip service to the One China policy, which is the international policy of the UN, and then the United States turns around and delivers weapons systems to Taiwan; has state visits as if it would be a separate state; makes one provocation after the other. And if the illusion in Taiwan by certain forces that they can have independence from China would come to the point where Taiwan declares independence, then in that case, China has said they will intervene. But that will then be the reaction to activities from mainly the United States.

So China has not changed its Taiwan policy, it's the U.S. which has changed their Taiwan policy.

I think China, given the circumstances, is doing a remarkable job, by introducing a new level of diplomacy, by keeping relatively calm, patient, offering cooperation, reaching out to all countries, including the United States, including the European countries, and trying to calm the situation. So I

think China is doing a remarkable job from the standpoint of—they're a real anchor of stability! If you look at what China does, and go to China, if you have some vacation, I would advise people to go and travel there, and get your own impression. Because the real China is very different from what the Western media say.

SCHLANGER: Helga, I know your time is limited, but do you have time for one more philosophical question?

ZEPP-LAROUCHE: Yes.

SCHLANGER: Scott B. asks, basically, what is man's purpose in the universe. And he said, "If you get this wrong, if the philosophy is wrong, the result will be wrong." So how would you answer this question of what is man's purpose in the universe?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think man's purpose in the universe is to multiply and colonize all available, reachable heavenly bodies. The Moon, for sure; I think it's quite on the horizon, maybe in one generation, or maybe more. To have a city on Mars. If we have thermonuclear fusion, we can think about interstellar travel. If we are only 10,000 years of real development—humanity is older than that, but the last 10,000 years were really the super, qualitative development, which is amazing. There's no reason to think that this will stop. The next thousand years will be much more interesting than the previous 10,000 years. So I have a limitless confidence in the ability of the human species to develop.

Now, that happens to be, philosophically, also in cohesion with Nicholas of Cusa, who, already in the 15th century thought that there was a coherence between the lawfulness of the Microcosm and the Macrocosm, the Macrocosm being the universe at large and the Microcosm being the human mind. Now, there is a proof that such a coherence exists, and that is the fact that the human mind can formulate adequate hypothesis.

And the adequate hypothesis leads to scientific discovery about the physical universe. That discovery in science leads to a higher technology, which if it's applied in the production process, leads to an increase of the living standard of the people: greater longevity, higher population-density, which can be maintained; and that's a limitless process.

That's fascinating, because that means that an immaterial idea, something which has been produced in the mind, which has no weight, no size, you can't see it—not as an idea; you can write it down, but an idea is immaterial. But that has an effect in the physical universe of all of these consequences! That means, there is a coherence between the laws of the mind and the laws of the universe, and that, again, means that human creativity {is} the most advanced aspect in the whole universe!

That whole thing is a negentropic, self-expanding process: The Russian scientist Vernadsky basically said the Noosphere will gain more and more dominance over the Biosphere, that is built into the laws of the universe. So I think if you start to think about that, then you get very optimistic, because then you're not an Earthling, you're not bound by the so-called limited resources on our planet Earth (which are not limited anyway, also, because science and technology can transform them completely).

But it also means we are the species in the universe, because it is our purpose—it's not a practical idea for your next door politician, who thinks about reelection four years from now—but it is a matter of almost scientific certainty that our Sun will be a problem in about 2 billion years, and not be safe for human beings to live on the planet Earth any more. Now, some people may think, “2 billion years, why should I bother about that?” But since we are creative, and we are intellectuals, we can think about that: What does it require to make sure that our human species survives whatever

processes will go on, on the Sun, in admittedly the distant time of 2 billion years. So maybe the smarter ones among ourselves should start to think, what should be the directionality in which we pursue our present, basic research & development (R&D), in such a way that in 2 billion years, we are ready to solve that problem?

And I think that's food for thought, but once you start to think that way, you are freed: You are internally freed, you are mentally freed, and that is why the Schiller Institute is called "Schiller Institute" because Friedrich Schiller was so much more concerned about the inner freedom, than the outer freedom. And he was very concerned about the outer freedom. But he was extremely interested in how to make man free, so that you can develop your creative potential to the fullest.

So, therefore, think about 2 billion years from now, think about not only a village on the Moon, read Krafft Ehricke's book {Extraterrestrial Imperative}. Krafft Ehricke, the absolutely fantastic pioneer of space research, of rocket science: He had a vision about how the extraterrestrial imperative would change the identity of human beings, and I can only tell you, there is nothing more fruitful, especially for young people, than to study the books of Krafft Ehricke. Because he is one of the most under-appreciated philosopher-scientists I know of, who has produced a tremendous work, but it's completely under-rated and not known beyond a certain circle of scientists. And we should really find the resources, at some point, to publish the entire collected works of Krafft Ehricke. And a good friend of mine, Marsha Freeman, has done incredible work to promote that, and I absolutely intend that the Schiller Institute will follow through with this.

SCHLANGER: Helga, I'm very happy we had the time for that last question, because I think you did give people something to think about, the future of 2 billion years having come into their mind today for how to act. Thank you for joining us, Helga, and we'll see you again next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week.

Webcast-dialog med Helga Zepp-LaRouche

Brug JFK's vision om fred til at stoppe Tredje Verdenskrig

Den 14. juni 2023

HARLEY SCHLANGER: Goddag, og velkommen til vores ugentlige live-dialog med Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche. Det er den 14. juni 2023, og jeg er jeres vært Harley Schlanger. Hvis du har et spørgsmål eller en kommentar til Helga, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org, eller du kan skrive dem i chatten, og Anastasia vil sende dem videre.

I tilfælde af at du gik glip af det, havde vi en intens dialog sidste lørdag om emnet: "Verden har brug for JFK's vision for fred!" Den fulde dialog er lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside.

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230610)

Det var i anledning af 60-året for John F. Kennedys historiske tale ved American University, hvor han offentligt bekræftede sit engagement i at skabe et fredeligt forhold til Sovjetunionen. Og det var kun otte måneder efter, at verden næsten blev ramt af en atomkrig på grund af Cuba-krisen. Der var mange opmuntrende præsentationer og en masse interessante

diskussioner, og det ville være umagen værd for folk at se det og sprede det, for det er den slags diskussioner, der burde finde sted blandt verdens ledere i dag.

(<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>)

Lad os begynde med nogle af de tidlige spørgsmål, der er kommet ind, og de fleste af dem er relateret til denne dialog, bekymringer om, hvordan man organiserer sig for at håndtere de kriser, menneskeheden står over for i dag. Lad mig starte med en fra Ohio, som har sendt et spørgsmål: "At lytte til JFK's tale den 10. juni 1963 bringer stærke følelser frem hos ældre amerikanere som mig. Men unge mennesker har ingen eller kun ringe tilknytning til Kennedys præsidentskab. Hvilke råd kan du give os om, hvordan vi kan gøre det meningsfuldt for folk under 50?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at jo flere mennesker, der er vidner til den periode af Kennedys tid, og for hvem det betyder meget, som bliver aktive og spreder det til alle unge mennesker, de kender, så tror jeg, det vil hjælpe meget. Og jeg tror, at hvis man kunne få nogle modige unge, som faktisk har taget det intellektuelle eventyr, så at sige, til at se på det, så tror jeg virkelig, at det kunne gå viralt. For det Kennedy sagde, og det, der kommer til udtryk i denne tale på American University og mange andre taler, han holdt, det er næsten som fra et andet univers, eller i det mindste en anden stjerne, en anden planet. Det er så forskelligt fra alt, hvad man kan høre fra politikere i dag, fordi han havde en klar idé om en vision for fred, ikke kun for Amerika, men fred for verden, fred til alle tider. Og lige nu, hvor verden er på randen af Tredje Verdenskrig, og der er mange mennesker, der er ekstremt bevidste om det, og flere og flere mennesker bliver organiseret omkring det; det var en af grundene til, at mange mennesker tænker på at internationalisere fredsbevægelsen, hvilket vi har gjort med International Peace Coalition.

[<https://schillerinstitute.com/blog/2023/06/07/press-release-international-peace-coalition-must-grow-to-stop-world-war-iii/>]

Men hvis man ser på det, har vi nu den mest omfattende luftmanøvre i NATO's historie; det er ekstremt farligt. Vi sidder på en sprængfarlig krudttønde, hvor 250 jagerfly – forestil dig en armada på 250 jagerfly, der hver dag flyver over Tyskland, op til den russiske grænse, helt op til Estland eller Rumænien, og nogle af dem er potentielt atombevæbnede jagerfly. Nu skal du forestille dig den russiske rekognoscering, som allerede holder øje med en varm krig i Ukraine, hvor der i den seneste tid er sket adskillige krænkelser af russisk territorium, så de er nødt til at være i højeste alarmberedskab på grund af det; og så har du disse manøvrer, som antager, at angrebet fra et land med stærk luftmagt allerede har fundet sted. Det bringer hele situationen op på et ekstremt anspændt niveau, og en lille fejl fra en pilot eller en fejllæsning af, hvad hensigten er med en bestemt handling, kan føre til en ukontrollabel optrapning. Jeg finder det fuldstændig uansvarligt at afholde denne manøvre, som tilsyneladende har været planlagt siden 2018, men som nu finder sted i forbindelse med en varm krig midt i Europa. At have sådan en manøvre, som allerede er provokerende på grund af det scenario, den er baseret på, så jeg tror, at mange mennesker er bekymrede over det.

Og Kennedys tale, og hvad han faktisk repræsenterer, han havde en vision, som nu potentielt er ved at blive til virkelighed. For krigsfaren er én ting, men på den anden side har vi en historisk proces i gang, som de vestlige medier absolut ikke rapporterer om, eller hvis de rapporterer om det, rapporterer de det som en trussel eller som bagvaskelse; men langt størstedelen af verden, landene i det Globale Syd, 151 nationer, er ved at danne en ny økonomisk verdensorden, og alt det man læser eller hører i medierne om, at Rusland er isoleret, det er latterligt! I dag åbnede Skt. Petersborgs

Internationale Økonomiske Forum, hvor mere end 100 lande sendte delegerede, fra Latinamerika, Sydøstasien, Afrika, praktisk talt alle dele af verden havde store delegationer og højtstående personer.

Så man har lige haft et meget vigtigt, intenst møde mellem de arabiske lande og Kina, og de indgik aftaler for, tror jeg, over 10 milliarder dollars, og der er en helt ny udvikling i gang. Saudi-Arabiens energiminister blev spurgt, hvordan han forholder sig til kravene fra de vestlige lande om ikke at handle med Rusland og Kina, og han svarede: "Vi ignorerer dem bare."

Så vi befinner os i den mest utrolige transformation i historien – de fleste mennesker i Vesten er ikke klar over det, men det betyder ikke, at det ikke finder sted.

Så Kennedy bygger i en vis forstand bro over det, fordi han i sin tale for 60 år siden havde en vision om den slags verden, der nu er ved at opstå. For folk i USA, eller for den sags skyld for folk i Europa, fordi Kennedy var meget vellidt, for eksempel i Tyskland, hvor folk var fuldstændig begejstrede for Kennedy, bygger det bro over et paradigme, som forsvandt med mordet på Kennedy og Warren-kommissionens mørklægning af mordet, og de 60 år der er gået efterfølgende. Og den bygger bro til den verden, der nu er ved at opstå. Så jeg kan blot sige, at hvis du er i en alder, hvor det stadig går op for dig, hvad forskellen var, så tag ud og organisér dig, bliv medlem af Schiller Instituttet, bliv medlem af International Peace Coalition, og fortæl folk om det. For vores kampagne for at sætte fokus på Kennedy-paradigmet er ikke slut: Vi har en kampagne i gang, hvor vi appellerer til USA's præsident eller den fremtidige præsident om at vende tilbage til Kennedys æra, fordi det er den slags Amerika, verden har brug for og ønsker.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en tysk statsborger, som nu bor i USA: De har sendt mig en kopi af en *{Politico}*-artikel om den tyske kansler Olaf Scholz, der taler om, hvordan han er mere engageret end nogensinde i at vinde kampen i Ukraine. Og

denne person spørger: "Hvor længe vil det tyske folk tolerere en optrapning af finansiering og støtte til denne krig i Ukraine, mens den nationale økonomi går ned?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det er spørgsmålet til 64 millioner euro, for det der sker i Tyskland lige nu, er helt utroligt. Jeg mener, dette land er ved at blive ødelagt! Næsten 16 % af alle tyske virksomheder er allerede i gang med at forlade landet, fordi energipriserne er blevet for høje. 30 % overvejer at forlade landet. Det betyder, at næsten halvdelen af den tyske industri er i færd med at forlade landet, hvilket betyder, at Tyskland er ved at blive afindustrialiseret for øjnene af os! Og hvorfor? Tja, Nord Stream-rørledningerne! Hvem saboterede dem? Sandsynligheden for at Seymour Hersh har ret i, at USA plantede sprængstofferne i juni 2022, vil jeg sige er 99,9 % sandsynlig: De af jer der kan matematik, ved, hvad det betyder. At Hershs antagelse om, at det blev beordret af Biden, med stor sandsynlighed er sand. Det betyder, at det er vores allierede, som trækker os ind i denne krig, som er en stedfortræderkrig fra NATO mod Rusland – men hvem kontrollerer NATO? Det er USA og til en vis grad det britiske bidrag. Så vi er i en uholdbar situation, og eftersom du er flyttet uden for Tyskland, kan jeg kun opfordre dig til at hjælpe os med at mobilisere familie, venner og kolleger i Tyskland, hvis du stadig har det.

For det der sker lige nu er helt utroligt. Den nye forsvarsminister Pistorius sagde, at det er lige meget, om russerne nu smadrer alle disse Leopard-kampvogne, så sender vi bare nogle nye. Vi sender måske op til 100. Nu har russerne åbenbart ret stor succes med at smadre disse Leopard-kampvogne, men det er modbydeligt. Og jeg ved ikke, om den tyske befolkning er et offer, men de er også lidt dumme, må jeg sige.

SCHLANGER: [griner] Nå, her er et spørgsmål fra en kontakt i Algeriet, der spørger: "Er der nogen i Biden-administrationen, der anerkender det skift, du taler om i verden, og ser det som

et potentiale for USA?"

ZEPP-LAROUCHE: Hvis sådan en person findes, har han eller hun haft stor succes med at skjule sin identitet, for jeg har ikke set den endnu. Det jeg ser er, at praktisk talt hele det vestlige etablissement, med nogle få undtagelser, som Ungarns regering, nogle få andre mennesker – men generelt opfører etablissementet i de vestlige lande sig højest besynderligt. De forholder sig til et gammelt paradigme, når det paradigme er ved at blive afmonteret og opløst for øjnene af alle, der ønsker at se det. Og jeg har ikke set...

Se for eksempel Ursula von der Leyen, formanden for EU-Kommissionen, hun tager til Brasilien og forsøger at overbevise præsident Lula om, at han ikke skal være på russernes og kinesernes side. Og disse ledere af udviklingslandene har draget konklusionen af, hvad det vil sige at være i en situation, hvor udvikling bliver forhindret. Så Lula tog til Kina, til Shanghai, og sammen med Dilma Rousseff, den tidlige præsident i Brasilien, blev hun indsat som ny præsident for Den Nye Udviklingsbank. Og Lula sagde, at denne bank vil blive den helt afgørende bank for det Globale Syd, og de vil udstede udviklingskreditter, så underudviklingen og fattigdommen i alle udviklingslande kan overvindes. Og der er en stemning, en klar fornemmelse af, at koloniseringen er slut!

Og jeg tror ikke, at de vestlige eliter begriber det. Jeg tror det kræver, at det Globale Syd bliver endnu stærkere, og dag for dag kan jeg sige, når jeg ser, hvad folk i det Globale Syd siger, at de bliver mere selvbevidste, de finder sig ikke i det her længere, og jo stærkere et modspil der kommer, jo bedre. Nu tror jeg, at de først skal chokeres, for uden det tror jeg ikke, at de vil tænke intelligente tanker, men derefter tror jeg, at vi er nødt til at bevæge os mod et højere paradigme, og jeg tror, at Kina i sidste ende vil holde fast i sit win-win-samarbejde for hele verden; Xi Jinping har udarbejdet det Globale Sikkerhedsinitiativ, det Globale

Udviklingsinitiativ og det Globale Civilisatoriske Initiativ som verdensomspændende forslag til at bevæge sig mod et nyt paradigme. Og i sidste ende må vi overbevise befolkningerne i USA og Europa om, at de ikke skal konfrontere denne nye økonomiske verdensorden, der er ved at opstå, men tilslutte sig den. Jeg tror, det er den eneste måde, hvorpå vi kan undgå en katastrofe.

Så det er en stor opgave, og det er derfor, vi har brug for hver eneste person. Så hvis du sidder i Algeriet, så slut dig til vores kamp. Hjælp os, bliv medlem af vores internationale fredskoalition. For vi er nødt til at gøre det til et absolut verdensomspændende fænomen, hvor folk vitterligt bliver verdensborgere, fordi vores allesammens eksistens er helt og aldeles på spil.

SCHLANGER: Her er to spørgsmål, som jeg synes er svar på den konference, vi havde lørdag den 10. juni. Eric fra Filippinerne spørger: "Hvad er den skjulte trussel mod verdensfreden?" Han sagde: "Der er al den diskussion, men ikke nok handling. Hvad er det, der holder det tilbage?"

Og så er der et spørgsmål fra Texas: "Er du bekymret for CIA i dag og muligheden for indblanding i valget i 2024?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, jeg tror, at svaret på det sidste spørgsmål er ret klart. Jeg mener, præsident Trump siger nu dybest set, at USA's retssystem er på spil, og den kendte journalist Patrick Lawrence sagde det samme med eftertryk. Jeg tror, det er rigtigt: For det de gør nu mod – jeg ved ikke, om det er CIA eller FBI eller hvem som helst – men det de gør mod tidligere præsident Trump, er virkelig udtryk for selektiv retfærdighed. For hvad skete der med Hillary Clinton? Blev hun nogensinde stillet til regnskab for Russiagate, som viste sig at være en løgn? Hvad med Hunter Bidens computer og hans affærer i Ukraine? Hvad med andre mennesker, der havde klassificerede dokumenter i deres private hjem? Jeg tror, at Pence var en af dem, og flere andre. Så det er meget tydeligt, at dette er rettet mod præsident Trump, og at de

ønsker at forhindre ham i at være en handlekraftig kandidat ved næste valg.

Jeg synes, at Trump på nuværende tidspunkt burde overveje, om han skulle have afklassificeret Russiagate-dokumenterne – og vigtigst af alt, om han skulle have givet oprejsning til min afdøde mand, Lyndon LaRouche, for det apparat, der nu går efter Trump, er nøjagtig den samme struktur, og nogle gange endda de samme mennesker, som retsforfulgte min afdøde mand, og som forsøgte at lukke vores bevægelse ned, med det Ramsey Clark havde kaldt den mest utrolige omgåelse af USA's retssystem i historien nogensinde. Og jeg tror ikke, at det er blevet mindre, bare på grund af det der sker mod Trump lige nu.

For det der skete mod Lyndon LaRouche {var} den største forbrydelse, og ikke kun på grund af det, der blev gjort mod ham og os, men fordi det fratog det amerikanske folk muligheden for at se den eneste løsning, som ville have gjort det muligt for USA at opnå en helt anden verden.

Så Trump burde ikke have – hvis han ønskede at benåde Steve Bannon, er det én ting. Men for ikke at frifinde Lyndon LaRouche, så tror jeg, at han nu betaler regningen for at have været så kortsigtet ikke at forstå at gøre det, for det der skete med ham ville ikke være sket, hvis han havde gjort det. Men jeg synes, at situationen i USA er ekstremt farlig, og det er helt klart et forsøg på at afvikle hele det præsidentielle valgsystem, og det bør alle naturligvis være ekstremt bekymrede over.

Hvorfor sker alt dette, for at vende tilbage til det første spørgsmål? Vi er ved enden af et system, og det er sket adskillige gange i historien, 16 gange eller deromkring, at et helt system går i opløsning. Og jeg tror, at Kinas tidligere ambassadør i USA har påpeget det faktum, at 14 gange blev det til en større krig, og det er naturligvis den største fare, vi ser lige nu. Men vi oplever afslutningen på det neoliberale system, afslutningen på det kolonialistiske system,

afslutningen på den unipolare verden og fremkomsten af et nyt verdenssystem, en multipolær verden, som endnu ikke er færdig – den kæmper. Den har fødselssmerterne fra en igangværende fødsel, men den er der ikke endnu. Så jeg tror, vi befinder os i en meget vanskelig og farlig situation, og derfor kan vi kun sige, at vi har brug for, at hver eneste sjæl på planeten bliver aktiv sammen med os for at forsøge at sikre, at denne periode i historien ender positivt og varer ved.

SCHLANGER: Vi har stadig et par minutter til spørøgsmål. Helga, jeg har et til dig fra Takis, som gennemgår en liste over kriser, som menneskeheden står over for i dag: biokemisk krigsførelse, advarsler om en farligere pandemi, tredje verdenskrig i Europa, ødelæggelsen af Europa. Og så kommer han til det, som han finder bekymrende, nemlig devalueringen af menneskelivet. Og han sagde: "Hvordan kan vi italesætte disse problemer med udgangspunkt i at genoprette værdierne? Hvad kan vi gøre?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det, du beskriver, udelukkende sker i dele af verden. Det sker i høj grad i USA, og det sker i stigende grad i Europa. I USA kan du nævne den lange liste over masseskyderier, selvmord blandt unge, stofmisbrug og alle disse ting, og i Europa, hvor det er en meget farlig diskussion, er der nu en debat om aktiv dødshjælp, ikke eutanasi, men medicinsk hjælp til at begå selvmord for folk, der beslutter sig for det. Det lyder måske som en humanitær bekymring, men hvis man kender historien om aktiv dødshjælp, især i Tyskland, så var det i Nürnberg, hvor folk advarede om, at hvis man sætter spørøgsmålstege ved det enkelte livs hellighed, så sætter man alt på højkant; jeg kender ikke dette ord på engelsk, men på et plan, hvor når man først begynder at have en nedadgående bevægelse, kan det hurtigt gå hele vejen, [glidebane], som vi så i Tyskland for 80 år siden. Så det er meget slemt.

Men heldigvis tror jeg, at det i mange dele af verden, især i Asien, har taget en helt anden vej. Der er mange forskere i

Indien, Kina og de sydøstasiatiske lande, som er absolut optimistiske med hensyn til menneskets evne til at frembringe videnskabelige resultater, til at overvinde enhver barriere, og de forbinder det med deres kulturs 5.000 år gamle historie. Så heldigvis er der en meget stærk tendens til at gå i den anden retning, til at sætte livet og værdierne på den højeste piedestal og gøre det til grundlaget for tilværelsen.

Se, det vi nu skal gøre i Europa og USA, er at forbinde os med vores bedste traditioner: Amerika? Altså, vi havde Den amerikanske Frihedskrig: Uafhængighedskrigen var den første anti-kolonialistiske krig i historien. Gå tilbage til det. Bekæmp briterne igen, det ville være meget sundt at smide alle disse rådgivere fra Washington ud, som hvisker etablissementet i ørerne inde på Beltway. Vi har i stedet John Quincy Adams, vi har Lincoln, vi har FDR, John F. Kennedy, og frem for alt Lyndon LaRouche, Martin Luther King og nogle andre.

I Europa har vi en utrolig rigdom: Vi har Den italienske Renæssance, vi har perioden med Ecole Polytechnique i Frankrig, vi har Tyskland, vi har et væld af fremragende videnskabsfolk, opdagelsesrejsende, komponister, digtere – og alt, hvad vi skal gøre, er at genskabe forbindelsen til denne tradition. Og hvis jeg ikke havde håbet om, at det er muligt, selv på et sted så besat som Tyskland, lige nu, at Leibniz', Schillers, Beethovens, {Niende Symfoni}s ånd, at alt dette kunne komme til live igen, ville jeg have forladt politik for lange siden. Men jeg er helt overbevist om, at det er muligt, for den menneskelige natur er i bund og grund god, og den har behov for at se et perspektiv, og det er derfor, Schiller Instituttet er her.

SCHLANGER: Den engelske sætning, du ledte efter, er "slippery slope", at når man først bevæger sig ud på den glidebane, bevæger man sig direkte ind i fascismens og folkemordets helvede.

Helga, når det gælder kultur, har jeg endnu et spørgsmål til

dig, som jeg blev opmærksom på fra en person, der sendte mig en video af en person, der talte om kampen for at vende tilbage til en kammertone, stemning af C ved 256, for at få tonen C stemt til frekvensen 256 hz: Det var en stor kampagne, der blev ført af din mand, og som fik enorm respons i Italien, fordi det var kendt som "Verdi-stemningen". Og så dukkede der lige en video op af en person, der starter med at tale om, at dette er Verdis "skøre idé", og italienerne har taget den til sig. Og han sagde, så jeg undersøgte det nærmere, og hvad fandt jeg? Bag det stod den "skøre" Lyndon LaRouche. Og så gengav han alle bagtalelserne om Lyn. Men jeg synes, det er interessant, at det kommer op nu, netop på et tidspunkt, hvor du diskuterer vigtigheden af at vende tilbage til den klassiske tradition. Så jeg tænker på, om du har nogle overvejelser om det?

ZEPP-LAROUCHE: Den kampagne var faktisk ekstremt vigtig, fordi den blev støttet af alle de store sangere på det tidspunkt – alle! Du kan se på listen over underskrifter, fra Renata Tebaldi til Cappuccilli til Carlo Bergonzi – simpelthen alle, faktisk underskrev hundredvis af topsangere fra hele verden den kampagne, fordi de var meget glade, for hvis du stemmer højere i A=440-området, og endda højere end det, er det meget dårligt for den menneskelige stemme. Og især unge sangere, der er tvunget til permanent at have deres tonehøjde i en højere stemning, mister deres stemme, fordi det skader stemmebåndene. Det er interessant, at dette tydeligvis også var tilfældet for instrumenterne: Naturligvis er blæseinstrumenterne én ting, men for eksempel arbejdede vi og havde faktisk et meget dybt venskab med Norbert Brainin, første violinist i Amadeuskvartetten. Og han havde en såkaldt Stradivari, og han udførte et eksperiment i studierne i nærheden af sit sommerhus i Italien, hvor han lavede en test. Og han kunne bevise, at Stradivari var skabt på en sådan måde, at den var beregnet til at blive spillet i den lavere stemning A=432, og at det at spille den i A=440 og højere skabte et stress på instrumentet, der beskadigede det på lang sigt.

Så det er et meget vigtigt spørgsmål, for man tænker måske: "Hvad betyder det, om det er lidt højere eller ej?" Men hvis man f.eks. tænker på sangernes registerskift, og hvis man har et tysk digt, der er komponeret til en sang, har komponisten – Schumann, Schubert, Beethoven – en meget klar forståelse af det, og hvis der er en højere stemning, gør man noget ved kompositionen, som har tendens til at ødelægge den. Så selv om det kan virke som et lidt indforstået anliggende, der kun er interessant for musikere, er det, hvis man virkelig begynder at studere klassisk musik og kompositionen, og undersøger hvad der skal til for at få skønheden og sandheden frem i en komposition, disse spørgsmål, der giver en indsigt i, hvad der var komponistens og digterens hensigt, de to sammen i et højere kunstværk.

Så det er slet ikke esoteriske spørgsmål, og jeg synes, det er meget godt, hvis det kommer op, for måske føler nogle musikelskende mennesker sig opmuntrede til at se på vores kampagne og finde en grund til at forny den, hvilket jeg tror ville være meget gavnligt for alle.

SCHLANGER: Det er vigtigt, at du bringer det på bane, kampen for skønhed og sandhed, som vi havde et klip med fra John Kennedy, hvor han netop pointerede, at "det er det, der gør livet på denne jord værd at leve."

[<https://www.youtube.com/watch?v=pCIg6fTPA5U>] Så Helga, tak fordi du er med os i dag. Vi ser frem til dine fortsatte indlæg, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja! Og husk nu at blive aktiv sammen med os. Det er det vigtigste, man kan gøre i et ekstraordinært historisk øjeblik som det, vi befinder os i lige nu.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale: “Verdensfred er det vigtigste af alle menneskehedens udfordringer

Den 10. juni 2023 (EIRNS) – En intens fire timers dialog fandt sted på Schiller Instituttets onlinekonference “Verden har brug for JFK’s vision om fred” i dag, en begivenhed til minde om præsident John F. Kennedys historiske tale på American University den 10. juni 1963 – og det paradigme om mennesket, som den repræsenterede, er afgørende for at skabe fred i dag i denne farligste af alle globale krise.

Blandt deltagerne var Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet; Donald Ramotar, tidligere præsident i Guyana; Pino Arlacchi, tidligere leder af FN’s kontor for narkotikakontrol (1997-2002) og tidligere medlem af parlamentet (Italien); Ray McGovern, tidligere senioranalytiker i CIA og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity; dr. Chandra Muzaffar, grundlægger og præsident, JUST International, Malaysia; Diane Sare, amerikansk senatskandidat (New York); og Harley Schlanger, talmand for LaRouche-organisationen. Mødet blev ledet af Schiller Instituttets Dennis Speed.

Fru Zepp-LaRouches åbningsbemærkninger er transskribert nedenfor. De andre taleres indlæg findes i Dokumentation.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Godmorgen! Velkommen til jer alle sammen. Vi mindes, som Dennis lige har sagt, en af de vigtigste taler i efterkrigstiden; den tale, som JFK holdt for 60 år siden på American University, hans særdeles berømte fredstale. Men vi

gør det ikke på en akademisk måde, vi gør det med en dramatisk verdensomspændende mobilisering af så mange kræfter som muligt, og som en indtrængende appell til den amerikanske regering om at vende tilbage til det livssyn, som John F. Kennedy gav udtryk for, at USA skal vende tilbage til at blive en fredsskabende kraft i verden, ikke, som Kennedy udtrykte det, ”en Pax Americana påtvunget verden af amerikanske krigsvåben ... men den form for fred, der gør livet på jorden værd at leve.”

Vi er nemlig bekymrede for, at verden er faretruende tæt på et muligt udbrud af en ny verdenskrig, som denne gang vil være atomar og dermed betyde udslettelsen af alt liv på Jorden. Fra på mandag, om to dage, starter den største NATO-luftkrigsmanøvre over Tyskland siden afslutningen af Den kolde Krig, Air Defender 23, med den hidtil største manøvreoverførsel af 100 kampfly fra USA til Tyskland, herunder Stealth F-35 med atomvåben, samt yderligere 120 kampfly fra andre lande. Grundlaget for manøvren er en luftkrig mod en imaginær fjende, som også råder over et potent luftvåben, og det er indlysende, hvem denne fjende ville være. I den nuværende situation med en eskalerende krig i Ukraine kan et militært uheld eller en pilots fejl meget let blive fejlfortolket som en aggressionshandling. Der har på det seneste været flere og flere ukrainske angreb på russisk territorium, og den russiske luftovervågning vil helt sikkert være i højeste alarmberedskab for at observere NATO's manøvre. Russiske observatører, som kunne kontrollere, at manøvrerne ikke er et påskud for at forberede et atomangreb, er ikke blevet inviteret. Skønt denne manøvre har været forberedt siden 2018, vil det at gennemføre den under en varm krig midt i Europa sætte verden i fare for at uddø, selv hvis det ikke var tilsigtet, men blot et uheld. Denne manøvre må afblæses, før den starter!

Med et åbenlyst vanvittigt forslag om at drive atomkrig til det yderste, under overskriften: ”Nøglen til at afslutte

krigen i Ukraine? Angrib Krim”, har John E. Herbst, direktør for Atlantic Councils Eurasia Center, og Daniel Fried, medlem af rådet, nu gentaget forslaget fra det britiske Royal United Services Institute (RUSI) for et år siden om at ”afslutte” krigen i Ukraine gennem at skabe en ”Cuban Missile Crisis on steroids,” ved at lade Ukraine angribe Krim. Ved at ødelægge Kertj-broen ville Ukraine først indtage Krim, og så ville sprækkerne i Putins regime opstå, og han ville blive væltet. Derefter ville Rusland acceptere at have tabt krigen. Uden at nævne den største risiko for, at dette ville overskride den ultimative røde linje for den i øjeblikket stærkeste atommagt – Rusland – og en påviselig uvidenhed om manglen på den slags diskussioner, bag kulisserne, som eksisterede mellem Kennedy og Khrusjtjov, afspejler dette forslag tydeligvis tankegangen hos en stor fraktion i det anglo-amerikanske etablissement, som Atlantic Council er talerør for.

Ud over medlemmet af Order of the British Empire og tidligere kommandør for Storbritanniens og NATO’s kemiske, biologiske og radiologiske atomstyrker, hævder den britiske oberst Hamish de Bretton-Gordon (pensioneret) uden det mindste bevis, at præsident Putin ville forberede atomkraftværket i Zaporozhye som et ”improviseret atomvåben”. Derfor bør Vesten handle for ”hurtigst muligt at stoppe Putin” med ”hvad det end kræver”, udtales han.

Disse forslag er det rene vanvid. Det, der bør få enhver fornuftig person på planeten til at blive alarmeret i højeste grad, er ikke kun det faktum, at det er blevet ”normalt” for de toneangivne medier at offentliggøre sådan en atomkrigsfremkaldende gift, men at næsten alle vestlige institutioner undlader at fordømme sådanne uansvarlige ytringer, men går med på den officielle fortælling om Putins ”uprovokerede aggressionskrig”.

Situationen i dag er langt farligere end under Cuba-krisen og langt farligere end under mellemdistancemissilkrisen i begyndelsen af 1980’erne, men den offentlige bevidsthed er

blevet knust af en ubarmhjertig krigspropaganda, som har dæmoniseret Rusland og i stigende grad Kina, og tilsyneladende udryddet enhver historisk erindring hos dele af befolkningen og efterlader andre med en følelse af fortvivlelse over, hvad de skal foretage sig!

Ja, hvad skal man gøre i dette utroligt farlige øjeblik i historien? Schiller Instituttet cirkulerer internationalt en appell til USA's præsident – dvs. præsident Biden – om hurtigst muligt at vende tilbage til John F. Kennedys politik, som den kom til udtryk i hans fredstale, der blev holdt for 60 år siden i dag.

Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, understregede, at mordet på Kennedy, og især Warren-kommissionens mørklægning af mordet, repræsenterede et afgørende brud, et dramatisk paradigmeskifte i amerikansk politik, en overtagelse af det, som præsident Eisenhower havde kaldt det "militær-industrielle kompleks". Og at forvandlingen af den slags USA Kennedy talte om, et USA, der stod for "ikke blot fred for amerikanerne, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vores tid, men fred for alle tider", til et USA, der insisterede på Pax Americana i en unipolær verden, som var begyndt at blive indført på det tidspunkt. Og med Kennedy blev hans grænseløse tillid til menneskets fuldkommenhed og kraften i hans troværdighed myrdet, og en nedadgående spiral ind i den nuværende dybe kulturelle krise tog sin begyndelse. Og det er ikke en overdrivelse at sige, at den nuværende forfærdelige situation, med masseskyderier hver 16. time, med de dramatiske selvmordsrater blandt unge, det omsiggrubende stofmisbrug og håbløsheden for de fattigere dele af befolkningen, er resultatet af hvad det betød for det amerikanske samfund, at mordet på en valgt præsident og mørklægningen af det kunne finde sted, uden at de ansvarlige blev stillet til ansvar.

I henhold til Kennedy Assassination Records Collection Act fra 1992 skulle de såkaldte assassination records offentliggøres den 26. oktober 2017, medmindre "den amerikanske præsident

bekræfter, at: (1) fortsat udsættelse er nødvendig på grund af en identifierbar skade på det militære forsvar, efterretningsoperationer, retshåndhævelse eller udøvelse af udenlandske relationer; og (2) den identificerbare skade er så alvorlig, at den opvejer den offentlige interesse i offentliggørelse."

Denne udløbsdato fandt sted under præsident Trumps præsidentskab, som altid havde lovet, at han ville frigive disse dokumenter. Datoen passerede, og ifølge dommer Napolitano sagde Trump til ham: "Dommer, hvis du så, hvad jeg så, ville du vide, hvorfor jeg ikke kan frigive dem."

Så hvad ville være en skade af en sådan alvor, at den ville opveje offentlighedens interesse i offentliggørelse? Jeg tror, det bringer os til sagens kerne. Robert Kennedy Jr, nevø til John F. Kennedy og søn af den ligeledes myrdede Robert Kennedy, afslørede for nylig, hvad hans far mistænkte ham for.

Hvad kunne være en større skade end at få en global atomkrig, som ville udslette menneskeheden og alle minder om den, fordi der ikke ville være nogen tilbage til at undersøge, hvordan det kom til denne tragedie uden sidestykke? Er det ikke den mest presserende opgave for alle, der har en vis kapacitet, at gøre alt for at frigive disse optegnelser fuldt ud, og ikke på den kontrollerede stykkevisse facon, som Nationalarkivet gør i øjeblikket?

Hvis det kom til en atomkrig, så ville mordet på Kennedy og mørklægningen vise sig at have været "punctum saliens" i Friedrich Schillers forstand, hvorved en bane blev startet, som førte til katastrofen. Hvis muligheden for atomar udslettelse skal afværget for altid, kræver det absolut, at USA's præsident vender tilbage til paradigmet i Kennedys fredstale.

Bortset fra den umiddelbare krise omkring Ukraine gennemgår verden lige nu en skelsættende forandring, som kun få er

bevidste om i Vesten. Men mange flere mennesker er bevidste om det i landene i det Globale Syd. Det kollektive Vestens – USA, Storbritannien, EU (og mærkeligt nok Japan, som tror, at det er en del af Vesten) – forsøg på at opretholde den unipolære verden, som Fukuyama troede ville opstå efter Sovjetunionens sammenbrud (den såkaldte “historiens afslutning”), som en fortsættelse af Wolfowitz-doktrinen, fungerede ikke. I stedet for at underkaste sig den “regelbaserede orden” – som er et meget fleksibelt begreb, afhængigt af hvor det anvendes – anså landene i det Globale Syd det for mere fordelagtigt at samarbejde med Kinas Bælte- og Vej- Initiativ og realisere reel økonomisk udvikling, end at forblive i en egentlig kolonistatus dikteret af disse regler, såsom IMF’s betingelser eller åget af “passende teknologier”, som afskærer dem fra basale infrastrukturprojekter, der er forudsætningen for seriøs industrialisering. De seks udvidelser af NATO mod øst, som nu truer med at blive til Global NATO, gik hånd i hånd med bevæbningen af dollaren og sanktionsregimer mod ethvert land, der ikke ønskede at passe ind i denne unipolære verden. Resultatet var et epokegørende tilbageslag, som fortalerne for den verdensomspændende udbredelse af det neoliberal system som det eneste alternativ tydeligvis ikke havde forudset.

Som en slags selvforsvar leder disse nationer nu efter et andet system, der giver mulighed for at udvikle deres økonomier, og mange har som mål at blive et mellemindkomstland på relativt kort sigt. Over 30 af dem har ansøgt eller forsøger at ansøge om at blive medlemmer af BRIKS-Plus, og Bandung-ånden, Den alliancefrie Bevægelses store ambition, er vendt tilbage, og denne gang mere kraftfuldt, da den samarbejder med Kina og Bælte- og -Vej-Initiativet. Hvis USA og landene i det forsøgte Globale NATO fortsætter med at forsøge at ”afkoble” eller ”fjerne risikoen” fra det overvældende flertal af den menneskelige befolkning, som repræsenterer omkring 85% af menneskeheden, ville det være aldeles tragisk. Hvis verden blev opdelt i to grundlæggende blokke, ville det ikke kun skade verdensøkonomien enormt, det

ville næsten helt sikkert føre til en tredje verdenskrig, selv hvis krisen omkring Ukraine kunne afbødes på kort sigt.

Det er måske ikke indlysende for den gennemsnitlige amerikaner eller tysker, men det er helt sikkert indlysende for efterretningstjenesterne, at lande som USA's, Storbritanniens og Tysklands image har lidt voldsomt. Tyskland, for eksempel, som tidligere blev beundret internationalt for sine videnskabelige opdagelser og klassiske kultur, er blevet til grin i hele verden og har forladt atomenergi uden at have et alternativ? Med en regering, der ikke formår at gibe ind over for de skyldige i sabotagen af Nord Stream-rørledningerne? Eller forsøre sin befolkning mod en afindustrialisering af halvdelen af sin økonomi, som truer med at kaste hele Europa ud i økonomisk og socialt kaos! Og for USA? Det land, der engang var håbets fyrtårn og frihedens tempel, er nu frygtet, eller det der er værre. Ifølge en undersøgelse fra Watson Institute på Brown University er dødstallet for krigene efter 9/11 (11. september) mindst 937.000 mennesker på grund af direkte krigsvold, herunder væbnede styrker på alle sider af konflikterne, entreprenører, civile, journalister og humanitære arbejdere. Men mange gange flere er døde indirekte i disse krige på grund af følgevirkninger som underernæring, ødelagt infrastruktur og miljøforringelse; anslået 3,7 millioner. Altså mere end 4,5 millioner i alt.

Mange vil måske betragte det som en utopisk idé, at USA's præsident, Biden, kunne bruge 60-årsdagen for Kennedys fredstale som anledning til at finde en måde at skabe fred med Rusland og Kina på, sådan som Kennedy greb spørgsmålet an, ved at vise respekt for den andens interesser og historiske bidrag. Hvis disse kritikere viser sig at have ret, kan hele menneskeheden ende i en tragedie. Men måske kan denne vision være en, som det amerikanske folk tager til sig, at præsident Biden bliver vor tids store fredsmægler og finder en plads i historien, som ikke "ender"; som ophører med at eksistere på grund af atomkrig, men som etablerer en ny æra for

menneskeheden, hvor alle nationer lever sammen i en "ægte fred, den slags fred, der gør livet på jorden værd at leve, den slags, der gør det muligt for mænd og nationer at vokse og håbe og opbygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanere, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vores tid, men fred for alle tider."

Det er bestemt noget at kæmpe for! Tak skal I have.

Dialog i Danmark mellem Pakistans viceudenrigsminister H.E. Hina Rabbani Khar og Schiller Instituttets stifter og international formand Helga Zepp-LaRouche

Den 10. juni 2023 (EIRNS)-En 15-minutters dialog til offentlig omtale fandt sted i går mellem H.E. Hina Rabbani Khar, Pakistans viceudenrigsminister (Minister of State for Foreign Affairs) (siden april 2020), og Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og international formand af Schiller Instituttet, i anledning af minister Khars besøg i Danmark. Pakistans ambassade i Danmark havde inviteret Schiller Instituttet til en drøftelse med hende, hvori Helga Zepp-LaRouche deltog via Zoom. Til stede var også Tom Gillesberg, formand, og Michelle Rasmussen, viceformand for Schiller Instituttet i Danmark.

YouTube-videoen er tilgængelig her:
<https://youtu.be/4GtJMFd-T0c>

Følgende blev inkluderet i pressemeldelsen udsendt af Pakistans udenrigsministerium:

“Viceudenrigsministeren talte med den danske afdeling af Schiller Institutet om Pakistans tilgang til vigtige regionale og internationale forhold. Den internationale præsident for Schiller Institutet, Helga Zepp-LaRouche, deltog i samtalen via Zoom.”

Pressedækning: Pressemeldelsen fra Pakistans udenrigsministerium vedrørende minister Khars rejse til Danmark og Finland, herunder hendes møde med Helga Zepp-LaRouche og Schiller Institutet i Danmark, blev offentliggjort af pakistanske medier, herunder The International News og The Nation, Dispatch News Desk, samt dækning i Radio Pakistan, The Business Reporter og Urdu Point, som udelukkende nævnte Schiller Institutet i Danmark. Den blev også inkluderet i ministeriets RSS-feed og vist på Pakistans ambassades hjemmeside i Danmark og sandsynligvis på de andre ambassader rundt om i verden.

H.E. Hina Rabbani Khar er en ledende politiker i Pakistan, som har været udenrigsminister (2011-2013), finansminister (2008-2011) og økonomiminister (2003-2007) samt medlem af parlamentet. Hun repræsenterer Pakistan People's Party. Minister Khar fungerer som viceminister i udenrigsministeriet næst efter udenrigsministeren.

På udenrigsministeriets hjemmeside står der: “Hendes periode som udenrigsminister huskes bedst for det “regionale omdrejningspunkt” i Pakistans udenrigspolitik, hvor hun koncentrerede sig om at opbygge bånd til Pakistans nærmeste nabolande. Dette omfattede normaliseringen af handelsforbindelserne med Indien, og en politik der rakte ud til alle politiske partier og etniciteter i Afghanistan.

Hendes tid inden for finans og økonomiske anliggender omfattede Pakistans bilaterale og multilaterale økonomiske diplomati.

“Hina Rabbani Khar dimitterede fra det prestigefyldte Lahore University of Management and Sciences med en kandidatgrad i økonomi og tog senere en mastergrad i ledelse fra University of Massachusetts i Amherst.” (<https://mofa.gov.pk/minister-of-state/>)

Referat af mødet:

Dialogen i går begyndte med en kort introduktion af Helga Zepp-LaRouche, fremført af Michelle Rasmussen fra Schiller Institutet i Danmark.

Minister Khar beskrev derefter nogle af de udfordringer, Pakistan står overfor midt i den nuværende verdenskrise. Her følger en sammenfatning af nogle vigtige punkter.

Ministeren fortalte, at hun gerne ville beskrive, hvordan ”resten”, som ikke er en del af ”Vesten”, anskuer situationen. ”Hvordan er vi endt i en verden, hvor suveræne lande bliver adspurgt: ”Hvilken side er du på?”” Vi er på vores egen pakistanske banehalvdel, hvor vi allierer os med det ene eller det andet land eller den ene eller den anden gruppe af lande i overensstemmelse med vores interesser og værdier. Det, der truer os nu, er, at vi siden 1945 har fået at vide, at vi skal have frihandel, fri bevægelighed for varer, investeringer, mennesker og information, og nu får vi besked på, at vi skal opføre barrierer.

Hvert land har lært sin egen lektie af, hvordan verdens beslutninger er blevet truffet. De to interventioner, som inkluderer den der har været i Afghanistan i 40 år, har været meget bekostelige. Kameraerne bevæger sig væk, men kaos er stadig til stede. Nogle lande udtalte på FN's Doha Afghanistan Forum, at de ikke havde fejlet – de havde haft succes med at indføre sanktioner og sikre, at de ikke havde adgang til deres

reserver. Det betyder kvælning af en økonomi. Skal piger, der ikke kan gå i skole, heller ikke have mad? Er det vores reaktion på et regime, vi ikke kan lide?

Pakistan er udfordret med hensyn til at brødføde og uddanne egne børn, øge BNP og håndtere de katastrofale hændelser, som klimaforandringerne fører med sig. COVID og klimaforandringerne afslørede, at vi ikke kan sikre os selv inden for vores grænser. Det er trist og en smule umodent, at vi på et tidspunkt, hvor vi burde forberede regler for kunstig intelligens og klimaforandringer, har meget travlt med at opdele verden i stadig flere stykker.

Helga Zepp-LaRouche (omskrevet): Helga takkede indledningsvist ministeren for muligheden for at tale med hende. Jeg er dybt bekymret over faren for verdenskrig, som er meget overhængende med kombinationen af Ukraine-krisen og forsøget på at etablere et Globalt NATO. Men jeg ønsker ikke udelukkende at fokusere på det.

Samtidig har vi et utroligt potentiale, fordi Den alliancefrie Bevægelse, som var mere eller mindre ude af drift – jeg kan nævne, at min mand, Lyndon LaRouche, udviklede Den Internationale Udviklingsbank i 1976, og vi førte samtalér med disse lande, som praktisk talt vedtog forslaget på deres konference i Colombo, Sri Lanka. Det fungerede ikke på det tidspunkt, på trods af at størstedelen af verden ønskede en ny økonomisk orden. Lande blev destabiliseret – Indira Gandhi (Indien), fru Bandaranaike (Sri Lanka), Ali Bhuttos tragiske historie i Pakistan.

I de senere år, primært på grund af Bælte- og Vej-Initiativet (fra Kina) og potentialet for ægte økonomisk udvikling, som China-Pakistan Economic Corredor (CPEC) i Pakistan, er der sket en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse og Bandungånden (byen i Indonesien, hvor bevægelsen blev stiftet) – at det er muligt at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle.

Det er et enormt potentiale, for hvis man udelukkende ser på verden fra det Globale Nord og konflikten med Rusland og Kina, ser det næsten håbløst ud. Hvis verden falder i to helt adskilte blokke, er jeg enig med Dr. Mahathir fra Malaysia i, at det udgør faren for Tredje Verdenskrig.

Det Globale Syd, som repræsenterer størstedelen af menneskeheden, og hvor stemningen er optimistisk, hvilket ses af, at 30 lande har ansøgt om at blive medlemmer af BRICS, må fremstå med en meget tydeligere stemme. Som præsident Sukarno (Indonesien) og Nehru (Indien) sagde i Bandung, hvis der kommer en verdenskrig, vil den påvirke det Globale Syd lige så meget som Nord. Det giver det Globale Syd ret til at lade deres stemme høre.

Det er derfor, jeg har foreslået en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med ti principper, som jeg gerne vil gøre jer opmærksomme på, fordi det skal diskuteres.

På randen af tredje verdenskrig og sammenbruddet af den atlantiske verdens finansielle system er spørgsmålet, om vi, som den eneste kreative art vi kender, er i stand til at skabe en verdensorden for alle nationers overlevelse og udvikling?

Minister Khar: Jeg er fuldstændig enig med dig. Jeg har lige talt ved European Council on Foreign Relations, og jeg fik at vide, at min tale var meget forfriskende, selv om den bare skulle have været ganske almindelig. Mens du talte, skrev jeg ned, hvad jeg vil skrive en artikel om: Syd er det nye Nord. Vi minder resten af verden om de ting, vi har lært, og som vi ikke kommer til at glemme.

Jeg betragter det som konkurrence, der ændrer sig til konfrontation og derefter måske til konflikt. Og vi mangler samarbejde, som er fuldstændig udeladt. Det er næsten, som om man ikke kan samarbejde i verden, at den splittes i to.

Jeg vil læse de ti principper, og det vil virkelig være umagen værd for os at tilegne det, og sætte det ind i vores tænkning,

og introducere det til Udenrigsministeriet. Og så er der ”Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen (Schiller Instituttets og EIR’s specielrapporter)”. Lad os holde kontakten. Det, vi potentielt kan se på, er måske en lektion til vores udenrigstjenestes akademi, så vi er i stand til at formidle dette til en bredere kreds.

Afslutningsvis takkede Michelle Rasmussen minister Khar for at give os mulighed for at præsentere vores synspunkter og overrakte hende tre specialrapporter, The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge bind 1 og 2 og Extending the New Silk Road to the West Asia and Africa, som hun satte stor pris på. Minister Khar takkede derefter Helga Zepp-LaRouche og de to medlemmer af Schiller Institutet fra Danmark.

Risikoen ved Vestens ”Kina-strategi”?

International online-konference onsdag den 7. juni 2023

Vi inviterer dig hermed til et onlineforum for at diskutere udfordringerne ved Vestens nuværende Kina-politik.

Blandt talerne er

- Helga Zepp-LaRouche, præsident for Det Internationale Schiller Institut, Tyskland

- Zhang Jun, dekan for den økonomiske skole på Fudan Universitet i Shanghai, Kina
- Charles Liu, Senior Fellow ved Taihe Institute, Kina
- Ole Döring, professor ved Institut for Fremmedsprogsstudier ved Hunan Normal Universitetet, Kina

I det nuværende geopolitiske miljø bevæger vestlige ledere sig væk fra at referere til Kina som en ”partner” og betoner Kina i højere grad som en ”rival”. For eksempel har EU-Kommissionen for nyligt promoveret ”de-risking” for at reducere Europas påståede afhængighed af Kina i visse økonomiske sektorer. USA’s ”afkoblingsstrategi” søger at afskære Kina fra de teknologiske forsyningsskæder. Og den tyske regering har erklæret Kina for en sikkerhedsrisiko og arbejder på en plan om at indføre import- og eksportkontrol, investeringsbarrierer og andre sanktioner mod Kina.

Kina understreger på den anden side, at hvis landene ønsker at reducere risikoen, bør de handle mere med Kina. Hvad er mulighederne og potentialerne ved disse to synspunkter? Vestlige sanktioner mod russiske energiråvarer og varer har allerede vist den modsatte effekt og har i høj grad givet bagslag for Europa. Vil de vestlige ledere lære af denne fiasko og forhindre endnu en alvorlig fejlvurdering?

I realiteten er Kina verdens vigtigste handels- og produktionscenter, og dets Bælte- og VejInitiativ bringer infrastrukturudvikling til de fleste lande, der har et behov for det. Vil Vesten reflektere over dette faktum og skabe et nyt paradigme for fredeligt win-win-samarbejde? Da den vestlige ”fortælling” ikke levner plads til en sådan debat, ønsker vi at skabe en platform, hvor en bred alliance af internationale tænkere, iværksættere og politiske strateger kan føre en offentlig dialog.

Strategy’’’?

Stephan Ossenkopp, moderator, made some initial observations. During the last few days, the head of the BND has alleged that 40,000 Chinese students in Germany could potentially be working as spies. Authorities will closely monitor cooperation in the scientific and high-tech fields. G7 will monitor investments by member nations in China, and the EU has announced sanctions on companies which are allegedly helping Russia.

Helga: She commented on what she called an ominous new word, “de-risking.” “What is at stake is much more than the economic relation between Europe and China; it is the existence of Germany as an industrial state.” The “North” (the Atlantic nations plus Japan) is going not only against China, but against the BRICS and de facto against the entire Global South. She agrees with Malaysia’s Mahathir that this leads to WWIII. Concerning the situation in Germany, she marveled at “the amazing lack of interest” by the German government in investigating the sabotage of Nordstream. She reported a number of devastating statistics for the German economy, including that up to 46% of German industrial companies are considering relocation to US or China. She sees an impending systemic crisis, because the essential problem went unresolved in 2008. BRI gives 150 nations their first opportunity to realize their innate right to overcome poverty and underdevelopment. The Chinese economy is the world’s true growth engine. “President Lula heralded the new development bank headquartered in Shanghai as the coming great bank of the Global South.” “For Germany and other European nations, a positive future without cooperation with the Global South is impossible.”

Prof. Zhang Jun: The West tries to isolate China, but China can sustain its economic development by itself if necessary, including developing its own technologies to replace those being denied to it by the West (which may not be a bad thing;

in the long run, this will prompt China to speed up its R&D.) Likewise, Western nations can find an alternative to the supply chain of China, but it will come with a high cost.

Ole Döring: He lamented the “serious, unprecedented, unfortunate and entirely unnecessary confrontation” between the West and China. Speaking of the West: “After 1989, they have entered a mind-zone called The End of History.” He referenced Immanuel Kant: “Concepts without experience are empty; experiences without concepts are blind.” He went on to say that “Contextual concepts such as race, gender and even culture have been deprived of their real meaning and have become weaponized.” “The Tower of Babel is crumbling once again.” “The West needs fresh input of realism and pragmatism in order to regain a humanistic balance. Such input can come from peoples and cultures who are eager to learn, and willing and able to share. Obviously, this makes China the number one choice as an ally....”

Döring approvingly quoted a German business leader who called for culture, science, or youth exchange with China. “However, if we use the wrong terms to describe ourselves and each other, we run a high risk, we get stuck in the past, we misjudge each other, and create avoidable misunderstandings.... Those who define human relationships as systems cut into their own flesh.”

Charles Liu: “It’s not just China, it’s the growth of Asia, the swing from the West to the East,” which “had China at its core.” “What we had in China, was the building of the most sophisticated, and the most modern, supply chain, and the logistics system, that exists in the world today.” He quoted Deng Xiaoping: “To get wealthy, you have to build a road first.” What China wants, is not to hear preaching from Europe about political correctness. China wants peace and stability, so that everybody can develop and benefit. Europe risks totally becoming a vassal of the Americans, and missing the boat of the BRI and the many benefits it brings.

Final remarks:

Ole Döring: Another “take home” from Kant: freedom means responsibility. There is no human being without education. Can we combine Kant and Confucius for education?

Charles Liu: Decoupling, interruption of supply chain, will cause social disorder, downgrading of living standards all over the world. Even without WWII we could have a mess all over the world.

Helga: This moment of hope, when we could have a new era for mankind, could be ruined by de-risking/decoupling. Confucius's image of “the sage” and Schiller's Beautiful Soul are compatible visions of what is needed. Young Chinese are interested in Europe's classical culture, we need to make the interest mutual.

Webcast med Helga Zepp LaRouche 31 maj: Læren af den 10. juni 1963: Fred afhænger af at genskabe USA's bedste traditioner

I en omfattende diskussion i dag rapporterede Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche om sit netop afsluttede besøg i Kina, og det håb, der eksisterer blandt befolkningen dér for fredelige relationer med USA, på trods af de ”forværrede relationer” mellem de to nationer.

Hun indledte med at beskrive, hvordan intet af det, hun

oplevede under sin rejse, passer med det negative syn på Kina, som vi hører om i Vesten. Hun gik i detaljer med dette, da hun svarede på et spørgsmål om, hvorvidt Kina har en "dyb stat", som skjuler sine sande hensigter. Selv om deres stat ikke er perfekt, sagde hun, gør engagementet i det fælles bedste folk optimistiske, i modsætning til den fremherskende pessimisme blandt amerikanske og europæiske borgere om fremtiden. Der er bekymring for, hvorvidt en krig mellem Kina og USA kan blive fremprovokeret af de kræfter, der er forbundet med Global NATO. Hun fordømte den "dæmonisering" af Kina, som er typisk for vestlige medier og politikere, og foreslog at de, der er bekymrede for Kinas hensigter, skulle besøge landet for selv at se, hvad der foregår der.

Hun talte også om betydningen af mindehøjtideligheden for præsident Kennedys tale den 10. juni 1963, da det er en "smuk tale", som afspejler et andet paradigme for Amerika, som de fleste unge mennesker ikke er klar over. Som svar på et spørgsmål om, hvordan vi kan genskabe vores forfatningsmæssige friheder og umistelige rettigheder, understregede hun vigtigheden af de begivenheder, der er planlagt som en del af mobiliseringen den 10. juni. Hvis USA ikke får disse rettigheder tilbage, konkluderede hun, vil hele verden lide under det.

Afskrift af webcast på engelsk.

HARLEY SCHLANGER: Hello welcome to our dialogue with Helga Zepp-LaRouche, the founder and Chairwoman of the Schiller Institute. It's May 31, 2023, and I'm Harley Schlanger and I'll be your host. You can send in your questions to questions@schillerinstitute.org.

Helga has just returned from a trip to the People's Republic of China. What an amazing time to make such a trip, as we are now, in a sense, in the midst between two paradigms: One, a paradigm of war that's being directed by NATO, by the United Kingdom, and the United States against Russia in Ukraine, with

an escalation virtually every day; and on the other side, a tremendous mobilization for a new paradigm of cooperation based on economic development. And for the new paradigm, the Chinese government is engaging in both economic and diplomatic policies toward that new paradigm. We have on the one side, the post-G7 meeting with the promise of more weapons, more money, more war; and on the other side, we're seeing a lot of diplomacy, the Eurasian Economic Union just met, the Argentine Finance Minister was in China; there's more talk every day of a move toward use of national currencies and away from the dollar system controlled by Wall Street and the City of London.

So Helga, I'm sure you have quite a bit to say about the trip to China. Why don't we begin with a report from you on what you found on your visit?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I'm very happy, because it is really important to be able to go places; with the three years pandemic, one was practically stuck in one place. And again, what I have experienced so many times, I have to reiterate: Being in China, and I visited many institutions, and we also were invited to visit all kinds of industrial places, exhibitions, firms; and I can only say that nothing ever has happened to me in China which would fit the absolutely negative picture which is being portrayed by the mainstream media in the West. And that is really very upsetting, because, I'm not saying that China is a perfect country, but it is absolutely not what is being said in the West! It's a country which is incredibly different from the West; people are generally very optimistic, extremely determined to accomplish things, to get things done, to continue on the road to improve the wellbeing of the people. And obviously, one of the major differences is that the role of the common good, as opposed to the extreme individualism which we find in the West historically and culturally, is much more in the genes of the

Chinese for thousands of years.

So people are in a certain sense much more determined for the good of the country, and since we have now the 10 years anniversary of the Belt and Road Initiative, this has been the most remarkable infrastructure project in the history of mankind, bringing economic development to many countries, especially in the Global South; and that reflects itself in the kind of diplomacy you just mentioned, because the countries of the Global South in general are extremely thankful that China reached out and gave them, for the first time, the opportunity to overcome poverty and underdevelopment, and nobody talks about the so-called "debt trap." People are talking about, that they have now have perspectives, that they now have railways, ports, industrial parks.

I can only say, what I have said many times in the past, but it is first of all totally unjust what is being done, the way China is being portrayed, because if you demonize a country which has no history of military aggression; if you look at the several thousand years of Chinese history, it had maybe a few wars, but as compared to the hundreds and hundreds of wars in the West, it is an absolutely non-aggressive country; it does not try to proselytize its own model; it does not demand that other countries buy into the political system of China; it has the highest respect for the different social systems that countries choose and their right to their own path.

And naturally, right now, people are extremely concerned about the hardening of the relationship between the U.S. and China. And however, they don't do it from a standpoint of defensiveness, they do it determined. I watched two Chinese movies with English subtitles, which were extremely interesting: One was on the history of the emergence of the Communist Party at the beginning of the 20th century; and the other one was about the developments of the People's Republic of China after 1949. And when you watch these movies, you get

a sense of the tremendous accomplishment, how China got rid of what they experienced as a great shame, the Century of Humiliation, the difficulties in founding the first traditional republic, and then more years of civil war, and then finally the creation of the People's Republic. And they do not want to have that kind of trouble any more! So they will defend themselves, but they're not aggressive.

However, the fact that recently, the Chinese Defense Minister refused to meet the American Defense Secretary in Singapore, in the context of the Shangri-La Dialogue security conference, reflects a hardened mood, that they do not want to be pushed around any more. And naturally, there is a big concern about the extension of Global NATO, the fact that Japan will open up a NATO office as of now, next year, in Tokyo; these are all questions of extreme concern.

But anyway, if people have the chance to travel to China, it's not inexpensive, but it is something somebody should do in their lifetime, once, and open your eyes and see with your own eyes what you see. And you will find that the reality of China is very, very different than what is being portrayed in the Western media.

And given the fact that the two largest economies, the United States and China, if they don't work together, the whole world suffers; and the present idea, to "decouple," as it's being pushed in the United States, or the more sophist way of saying the same thing coming from the European Union, to "de-risk"—what a word! This is a complete stupid word-creation—would be really devastating. It would be devastating for the world economy, and it would be catastrophic for European countries, and it would imply the danger of a military escalation as Dr. Mahathir of Malaysia, in my view, completely correctly analyzed it. He said, it would be a world catastrophe, if the world would fall into two different blocs and it would lead to a world war.

What the Chinese say to all of this, they say, well, if the countries want to “de-risk” they should do more trade with China, because China is very reliable. So if you want to de-risk then come on and trade more.

Anyway, I would have a lot to say, but maybe some of the questions will cause me to say a couple of more things.

SCHLANGER: That's a good start, and we do have more questions on China. But, this idea of “de-risk,” it reminds me of “pre-bunking.” There's a whole new Orwellian vocabulary that's being produced to explain away the intent for war that's coming from NATO.

We have a question from Maria, who's the CEO of Music Box, Inc. She asks: “Of all that you saw, what was the greatest lesson you brought back from your trip?”

ZEPP-LAROUCHE: I don't know this Music Box, but I actually met several people from the music field, and that was, in one sense the most impressive, because they were totally excited about European Classical music. I don't know if that pleases the questioner, because I don't know if this Music Box involves Classical music. But, for example, there is a whole renaissance of Classical music in China. A lot of young people—several people I talked with basically said, when you go to a concert in Europe, you see Beethoven or other Classical composers, you see a lot of gray heads or white heads, because mostly old people go to these concerts. In China, it's the young people, who are completely enthusiastic about Classical music, because they recognize the absolutely important contribution to the development of creativity that Classical music does.

So I would say that this cultural optimism and the openness

for a dialogue with other cultures, definitely was one thing which impressed me the most.

And otherwise, I would say, it's the attitude, who Chinese are so oriented to get things done. In a certain sense, they have all the virtues the Germans used to have, but no longer have. They are industrious, they are punctual, they are reliable, they get their work done on time, they have a tremendous work morale. As I said, these were all virtues which Germany was once famous for in the 1950s and '60s, maybe into '70s, but now the Germans, especially younger people want to have more free time, they want to have more leisure, work is less important. I mean, there is a benefit for that, but the country as a whole suffers.

I think, to sum up those two points, what impresses me all the time, the most, and this time also, is a general positive world outlook, and an optimism which comes from that.

SCHLANGER: Now, here's a question that came in from someone in San José: Are the Chinese you met worried about the possibility the Biden administration would provoke a war over Taiwan?

ZEPP-LAROCHE: I think, yes. I think the idea that there could be a war is definitely in the minds of the more—the think tanks and the people who are in the political activities. And what should they say? They look at what happened with the NATO expansions in Europe, six NATO expansions which they clearly share the view of Russia and many countries in the Global South, that it was these NATO expansions which contributed essentially to this war in Ukraine. And then they look at Global NATO. You know, NATO was originally supposed to be a North Atlantic defensive alliance against the Soviet Union and the Warsaw Pact. And when the Soviet Union disintegrated and

the Warsaw Pact disappeared, NATO should have dissolved. And instead, now they are talking about "Global NATO," into the Indo-Pacific. As I said, already, they want to open up an office in Japan, and naturally the various activities of NATO-related ships and forces in the South China Sea, and the continuous provocations around Taiwan, delivering weapons to Taiwan; Pelosi being de facto an official member of the government, despite the fact that she's from the Congress, but in terms of line of succession hierarchy, she is in the line of the government of the United States. And despite the fact that the Biden administration also gives lip service to the One China policy, which is international law, nevertheless, they keep pushing the independence of Taiwan, encouraging forces there to go in that direction; and obviously, the Chinese do regard Taiwan as being part of mainland China, and they regard this as an extreme provocation and the red line which absolutely must not be crossed.

So I think that there is clearly a determination. There were articles, not recently, but a little while ago, discussing if it would come to a military confrontation over Taiwan, or the PLA is absolutely convinced and certain that they would naturally win any such military confrontation: Just look at the map—Taiwan is many thousands of miles away from the United States, and just a few miles away from the mainland, so who has the logistical advantage is pretty clear. And naturally, as long as it remains conventional, nobody has a chance to mess around with Taiwan.

So, I think they are worried, and I think that that is why the relationship between China and Russia, I think is absolutely there to stay. And if you look at the economic power of China and the military power of Russia as a combination, it's definitely something one should not mess with.

SCHLANGER: I'll take up one more question on China right now

from Patricia, who asks something that I hear with some frequency: Is there a deep state in China that Biden works with? And is there a front that you may have met, that seems to be more friendly, that's a fake, but really is part of the deep state as a deception?

ZEPP-LAROUCHE: Uh—I think that that is completely off the wall. The Communist Party is in control of the country. They have something which is called “whole-process democracy,” and it’s actually quite impressive. I think, if you are interested to really find out about China, you should look at that more closely. Because, they have a system whereby nobody makes a career, who does not go through all the different steps of government, starting with a local level; then if you are doing well on the local level, you will go to the county level; then from the county level to a municipal level; then from there to a provincial level. And you have to go through all of these different steps of leadership to qualify for higher positions of government, or even in the party.

And the Chinese argue that that is a much better system, than the so-called Western parliamentarian democracy, or even the Presidential system in the United States, because, in Germany, for example, we had a politician once, whose name was Franz Müntefering, and he became sort of famous, because at one point he said, “Oh, it’s completely unfair to be reminded of promises I gave during the election campaign”—meaning that, a politician can say in the election campaign whatever he wants, and then it doesn’t matter what he does afterwards.

In China, they are very proud to say there is an accountability, not only leading into this process of elections, but especially coming out of it, and making sure that whatever was discussed at various levels of decision-making is being carried out, and carried through, and that the accountability exists afterwards.

So, I think whoever is spreading this idea about the “deep state” in China, I think it is really not existent. And President Xi Jinping in particular, he was extremely emphatic in the early years of his office, to make a campaign against corruption. And right now, you can see, this has really gotten through all pores of society: For example, when you try to give the waitress in a restaurant a tip, they don’t take it. They are basically told, and this is part of a long campaign, not to be susceptible to money, bribes and so forth. And I have only experienced that that is, indeed, the case.

So, I think that there are definitely many problems which still have to be tackled; I think maybe people are working really very hard, and maybe people would enjoy to go more often to theaters. But the only real criticism I have met, and I always make it a point to talk to as many people as I can, was that the government is not doing enough: That all the laws are good, that the government is good, but if some problem occurs, it just means the government should be more forceful to make things function. And that is a completely different attitude than, let’s say in Germany, where people say, “Oh, too much government, and you can’t trust the government.” It’s the opposite in China.

So, I think that that line, and whoever has peddled that, has no credibility whatsoever.

SCHLANGER: Now, here’s a question from someone who is organizing with the “Urgent Appeal,” that the Schiller Institute sent out. And by the way, let me remind people, we’re taking your questions at questions@schillerinstitutel.org, and you can still send in your questions now.

But this is someone who is circulating the statement for signatures. She asks: “Can you say what you hope to accomplish with the statement the Schiller Institute issued, ‘Urgent

Appeal by Citizens and Institutions from All Over the World to the (Next) President of the United States!' What is the intent of circulating that?" [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states]

ZEPP-LAROUCHE: Well, on the 10th of June is 60th anniversary of the famous speech by John F. Kennedy at the American University, which is generally called the "Peace Speech." And if you haven't don't that yet, you should read that speech, or even listen to him on YouTube, because it is a beautiful speech, where Kennedy says that the world needs peace, coming from America, but not a Pax Americana, where the United States would enforce with weapons to subject all others and that way have a "peace of grave." But to have a peace where each country can flourish and work together. [<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>]

And it's a very beautiful, poetical speech. And it is so important that people listen to that speech—there are also other, incredible speeches by Kennedy, for example, one where he talks about the importance of art and culture, which I can only underwrite every word he is saying there, that it is the culture of a country which is what makes it human and what makes it beautiful. [<https://www.kennedy-center.org/video/digital-stage/other/2020/an-american-pageant-of-the-arts/>]

First of all, many young people have no real idea who Kennedy was, because they were born long, long after he had been assassinated, and therefore they don't have a vivid idea any more that he represented a completely different paradigm of American politics. And this is very important, because what I want to accomplish with that statement is, as I mentioned

before: We are in an unbelievable historic transformation right now, of which people in the West are hardly aware. The Global South is shifting—first of all, they have a completely new self-assurance; they have the economic ties, especially with China, but also among each other, Brazil, India, Indonesia—these are all major countries that are now rising. And the danger would be that the West remains arrogant, and basically says, “who are these people from the South? They should be submitting to the unipolar world,” because they will not.

And it would be very dangerous if you would have a complete separation into two blocs, a Western bloc, and a bloc of Russia, China, and the Global South, because you can't solve the problems of the world by this separation. And if the dynamic would continue, that it would all turn anti-America, which is clearly a tendency, because the United States—there was just a report by Brown University; and they made a study and they said the interventionist wars in which the United States was involved after 9/11, resulted in 4.5 million deaths! Now, that is an unbelievable figure! [<https://watson.brown.edu/costsofwar/files/cow/imce-papers/2023/Indirect%20Deaths.pdf>] And naturally, there are many people in the Global South also, who are not exactly friendly to the United States, and that's probably the understatement of the year. And it would be very devastating if that would remain like that. Because I think if that is the tendency, World War III is unfortunately very likely down the road, or sooner or later.

So, since Kennedy represents a completely different paradigm of American politics, more like it was meant to be with the Founding Fathers, the American Revolution, the War of Independence against the British Empire, John Quincy Adams' conception of foreign policy; Lincoln, Franklin D. Roosevelt, and then Kennedy, who, after all, defused the Cuban Missile Crisis, together with Khrushchev, and who had a very

optimistic idea about the ability of man to solve any problems through science and technology.

So, it's a different paradigm. And by making this appeal, by saying, that what the whole world wishes, is that the United States would go back to that kind of a paradigm, which Kennedy represented. I think that first of all, it will help to educate people around the world to look at the United States in a more differentiated way, and hopefully, inside the United States also causes Americans to review their own history. Because, as my late husband, Lyndon LaRouche, emphatically always said, that things went wrong with America after the assassination of Kennedy, and especially the cover-up through the Warrant Commission. Because, if you assassinate the President of a country, which, obviously, the "lone assassin" theory does not hold for one minute, and then you have a cover-up and the institutions of that country are not able to remedy that, or find out the truth and find justice, this is an extremely—this was a break in the history of the United States. And the last 50, now 60 years, that is something one has to work through and find back to the kinds of values that existed with Franklin Roosevelt, with Kennedy, and I think that that's the purpose.

And I always think one should relate to the best tradition of the other, and not the worst. When I founded the Schiller Institute in 1984, the main purpose was to contribute to a just, new world economic order, and the idea that this is only possible if one has a renaissance of Classical culture and a dialogue of the best traditions of all cultures, with the idea that peace is really possible when you relate to the best of the other person, or the other country, or the other tradition, and vice versa. Because, when you bring forth what is good in the other, then that is the basis for peace.

So I hope with that, and the memory comes back, that America should become, again, a force for good in the world, and then the whole world would be peaceful, and happy.

SCHLANGER: OK. Happiness is important, as your husband always said, you have to "have fun."

I have two more questions for you, Helga. One goes back to the war danger and it's from Leo, who said: "Thank you for your good work." He asks about NATO's Air Defender 23 exercises coming up in about 10 days, will these be used as a cover, similar to what Seymour Hersh accused the NATO naval exercises in June 2022, to plant the explosives that blew up the Nord Stream pipelines. He said, "Could these exercises be used for a provocation?"

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think the reference to the Nord Stream pipelines, and how this maneuver was used, actually gives a reason for worry that something like that is possible. But even without that, these Defender 23 maneuvers for sure will take place in a period of utmost tensions, already; escalated warfare, the recent new drone attacks into Moscow show—this is called a "terrorist act" by the Russians, and naturally, it's an atmosphere of extreme tension. And even before, even without maneuvers, we had, in the last several years, so many incidents where fighter jets almost had collisions, or you had almost accidents with ships and jets. And I said: If world peace depends on the ability of a pilot to avoid an accident, you know, then we are really in bad shape!

So, I think, that unfortunately, I have to say there is worry for this period, and we should really escalate our campaign, even if it does not look likely right now, that there must be negotiations. And you have many forces—President Lula of Brazil, he's all the time trying to get this peace club of the developing countries together; you have the Chinese trying to get support for their 12-point peace plan; which a high-ranking Chinese official just travelled throughout Europe, but

he found very little response; Pope Francis is still very active, trying to promote the role of the Vatican for negotiations. So I think that that needs to be strengthened, and no matter what the refusal is, that is the way to go.

I can only say, we should all be mobilized, and we need a strong peace movement, a much stronger peace movement than we have right now. And the mobilization around June 10, where we have in many cities around the world, we have rallies in the morning and then at U.S. time in the afternoon, we have the conference, which I think takes place in Washington or New York. But we have rallies around the world, so you should join them, and express your absolute determination to make the peace movement strong enough to be heard, and not to be overheard.

SCHLANGER: And one of the ways you should do that is to do is to make a copy of the “Urgent Appeal by Citizens and Institutions from All Over the World to the (Next) President of the United States!” (https://assets.nationbuilder.com/schillerinstitute/pages/1092/attachments/original/-1684363804/20230517_next_us_pres.pdf?) Print it, copy it, distribute it, send it out via social media: Let’s get people talking about these ideas that Helga’s been presenting, in terms of what actually is the better tradition of the United States.

And Helga, that brings me to the final question, from Lorry, who asks: “Will we ever get our inalienable rights and our Constitutional freedoms back in America?”

ZEPP-LAROUCHE: I think it requires a new American Revolution. I can only say, if America does not get these inalienable rights back, the whole world will suffer. Because, you have right now a situation where the United States is the strongest

military power. Maybe Russia has certain technological advantages here and there, but the U.S. does have a mighty military complex, and not only that.

I think the whole fate of humanity depends on the answer to that question, to be positive. Because, we have a financial crisis, the Scylla and Charybdis between hyperinflation and the chain-reaction collapse is clearly presently there, and it's reflected in the fact that the central banks are really hovering between interest rate rising and lowering and rising again. If you had a collapse of the system, I think that would mean a heightened danger of war, because I don't think the West would disintegrate as peacefully as the Warsaw Pact did in 1991.

So, the kind of reform and the kind of reorganization of the financial system, as part of a new global security and development architecture which the Schiller Institute has been mobilizing for, is really extremely urgent. And right now, I think a similar approach—and I can assure you quite independently of each other, because I did not consult with the Chinese before I made this proposal, and I can prove that (anyway, that's a different matter). The Chinese government, otherwise, Xi Jinping has this triple approach of the Global Security Initiative, the Global Development Initiative, and the Global Civilization Initiative, which is all part of a package. And that is a framework for such discussions. And we have to convince our European countries, because I've almost given up the hope that you can convince the Western establishments, because they're like the three monkeys—blind, deaf, and don't speak. I think they're so arrogant, and convinced that they're superior, like Josep Borrell, that they're sitting in a beautiful "garden" and the rest of the world is a "jungle"! I mean, the whole world laughs about that! But they don't get it! They don't get it! They just are completely unwilling and unable to review their own behavior and correct, if they would find it full of flaws; but it does

not occur to them.

So I think we have to mobilize the citizens, and that is really a question of not only the United States needs to go back to its inalienable rights, but also all of Europe. Because Europe, right now, is not following its own interests; I think we are being forced into an unipolar world which is very detrimental to the interests of European nations.

We need a mobilization of the state citizens, or citizens have to become state citizens, meaning they have to qualify to know what is going on and not just rely on the very evil mass media at this point, because they're streamlined, in ways which have not happened in 80 years, in Germany, for sure.

So, we need citizens to be awake, to study, to learn about foreign policy, to learn about economics, and take responsibility for your own country: And then, we have a chance. It means, you should work with us.

SCHLANGER: Well, let me thank all of you for your questions. We have run out of time and couldn't take them all. But Helga, let me thank you: I know you're somewhat jet-lagged, just coming back, but I'm sure everyone appreciates what you've contributed to the discussion, and will take seriously your appeal to join this mobilization to bring back the best tradition of America, and not just for America, but for everyone.

So Helga, thanks again, and I'll see you next week.

ZEPP-LAROCHE: Yes, till next week.

Skriv under: Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden til den nuværende og kommende præsident i USA!

Underskriv venligst her på Schiller Instituttets internationale hjemmeside.

Den 10. juni er 60-årsdagen for den berømte tale af JFK på det Amerikanske Universitet, om det som han selv betegnede “det vigtigste emne på jorden: verdensfred”.

Præsident Kennedy holdt denne tale mindre end et år efter den cubanske missil-krise i 1962, midt i Den kolde Krig, men han var i stand til at få sine tilhørere til at hæve sig over den geopolitiske konflikt og til at anskue menneskehedens interesser som helhed.

I dag står vi over for en strategisk situation, der er betydeligt farligere end den, som opstod under højdepunktet af Cuba-krisen. De offensive NATO-våbensystemer er meget tættere på Ruslands grænse, end Cuba er på USA's.

NATO-våbnenes destruktionskraft er endnu kraftigere, varslingstiden før deres affyring kortere, og tilliden mellem lederne af de store atommagter er stort set ikke eksisterende, sammenlignet med relationen mellem Kennedy og Khrusjtjov. Bulletin of the Atomic Scientists har sat dommedagsuret til 90 sekunder før midnat, og det er måske for optimistisk.

Verden er i fare for at blive splittet i to blokke, en NATO-U.S.A.-Storbritannien-EU-blok og en blok bestående af Rusland, Kina og det ”Globale Syd”. Dette repræsenterer den akutte fare for en ny verdenskrig, som vil være atomar, og som derfor vil indebære udslettelse af den menneskelige art. Da Rusland og USA i øjeblikket råder over 90 % af samtlige kernevåben, rettet imod hinanden, og disse våben kunne ødelægge verden adskillige gange, er det et presserende anliggende for alle mennesker på jorden, at vi finder en udvej. Løsningen skal være på et plan, der overvinder geopolitik og tager udgangspunkt i den samlede menneskeheds interesse.

Vi, de undertegnede, udtrykker derfor vores håb om, at den nuværende og kommende præsident for USA finder storsindet i sig selv og intager det synspunkt, som blev udtrykt af JFK i sin historiske tale.

Præsident Kennedy sagde den 10. juni 1963: ”Hvilken form for fred mener jeg? Hvilken form for fred søger vi? Ikke en PaxAmericana, der påtvinges verden med amerikanske krigsvåben. Ikke en gravfred eller slavernes tryghed. Jeg taler om ægte fred, den form for fred, som gør livet på Jorden værd at leve og som gør det muligt for mennesker at vokse og håbe og bygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanere, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vor tid, men fred for alle tider.«

Læs hele talen på engelsk [her](#).

Mange vil måske mene, at det i dag er umuligt for en amerikansk præsident at fremføre en sådan tale. Og faktisk fremstilles den russiske præsident Putin i dag som mere ondskabsfuld end Khrusjtjov var dengang, og Kina fremstilles ligeledes som en stor trussel. Men præsident Kennedy roste ikke desto mindre russerne, og roste deres store bidrag inden for videnskab, industri og kultur. Han roste deres mod til at besejre Hitler i Anden Verdenskrig, hvor de ofrede mere end 26 millioner liv for denne sag. Verden har brug for en amerikansk

præsident, der kan se den bedste tradition i hver enkelt nation, herunder Rusland og Kina, som grundlaget for gensidig tillid og grundlaget for fred.

Vi, de undertegnede ønsker, at Amerika igen skal være det Amerika, der blev udtrykt i denne smukke tale af JFK. Vi ønsker, at USA igen skal være et håbets fyrtårn. og et frihedens tempel. Vi mener, at dette er grundlaget for "fred for alle tider", som JFK sagde.

Underskrivere: Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Institututtet

Underskriv venligst her på Schiller Institututts internationale hjemmeside.

Helga Zepp-LaRouche giver interview til pakistansk tv om "Ukraine-krisen og Kinas udenrigspolitik"

28. april 2023 (EIRNS)-Schiller Institututts grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche gav et interview til Pakistan TV Worlds "Views on News"-udsendelse den 27. april med titlen "Ukraine-krisen og Kinas udenrigspolitik". Anker Jawad Tehami talte med fru Zepp-LaRouche og i studiet med admiral Farhat Hussain Khan (pensioneret), formand for Center for Aerospace and Security Studies.

JAWAD TEHAMI: Hello and welcome to Views on News; I'm Jawad Tehami.

Chinese President Xi Jinping says that as a responsible nation, Beijing can't be a bystander to the Ukraine conflict, and China always stands on the side of peace, and China's goal position regarding the Ukraine conflict is to promote peace via talks. Now, this is what Chinese President Xi Jinping during a phone call with Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy which was an hour-long call. And this particular call has been termed as "meaningful" by Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy.

Earlier we saw that China released a 12-point peace proposal regarding the resolution of the Ukraine conflict, which was welcomed by both Russia and Ukraine, that urged for an immediate ceasefire and the resumption of the peace talks between the two conflict sites. [https://www.fmprc.gov.cn/eng/-wjdt_665385/2649_665393/202302/t20230224_11030713.html] However, the West, the U.S. and its NATO allies didn't accept that particular peace proposal, rather questioned the position regarding China being a peace mediator or peace broker in this particular conflict.

Now, specifically, talking about this phone call between Ukrainian President and Chinese President, Russia has welcomed Chinese initiative for a negotiated political settlement. The U.S. has also welcomed this particular phone call, yet, it has said that it is too soon to tell whether it will lead to a peace deal.

On the other hand, we have seen that NATO's chief Jens Stoltenberg has said that the U.S.-led alliance has provided over 98% of the combat vehicles. At the same time, in another major development, we've seen Britain's Armed Forces Minister [James Heappey] told Parliament that the government has already started the shipment of depleted uranium ammunition to Ukraine. When the U.K. decided to provide Ukraine with the

depleted uranium ammunition, it was strongly condemned by Russian President Vladimir Putin, who said that Russia would be forced to act accordingly. Russian Defense Minister at the time had said that the British decision left fewer steps before the potential nuclear collision between Russia and the West. After that, Russia also decided to deploy tactical nuclear weapons in the neighboring Belarus.

In today's show we will be talking about how likely is the chance of a success of China's mediation regarding the resolution of the Ukraine conflict, given the fact that recently we have seen a success on the foreign policy front for China, regarding the Iran-Saudi rapprochement and amid the continuity of the supply of weapons from NATO and the Western nations to Ukraine: What are the chances, is there any potential threat of a nuclear war between the West and Russia?

To understand the entire gambit of this particular situation, we are honored to have been joined in the studio by Air Marshal (ret.) Mr. Farhat Hussain Khan; he's president of the Center for Aerospace & Security Studies. Mr. Farhat, thank you very much for your time for being with us on "Views on News." We really appreciate that. On Skype at the same time, from Wiesbaden, Germany, we are being joined by Mrs. Helga Zepp-LaRouche. She is the founder and chairwoman of the Schiller Institute. Mrs. LaRouche, thank you very much for your time, also for being with us on "Views on News" tonight.

Let me begin with the first question towards you, Mrs. LaRouche: How important and significant was this call between the Ukrainian and Chinese President? And also Beijing saying it wants to send an envoy to Kiev, to mediate a political settlement. How do you see that, also?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, I think this is extremely important and urgent, given the fact that the world really is on the

verge of a nuclear catastrophe. I think that if there's any country which has the power and credibility to mediate this conflict, it is China. First of all, I think China proven in the past, absolutely, that it is impartial. It was able, as you just mentioned, to get the governments of Iran and Saudi Arabia to the negotiation table, and now the President of Iran has been welcomed by Saudi Arabia, in a brotherly way—that's a big jump forward. And so I would really say that while the situation is extremely complex in Ukraine and around Ukraine, that there is a glimpse of hope, definitely.

I think that what will come out of it, I personally think that President Zelenskyy is happy that President Xi Jinping has reached out to Ukraine in the way he did, because the Ukrainian people are the worst victims of this proxy war between the West and Russia, and they're being slaughtered. And especially after the recent Pentagon leaks, where it came out that the United States government judged the military situation as being much worse than they were saying publicly—that, in my view, makes the Ukrainian people and the Ukrainian military the victims, the pawn, in a larger chess game. And the sooner that ends, the better. So I think this is extremely important.

If it will succeed? I think everybody has to be extremely watchful, because I think the United States is very factionalized. There are some people whom I would say are realists, like General Milley, who already several months ago demanded that there should be negotiations right now—and that is the military! So, there are some people who I think will be also backing this proposal, but there are also some hawks. For example, this week alone, there is a meeting of the "Free Nations of Post-Russia Forum" from the Hudson Institute and others, in Washington, even on Capitol Hill, who are talking about splitting Russia into 10 or 12 different pieces. And certain other people have talked about that the whole aim is to "weaken Russia," to "ruin Russia," and from the British

side came not only the depleted uranium weapons, which I think is a total escalation, but also they have been pushing the Ukrainians to retake Crimea, and have what they call a "Cuban missile crisis on steroids."

So this is a very complex situation, but I think if any country can do something, it is China. ...

TEHAMI: ... Air Marshal, your take on the phone call?

FARHAT HUSSAIN KHAN: Thank you very much. Actually, to stay right at the onset, this telephone call is very significant, even if it has made a small icebreaking. The reason being the Ukraine has taken a lot of toll in many fronts, politically, strategically, in military terms and also in the economic front of the entire world. And if you would allow me to call it, it is a mini-world war. So any dent into pushing this crisis backward is a success.

So therefore, we encourage it. It has been acknowledged by Russia and well as the United States, that's one. Secondly, whenever such things happen, it is the credibility of the overture that matters. Now, look at China: go back by 20-30 years, in the entire process of world politics and the world order that we've been talking about, China has never been aggressive to any country, one. They have always talked of peace. When the U.S.-led coalition raised the hype of Indo-Pacific strategy to contain China, they also presented a five-point peace formula. So, Mr. Xi has demonstrated his abilities to conduct peace. That's the viability behind the entire force.

The other thing is, it has a relationship with Russia that can make the difference, second.

Therefore, what is the cause of the war? The cause of the war

is the Russian concern of security, that Ukraine should not form part of NATO. And there are other things also, but the prime demand here, they should not join NATO, so that we have a buffer between. So the players that are there, Russia and Ukraine, have assembly to look at in the form of President Xi as a peace mediator.

I think while results will come later, this call, which lasted for a long time, about an hour or so, and is welcome by the players. It has greatly impacted the world environment! Look, if there is someone who can make the fact, that is Mr. Xi, and he is moving in that direction. Of course, it's a bloody war and has caused devastation; it'll probably take time. But the movement forward, the presentation of the 12-points, that first point is, OK, at least de-escalate. And then stop the war, and then start to talk. What to talk about is something later, but at least, small, little steps that the environment matters, the environment that the world has perceived today, after this call, is a message of peace from China, a country that has recently put two warriors at peace, in terms of Saudi Arabia and Iran that have been fighting for the last 35 years! On various fronts, I think China has proved its credentials and it will make a lot of difference in the peace process.

TEHAMI: Mrs. LaRouche, when we talk about Ukraine's perspective, Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy at that time, when China released its 12-point peace proposal, the resolution of the Ukraine conflict, he welcomed that. Now, out of this particular call, he termed it as being "meaningful." But we saw, on the other hand, when NATO Secretary General was in Ukraine, Mr. Volodymyr Zelenskyy asked for more weapons to continue with the war. What do we understand out of it? On one side, he wants this particular stride of the efforts that are being made by China, he welcomes those; on the other side, he calls on NATO for supplying more weapons. What do we understand out of this particular thing?

ZEPP-LAROUCHE: I have not looked into the head of Mr. Zelenskyy, but he already was once ready to have peace negotiations, and that was in March 2022. This was in Turkiye, where the chances that it could have come to a negotiated end of this war were there; and then it was [then British Prime Minister] Boris Johnson who personally flew into Kiev and put pressure on the Ukrainian government to not do that. So given the fact that the Ukrainian economy is completely smashed, a lot of the infrastructure is destroyed, the economy is—I don't know how many percent they're still functioning, but it's devastated, and before the war, China was the largest trade partner of Ukraine. And if Ukraine has any hope to go back to a normal life, and to have reconstruction, I think there are some people in the West who are already speculating on investment, and basically integrating Ukraine into the West.

But the West is not so attractive right now, because if you look at the banking crisis, the United States, only six weeks after the first, Silicon Valley Bank went bankrupt, and you have a new banking crisis erupting. The UBS took over the Credit Suisse, but that is not going smoothly. So the West has severe economic problems. And frankly, what is the long term, or the medium-term perspective, would be that the Belt and Road Initiative would be extended as Eurasian perspective, in that case, Ukraine would be in a completely different position, and could become a bridge between Europe and the rest of Asia.

So if people in Ukraine think about it right, it is in their best interests that China should play a mediating role, and therefore, I personally think that President Zelenskyy is being pressured by the hawks in the West to go into the confrontation and have the military victory on the battlefield. Now, I think that many military experts are basically saying that the chances for Ukraine to win "on the battlefield" (in quotes) are practically nonexistent, because...

TEHAMI: Why are they less or nonexistent, for that matter, Mrs. LaRouche? Pardon me for the interruption, but why are they are less, in the chances for Ukrainian victory in battle?

ZEPP-LAROUCHE: Well, it's the estimate, and this is the view of several military experts from Germany, Italy, Switzerland, France, and the Pentagon papers have said that themselves. Because the Ukrainian population is much smaller than the Russian population. The idea that you can pump this country full of weapons, naturally, you can escalate, and then you reach a trip-wire, and then you are risking a large war, but nobody wins either. So, I don't think the idea of "winning" this war in Ukraine is—even in the United States several people have dropped that recently among others—Richard Haass, who is the president of Council on Foreign Relations. So the voices who basically say, look, let's stop this, it was a terrible thing, it should never have happened, that number of people are growing.

So, naturally, you could fight this war forever, and have a grinding up of the population, but I think that that is not a realistic perspective. If people push the Ukrainians, for example, to use weapons which hit long into the territory of Russia, then you are in danger of crossing a red line. And Mr. Medvedev has warned, and not only Medvedev, but several Russian officials in the recent weeks, have warned dramatically that we're inching step by step toward the great catastrophe. And also if people are urging the Ukrainians to retake Crimea, that is another red line.

So I think this intervention of President Xi Jinping coming into the picture, is really one second before 12. And I really can only hope that all the reasonable people in the world cooperate to make this work....

TEHAMI: Let me take Mrs. LaRouche's view on this also: Do you think if Ukraine has finally realized that the efforts, or the strides that China is trying to put in for peace and the resolution of the Ukrainian conflict through talks, is it in a position to strike a peace deal without the influence of the West?

ZEPP-LAROUCHE: Well, that remains to be seen. I don't think the Ukrainian government is very independent. I think that it has more to do with what the factional lineup is in the West. For example, Mr. Macron has clearly indicated in the recent period, that he does not want to be totally in the camp of the United States. He said that in respect to Taiwan, where he said Taiwan is an internal Chinese affair and the Europeans should not get drawn by the United States into this conflict. Which many people, even in Germany, agree with him. Naturally, the United States and Great Britain say the opposite, and call the question of loyalty of the West and values of the West and all of this verbiage which is being used. But the reality is, any peace-loving person, anybody who is not a madman or madwoman, should understand that the continuation of the escalation threatens the annihilation of the human species! I have been studying this a lot, and if you listen to people like Steven Starr, who is a nuclear analyst in the United States, or other people who are studying what happens in the case of one nuclear weapon being used, the danger is almost 100% certainty that all nuclear weapons will be used. Because I don't think that a regional nuclear war is possible: It's the logic of nuclear war, that the entire arsenal comes into play. And that means that all life on the planet will be destroyed in a nuclear winter that follows for about 10 years after such a nuclear war. And then there will be absolutely nobody left to even study the causes, because no historian will be alive to look into the matter!

And I think if people would be aware of the fact that, given

the fact that the warning time when one side would realize there is a nuclear missile launched, the warning time the leadership on one or the other side is a few minutes, somewhere between 5 and 10 minutes, when the decision has to be made, when the flight time of ICBMs is about maximum 20-30 minutes: And then, it's all over! That means that the warning time is so short, and if you think how many irrational people are around, and how many near-incidents have already happened, where a disaster was only avoided because one pilot was able to make a very good flight maneuver to escape a conflict—I think if people would understand how much the human species is at risk, we all would be in the streets demanding an immediate end to the war.

Because if people, the life of the human species and the existence of the human species is so precious: We are the most creative species of all the other species, we're the only ones that can discover things, who can make beautiful art, who can make scientific discoveries. And all of that would be lost—and for what?

So, I think the brinkmanship, or the very idea of geopolitics has to be stopped. I really think we have to move out of the idea of unipolarity is not functioning; that has disappeared already. But also multipolarity is not good enough, because you still have the danger of geopolitical conflict between one bloc and another bloc. And I think we have to urgently move into a new paradigm, where we think about the one humanity first, before we think about national interests. And this is also why I think that President Xi Jinping is uniquely qualified, because he has in the recent period, not only launched the Belt and Road Initiative, but also the Global Security Initiative, the Global Development Initiative, and more recently, the Global Civilizational Initiative, which is one way of putting a dialogue of cultures, or dialogue of civilizations on the table. And I think a combination of all of these approaches is really necessary to defuse this

situation.

TEHAMI: Mrs. LaRouche, as you have very comprehensively shed light on the existential threat to humanity, the threat of the use of thermonuclear weapons, now, when we specifically talk about those 12 points, the point No. 8 by China categorically says that "Reducing strategic risks. Nuclear weapons must not be used and nuclear wars must not be fought. The threat or use of nuclear weapons should be opposed..." [https://www.fmprc.gov.cn/eng/wjdt_665385/2649_665393/-202302/t20230224_11030713.html]

On the other side, we see the U.K. shipping depleted uranium shells to Ukraine, as a result of which, we saw a condemnation by the Russian President. And then, Russia also decided to deploy tactical nuclear weapons to neighboring Belarus.

So on one side, we see the initiatives by China to discourage the use of nuclear weapons, on the other side, we continuously see the escalation on this front. How much bigger a threat of use of nuclear weapons regarding Ukraine conflict at this point in time happens to be?

ZEPP-LAROUCHE: I think Ukraine would just be the trigger point. Because the United States official doctrine—and Biden, I think had promised at one point, he would change that, but then he did not—the U.S. has in their strategic doctrine the possibility of a preemptive use of nuclear weapons. And in the recent period, a few months ago, or maybe less than two months ago, Russia, or actually President Putin has said that because of this existing U.S. doctrine, because of the general strategic situation, it forces Russia to do likewise! That means, Russia has now said because the United States has the preemptive use of nuclear weapons in their doctrine, that Russia is basically abandoning its idea that they're not using

first-strike of nuclear weapons.

Now, that is why I was making so much alarm on the question of how close we are. Because if you have the two largest nuclear powers in the world basically not trusting each other—the trust has been completely destroyed, the usual kinds of back-channels do not exist, this is why I really think we are in a situation much more dangerous than even at the height of the Cuban Missile Crisis, because if you look at the historical records, even when that crisis was at its high point, you had between Kennedy and Khrushchev, a quite reasonable negotiation in the background. And I don't think that exists right now! And that makes the situation right now much, much more dangerous, and that is why the Schiller Institute—we have been pushing the idea that we urgently need a new security and development architecture, which takes into account the interests of every single nation on the planet.
[<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>]

Unfortunately the idea of a European security architecture, no longer looks very likely. That existed at the time of the German reunification and the end of the Soviet Union: Gorbachev talked about the “common European house”; Putin talked many times in the beginning about a security structure from Vladivostok to Lisbon. But that in a certain sense, the chemistry does not exist any more, because of so many things which have happened, especially the destruction of trust to which [former German Chancellor] Merkel and [former French President] Hollande contributed by saying the whole Minsk agreement was just a charade to gain time to arm the Ukrainian troops.

So that's why I think we have to take it a step higher, and that is, the idea of having a security architecture which includes {every} country: Russia, China, United States, and all the other countries. And the only way how one could do

that, is by having a development: I wrote Ten Principles for how such a security architecture could look like, and it's a very comprehensive idea. But it connects to the Peace of Westphalia, which ended 150 years of religious warfare in Europe, by coming to the conclusion that if the fight would continue, there would be nobody left to enjoy the victory, because everybody would be dead. And that's I think exactly the point that we are at, because if it comes to the use of nuclear weapons, there will be absolutely nobody who will enjoy the victory, because we all will be dead: And I think that has to be the starting point.

We are the creative species: Can we give ourselves an order, which allows the survival of the human species? Or are we stuck in stupid geopolitical games which risk—I think war in the time of thermonuclear weapons is not an option of conflict resolution any more. And that's why I think the 12-point proposal by Xi Jinping is the best formula to start negotiations with. It doesn't answer all questions, yet, but the whole point is to enter discussion, to enter a process of sorting things out: Finding out what are the vital interests of the one side? What are the absolutely non-negotiable arguments on the other side? And then, to arrive a compromise at a higher level, you know, when you take a policy which benefits everybody, then you can find a peaceful solution. But I think we are really in an absolutely urgent need of that. ...

TEHAMI: Mrs. LaRouche, when we talk about the 12-point peace proposal, now, as you already mentioned in one of your takes that I just collected from your website, in which you talk about the U.S. and NATO allies rejecting this 12-point peace proposal for certain reasons. I would like you to shed a bit of light regarding that one as well.

When we talk about China's position on Ukraine conflict, it has neither condemned Russia's special military operation in

Ukraine, nor endorsed it. And that is what exactly irritates the Western nations, particularly the U.S.

So what does basically China have to do now, after it has set a good example, where it can act as a peace mediator, given the fact it has mediated the restoration of diplomatic ties between Iran and Saudi Arabia, at the same time?

ZEPP-LAROUCHE: I think China is a country which I think is based on a 2,500-year tradition of Confucianism. I think that plays for sort of the “genes” of the Chinese philosophy, or the Chinese people, a much deeper role than even Marxism—that’s my view. I don’t think that the Chinese would all agree with that, but that’s my conclusion. Or, they call it socialism with Chinese characteristics, and these characteristics are Confucian, in my view, in my observation. And that means that they have an idea of a harmonic development, that you have to have harmony in the family, so that there’s harmony in the state, and there has to be harmony among the states, so there’s harmony in the world.

And that is actually a world outlook which is the reason why, after 10 years of Belt and Road Initiative, there are now 150 countries that are cooperating with China, and they feel that they have a lot of benefits by doing so. There is also a complete renaissance of the Non-Aligned Movement, which I think is a big factor in the world situation: Xi Jinping talks about that we are experiencing changes as they have not been seen in 100 years. I would say maybe even longer: Because the developing countries, the countries of the Global South do not want to continue with a modern form of colonialism, because colonialism formally ended many decades ago, but in reality it continued to exist in the form of IMF conditionalities, of the World Bank policies. But now, the BRICS countries are there, and in the recent period, 19 countries have made requests to join the BRICS—13 of them formally and 6 of them informally.

But the BRICS already has, without that, more GDP than the G7. Now, if you add these 19 countries, they will be the largest economic bloc. The growth rates around these countries of China are 5% for this year; if you look at the West, it's basically zero and with a galloping inflation.

So it is very clearly that the momentum is going in the direction of the new paradigm. The BRICS countries have just reinvigorated the New Development Bank. [Former President of Brazil] Mrs. Dilma Rousseff is the new president of the New Development Bank, and Brazilian President Lula has just said that the New Development Bank has the great potential to become the great bank of the Global South. Now, that is a dynamic which I think that any country, including Ukraine, which sees that and says, "Look, maybe it is more advantageous if we find a way of getting to peace, becoming part of this development, and go towards a harmonic resolution of this conflict." And I keep saying that the West should stop trying to contain China, which it will not be possible peacefully in any case, because how can you contain a country which has 1.4 billion people and which has an economic policy which is extremely successful, for 40 years! China did not experience the kind of cycles which exist—

TEHAMI: Mrs. LaRouche, do you mean to say that the West should take the Chinese proposal for peace seriously, rather than going for containing it—a population of 1.4 billion people?

ZEPP-LAROUCHE: Yes, exactly!

TEHAMI: Mrs. Helga Zepp-LaRouche, founder and chairwoman of the Schiller Institute, joining us via Skype from Wiesbaden, Germany. Thank you very much for being with us on "Views on

News" tonight. We really appreciate that. In the studio we were joined by Air Marshal (ret.) Farhat Hussain Khan, President of the Center for Aerospace and Security Studies, thank you very much for your time being with us, also. It was an enlightening discussion indeed! And with that we come to the end of today's show.

Video med Helga Zepp La-Rouche:

Uden udvikling af samtlige nationer kan der ikke skabes varig fred på planeten

HZL tale begynder 19:10

Organiser nu for at skabe fremtiden

Den 18. april 2023 (EIRNS) – Siden sidste år har vestlige ledere bombastisk proklameret deres planer om at "straffe" og "svække" Rusland for dets invasion i Ukraine og endda truet med at "isolere" det fra det globale samfund. Dette omfattede foranstaltninger fra sanktioner mod alt og alle russere til den såkaldte "finansielle atombombe", der går ud på at

udelukke Rusland fra det internationale SWIFT-betalingssystem. Men langt fra at tvinge Rusland i knæ har disse og andre foranstaltninger i stigende grad givet bagslag og fanget mange med bukserne nede.

I den seneste uge har både USA's finansminister Janet Yellen og den tidligere finansminister Larry Summers beskrevet dette, idet Yellen konstaterede, at vestlige sanktioner "kan underminere dollarens herredømme", og Summers sagde, at "det ser lidt ensomt ud" på vores side af historien. Den seneste til at indrømme dette faktum er formanden for Den Europæiske Centralbank, Christine LaGarde, som mandag fastslog, at "vi er vidne til en fragmentering af den globale økonomi i konkurrerende blokke", og at mange lande kan blive tvunget væk fra det dollarbaserede system "på grund af brugen af finansielle sanktioner i det seneste årti".

Løsningen på dette er enkel: Ophør med sanktionerne! Ikke alene virker disse sanktioner med tilbagevirkende kraft – og skader de vestlige lande mere end de tilsigtede mål – men de forårsager også ødelæggelser i udviklingslande rundt om i verden, som ofte kæmper for at skaffe selv det mest basale i livet som f.eks. mad og brændstof. Brugen af økonomiske sanktioner er umoralsk og er blot et udtryk for, at den nation, der anvender dem, er moralsk og politisk bankerot.

I IMF's World Economic Outlook fra april 2023 skitseres de vigtigste vækstområder på verdensplan i de næste fem år. Kina stod øverst på listen, med Indien på andenpladsen. Rapporten fastslog endvidere, at BRICS-landene vil bidrage med mere økonomisk vækst end G7-landene. På trods af dette fokuserede G7-udenrigsministrene, der netop har afsluttet deres topmøde i Japan i tirsdags, i deres endelige fælles erklæring på at fordømme både Rusland og Kina! Biden-administrationen planlægger også en ny bekendtgørelse, der har til formål at "begrænse amerikanske investeringer i Kina", som opfølgning på den voksende opfordring til afkobling og den skumle, anti-kinesiske RESTRICT-lov.

I modsætning hertil står Schiller Institutets konference i sidste weekend, hvor man redegjorde for vejen ud af denne krise. Som Schiller Institutets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sagde i slutningen af det første panel:

“Så da der ikke er nogen løsning inden for denne nuværende udfормning og system, må vi tænke i retning af at katapultere verden ind i et nyt paradigme, og det kræver efter min mening, at vi meget hurtigt gør noget for at oplyse folk i Europa og USA om, at Kina ikke er fjenden, Rusland ikke er fjenden, det Globale Syd ikke er fjenden, og at det, som massemedierne forsøger at skildre lige nu, er krigspropaganda. Det bør ikke accepteres. Jeg mener, at vi må katalysere en bevægelse – en verdensomspændende bevægelse af verdensborgere, som grundlæggende siger: ”Vi kræver et nyt paradigme, hvor man sætter den fælles menneskeheds interesser i første række”.

“Derfor mener jeg, at en sådan konference om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur – eller mange konferencer – kan gennemføres af BRICS, kan gennemføres af en gruppe af nationer, en anden kombination, måske nogle tænketanke, måske nogle universiteter, men jeg mener, at vi er nødt til at engagere verdenssamfundet [i] hvad vi skal gøre for at komme ud af denne utroligt farlige situation, hvordan kan menneskeheden give sig selv en orden, der muliggør vores overlevelse, vores samarbejde som suveræne nationer. Den debat mangler lige nu – i det mindste i det Globale Nord er den blevet fuldstændig undertrykt.”

Vejen til en velstående og smuk fremtid er der, men vi må mobilisere os selv for at gøre den til virkelighed. Undervurder ikke, hvor langt fremme den transformation, der finder sted i verden, er, og tag dig selv i at ”vente på at se”. Vær i stedet en organisator, og skab fremtiden.

Skab fred og forvandl verden i en anden retning

Ikke korrekturlæst.

Den 17. april 2023 (EIRNS)- Schiller Institutets enormt inspirerende og ambitiøse konference i weekenden og koncerten med Schiller Institutets NYC Community Chorus, der afsluttede den, viser, at der er noget ekstremt kraftfuldt, noget relevant og nødvendigt i Lyndon LaRouches idéer for verden i dag.

Hele verden er i forskellige stadier af erkendelse af, at den højt besungne regelbaserede orden er ved at bryde sammen som et korthus, og LaRouche-bevægelsen er opstået som bærere af de nødvendige idéer og den nødvendige metode til overvejelser, der skal til for at indføre et nyt paradigme, der er dedikeret til det videnskabelige og kulturelle kreative potentiale hos hvert enkelt menneske.

Et par konstateringer af dette sammenbrud:

Den tidligere amerikanske finansminister Larry Summers gav udtryk for sin erkendelse af, at USA er ved at blive ensomt, efterhånden som det fremmedgør verden. "Der er en voksende forståelse for en opsplittelse, og – måske endnu mere bekymrende – jeg tror, at der er en voksende følelse af, at vores andel måske ikke er det bedste at være forbundet med", sagde han til Bloomberg.

"Der er en risiko, når vi benytter finansielle sanktioner, der er knyttet til dollarens funktion, at det med tiden kan svække dollarens dominans", sagde den nuværende finansminister Janet Yellen til CNN. "Selvfølgelig skaber det et ønske hos Kina,

Rusland og Iran om at skabe et alternativ."

Tyskland har dumt nok lukket sine sidste tre tilbageværende atomkraftværker ned, hvilket vil medføre tiltagende strømafbrydelser og øge brugen af kul til energi i landet.

Efterhånden som et nyt paradigme fejer ind over verden, vokser risikoen for en katastrofal udløsning af kaos og krigsførelse fra det anglo-amerikanske imperiums side. Som Helga Zepp-LaRouche udtrykte det i sin åbningstale i lørdags, ville "en 'afkobling' – ikke kun fra Kina, men fra det nye økonomiske system, der er ved at opstå – ikke blot betyde Vestens undergang i kaos, men efter al sandsynlighed også en optrapning til atomkrig.

"Det må derfor lykkes os med alle midler at overbevise en betragtelig del af befolkningen i USA og de europæiske nationer om betydningen af den historiske forandring, som vi befinder os midt i lige nu...", vurderede hun. "Hvis vi i tide kan mobilisere disse befolkningsgrupper i Europa og USA til at erkende, at det er i vores bedste interesse at samarbejde med BRICS-Plus, SCO, ASEAN, Den Afrikanske Union og andre organisationer i den Globale Majoritet, så vil den menneskelige art gå ind i en ny storslæt tidsalder, hvor vi endelig kan koncentrere os om de store opgaver, som menneskeheden står over for; at skabe fred gennem udvikling, at overvinde fattigdommen for alle mennesker på planeten, at give universel uddannelse til alle nyfødte børn, at skabe forsyningssikkerhed for energi og råstoffer gennem videnskabelige gennembrud, ved at samarbejde om international rumforskning og -rejser og ved at indse, at vi er den kreative art i universet."

Hun afsluttede med følgende: " Og lad mig udtrykke et stort "Tak!" og bifald fra alle gode mennesker på planeten til min afdøde mand, Lyndon LaRouche, for det, han har bidraget til menneskehedens nuværende muligheder! Tak."

Konferencen kan ses på Schiller Instituttets hjemmeside:
<https://schillerinstitute.com/blog/2023/04/14/conference-without-the-development-of-all-nations-there-can-be-no-lasting-peace-for-the-planet/>

Det er ikke længere en unipolær verden; lad os bygge en ny nu

Den 3. april 2023 (EIRNS) – Det er blevet så indlysende, at selv de selvbedrageriske bankfolk i City of London og Wall Street må indrømme det: De kan ikke længere beordre alle nationer på planeten til at adlyde deres ordrer, og forvente at de bøjer sig og skraber og lydigt begår selvmord. “Det er ikke længere en unipolær verden”, bemærkede en ledende finansstrateg i den globale investeringsbank RBC Capital Market (Royal Bank of Canada) i dag med beklagelse over for Financial Times.

Den spekulative bankmand henviste tilsvyneladende til Saudi-Arabiens overraskende meddelelse i dag om, at landet og et halvt dusin andre olieproducerende nationer havde besluttet at reducere olieproduktionen for at fastholde priserne, og i den forbindelse arbejde sammen med Rusland – mens briterne og Biden-administrationen havde krævet, at de skulle gøre det stik modsatte. Men bankmandens kommentar kunne lige så godt være blevet fremsat om et halvt dusin tilsvarende tendenser i den seneste periode.

Saudierne og kineserne er blevet enige om at handle olie med yuan ved hjælp af en clearingcentralens ordning uden for dollarens kontrol, der omgår det dollarbaserede SWIFT-

interbank afviklingssystem og i stedet anvender Kinas CIPS-system. De to lande matcher disse finansielle ordninger med opførelsen af et stort olieraaffinaderi i Panjin, Kina til 12 mia. dollar, der skal håndtere ca. 210.000 tønder af saudisk råolie pr. dag .

Brasilien og Kina er ligeledes blevet enige om at gennemføre deres voksende handel og investeringer i yuan og reais, og også her vil CIPS fungere som clearingcentral og ikke SWIFT. Dette marked er vokset så hurtigt, at yuanen netop har afløst euroen som den næststørste valuta, som Brasiliens centralbank har i sin besiddelse. Også her drøftes der store fysisk-økonomiske udviklingsprojekter, herunder opførelsen af en bioceansk jernbanekorridor, der forbinder Sydamerikas Atlanterhavs- og Stillehavskyst, og det er sandsynligt, at Brasiliens præsident Lula vil underskrive et aftalememorandum om at deltage i Bælte- og Vej-Initiativet, når han mødes med Kinas præsident Xi Jinping i Beijing den 14. april. Lula vil også tale med Xi om det presserende behov for en forhandlingsløsning på krigen i Ukraine, som når som helst truer med at optrappes til en decideret atomkrig mellem supermagterne. Begge ledere har fremlagt fredsforslag med henblik herpå.

På samme måde har Sydafrikas udenrigsminister fremlagt et forslag om, at Brasilien, Indien, Kina og Sydafrika – som sammen med Rusland udgør BRICS-landene – tager initiativ til at være værter for forhandlinger om at afslutte krigen i Ukraine. Sydafrika forbereder sig desuden aktivt på at være vært for det kommende BRICS-topmøde i august, hvor der vil ske en markant udvidelse af denne gruppe i form af BRICS-Plus.

Saudi-Arabien, Brasilien og Sydafrika – tre store nationer og vigtige regionale magter i Mellemøsten, Sydamerika og Afrika – agerer alle ud fra den simple erkendelse af, at det ikke længere er en unipolær verden. De er også i stigende grad bevidste – ligesom befolkningerne i USA og Europa – om, at fred og udvikling går hånd i hånd.

Som det fremgår af titlen på Schiller Instituttets konference den 15.-16. april: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke være nogen varig fred på planeten".

Guyanas tidlige præsident Donald Ramotar vil være en af konferencens hovedtalere, og han har skrevet en artikel, der med rette kan ses som et diskussionsoplæg til de overvejelser, der vil finde sted på konferencen. Under overskriften "On the Precipice of Nuclear War: Russia/Ukraine Conflict" skriver Ramotar:

"I øjeblikket er der nogle vigtige forslag på bordet, som fortjener en seriøs overvejelse. I første omgang har vi pavens forslag om at bruge Vatikanet som mødested for fredsforhandlinger. Dette må støttes.

"Der er forslag fra Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet. Hun har foreslået ti punkter, som også forbinder fred med udvikling. Disse bør også overvejes meget alvorligt.

"For nylig har Brasiliens præsident Lula fremsat forslag, som har til formål at få landene til at engagere sig i at bringe denne farlige situation til ophør.

"Forslaget fra Kinas præsident Xi er velgennemtænkt og kan yde et vigtigt bidrag til genoprettelsen af freden i Europa og i verden.

"Alle de forslag, der er på bordet enkeltvis og kollektivt, kan danne grundlag for begyndelsen af processen mod fred. Alle disse forslag er værdifulde og har mange fælles standpunkter, som bør belyses."

Tilmeld dig Schiller Instituttets konference her: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Blomsterne springer ud i det Globale Syd, kan Vesten være langt bagefter?

Den 30. marts 2023 (EIRNS) – De dyrebare tegn på fornuft er ved at springe ud ligesom tidlige forårsblomster. De ti ASEAN-lande, der mødtes i Indonesien på niveau af finansministre og nationalbankdirektører, intensiverede deres ordninger for handel i lokale valutaer – og løsrev sig fra dollaren, pundet, euroen og yen. Den indonesiske præsident, Joko Widodo, var meget tydelig omkring den helt enkle konstatering, at den geopolitiske galskab, der har beslaglagt Ruslands valutareserver, ikke skal have mulighed for at plyndre deres ASEAN-lande.

Kinas vicehandelsminister meddelte i dag: ”Der er blevet underskrevet en aftale om afvikling af betalinger i yuan med Brasilien, hvilket i høj grad letter vores samhandel.” Specifikt blev nævnt udvidelsen af udvinding af mineraler og fødevareproduktion samt den øgede mulighed for at fremme hinandens industrielle eksport.

Indien og Rusland har indledt forhandlinger om en mere systematisk anvendelse af deres nationale valutaer i handelstransaktioner. Den administrerende direktør for den russiske energigigant Rosneft, Igor Sechin, mødtes med lederne af Indiens største olie- og gasselskaber for at udarbejde et bredere samarbejde om Indiens forarbejdning af russiske energiressourcer. Sechin indgik en aftale med Det indiske Olieselskab om at ”øge Ruslands salg af råolie til Indien betydeligt”.

Som den kinesiske premierminister, Li Qiang, forklarede det på dagens Boao Forum for Asien: ”I denne usikre verden er den sikkerhed, som Kina tilbyder, et anker for verdens fred og udvikling. Dette var tilfældet i fortiden og vil fortsat være gældende i fremtiden.” Ved samme begivenhed advarede Zhao Chenxin, vicechef for Kinas nationale udviklings- og reformkommission, om usikkerheden i forbindelse med de store vestlige økonomiers evner til at kontrollere inflationen og det generelt skrøbelige finanssystem. Han anførte, at den hensigtsmæssige fremgangsmåde indebærer en ny bølge af teknologiske og industrielle fremskridt. Kina vil samarbejde med andre økonomier for at yde større bidrag til den globale økonomiske genopretning. Der er umiskendelige globale udfordringer, og en sådan global indsats er påkrævet for at håndtere dem.

Sydafrika afholdt et økonomisk BRICS-topmøde, hvor de tilkendegav deres klare hensigt om at gøre op med den koloniale rolle som ”råstofeksportør” og understregede behovet for et industrialiseret Afrika. Tyrkiets præsident Erdogan bekendtgjorde, at åbningen af Tyrkiets første kernekraftværk, der er bygget i samarbejde med Rusland, skulle fejres i slutningen af april.

I mellemtiden foregår der intet så avanceret i Vesten. Alligevel dukker finansspekulanternes tilbagevendende mareridt, Franklin D. Rooseveltts ”Glass/Steagall”- norm, der på kirurgisk vis fjerner de spekulative investeringsbanker fra de normale banker, i stigende grad op i diskussionerne. I USA og Italien er Glass/Steagall-lovforslagene netop blevet genoplivet. Store aviser i Schweiz og Tyskland inddrager ”Glass-Steagall” som en mulighed i deres dækning af, hvad der kan gøres for at stoppe forblødningen. Et hurtigt overblik her til morgen viser, at Glass-Steagall dukker op i Cato Institute, Credit Union Times, Sri Lanka Guardian, Daily Kos, The Conversation og andre steder. Det er det der sker, når regeringer spekulerer på, om de kan sparke de snyltende ”Too

big to fail"-bumser ud af døren. Når de banker, der rent faktisk har til hensigt at være til gavn for produktionen – landbrug, industri, videnskab – er befriet for ”penge, penge, penge”-virussen, kan regeringerne yde behørig støtte, forsikringsgarantier osv. til de institutioner, der skal bevares, og ikke dem, der gør landet til genstand for afpresning og løsepenge.

Men mens Vesten er langt bagud i forhold til det Globale Syd – eller den Globale Majoritet – er der en antydning af, hvad der er muligt i det udbrud af fornuft, som fandt sted i Berlin mandag den 27. marts. Konferencen: ”Dialog i stedet for våben – upartisk handling mod krigen”, havde potentialet til at forene alle mulige forskellige grupper på et passende højt niveau. Det blev understreget, at det ikke er nok at opfordre til ”fred” – populært, men ineffektivt. Man må kræve ”fred med Rusland”, hvilket betyder ”at afslutte USA’s/NATO-krig i Ukraine og dennes potentielle udvidelse til resten af Europa, men også at forhindre USA’s afindustrialisering af Tyskland”. Den fælles resolution udvander ikke tingene: ”I den store fare, som vores folk i øjeblikket befinder sig i, har vi ikke længere tid til at diskutere partipolitiske forskelle og forskellige samfundspolitiske orienteringer. I stedet må vi fokusere på det, der forener os! ... USA og NATO står med deres militære magt ved Ruslands grænser, bevæbner Taiwan mod Kina og truer dermed Den Russiske Føderations og Folkerepublikken Kinas sikkerhed. Denne politik ledsages af økonomiske og finansielle samt mediernes krige, sanktioner i strid med folkeretten og misinformation, kombineret med afvikling af demokratiet og ytringsfriheden.”

Den ”imperialistiske krigspolitik” betyder, at ”folket betaler blodtold og mister de hårdt tilkæmpede sociale landvindinger”. ”Krigsspiralen” må stoppes. Erklæringen kræver ”en afslutning på dette krigsforløb gennem en retfærdig fred, der garanterer Ruslands sikkerhed og et fredeligt antifascistisk Ukraine uden NATO”. Helga Zepp-LaRouches tale, et mesterværk i statskunst,

vil være tilgængelig om kort tid. En sådan opblomstring af Vesten er på høje tid.

Da demokrati blev et skældsord

Den 29. marts 2023 (EIRNS) – Kluge nationer og befolkninger ved, at når USA begynder at belære andre om ”demokrati”, så er det mest høflige at finde et toilet, inden det går helt galt. Denne uges ”topmøde for demokrati” er netop en sådan begivenhed. Faktisk er det så hyklerisk, at selv helt igennem fordærvede medier som Washington Post og Financial Times krummede tær blot ved tanken. Et medlem af Council on Foreign Relations gik så langt som til at påstå, at ”topmødet for demokrati er en dårlig idé, som [ikke] vil forsvinde”.

Man behøver dog ikke være en højt betalt akademiker for at konstatere dette. Den ”liberale” vestlige verdens degeneration og sammenbrud er tydelig for alle at se, med fattigdom, narkotikamisbrug, moralsk ligegyldighed og omsiggrubende vold. Protestbevægelser vokser fortsat i Europa i modstand mod nye forsøg på at privatisere og presse befolkningen. ”Grøn” lovgivning truer med at forhøje de allerede dræbende energipriser, hvilket selv nogle af de mest indædte troende – i Tysklands tilfælde – er begyndt at afvise. Storbritanniens kong Charles besøger Tyskland den 29.-31. marts – vil han i betragtning af den gryende uro i Tyskland selv blive kastet på møddingen?

Hykleri er en underdrivelse. En bedre beskrivelse ville være villige meddelagtige – eller gerningsmænd – i forbrydelser med

massedrab i hele verden. Efterhånden som modstanden vokser mod Vestens stedfortræderkrig i Ukraine mod Rusland, midt i den stadig mere indlysende umulighed at vinde over Rusland ”på slagmarken” – en kendsgerning, som selv Zelenskij åbenlyst bekymrer sig om – optrapper USA yderligere i retning af en potentiel atomar konfrontation mod Rusland. Hvad mere er, USA intimiderer og afpresser dem der ikke følger trop, og kræver nu af Argentina, at landet skal stoppe alt samarbejde med Kina, og er forfærdet over at Honduras har valgt at bryde forbindelserne med Taiwan. Måske er dette ”Demokrati med angloamerikansk særpræg”.

Til sammenligning vil mange påpege, at det nye paradigme i relationerne, der vokser ud af venskabet mellem Kina og Rusland sammen med BRICS-Plus og SCO, er det sande demokrati, mens det imperialistiske Vesten udgør autokratierne. Dette synes bestemt at være tilfældet, hvis man ser på de igangværende afledte konsekvenser, som aftalen mellem Saudi-Arabien og Iran den 10. marts har for hele den Sydvestasiatiske region – man kan bestemt ikke *diktere* fredelige relationer. Den iranske udenrigsminister er i øjeblikket i Moskva, hvor han fremmer denne proces og underskriver vidtrækende økonomiske og udviklingsmæssige aftaler med Rusland. Saudi-Arabien har også formelt godkendt et såkaldt MOU (aftalememorandum) om at blive en dialogpartner i SCO. I september underskrev Iran dokumentation for sin ansøgning om at blive permanent medlem af SCO, og nu er de to lande i stigende grad i dialog.

Desuden er Kina vært for Boao Forum for Asien den 28.-31. marts, en bemærkelsesværdig samling af forretningsfolk og andre ledere fra alle hjørner af verden, der mødes for at drøfte de enorme investeringsmuligheder, der ligger forude, da vækstraterne i Asien sigter mod at overgå det globale gennemsnit med en faktor tre. Dette fulgte efter sidste uges Rusland-Afrika-konference i Moskva, hvor 40 nationer var repræsenteret for at drøfte økonomiske muligheder i modsætning

til påstandene om, at Rusland er ”isoleret” og ”desperat”. Endvidere indviede præsident Hakainde Hichilema i Zambia en ny dæmning med vandkraft (bygget i samarbejde med Kina), som vil øge landets strømkapacitet med hele 27 %.

På trods af disse eksempler på ægte demokratiske fordele i modsætning til autokratisk styre og dominans afspejler det faktisk ikke den virkelige verden. Selv de, der er mest engageret i ”demokratiske” værdier og i at afvise ”autoritære” værdier, vil fejle. Dette er faktisk ikke det princip, der ligger til grund for et nyt paradigme for relationer. Et perfekt demokrati vil ikke bane vejen til en bedre fremtid – det kan det ikke.

I stedet for en sådan mislykket målestok kan man overveje, hvad Helga Zepp-LaRouche påpegede i sit dokument ”Ti principper” fra november sidste år. I sit forslag til principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur beskrev hun følgende:

”For at overvinde de konflikter, der opstår på grund af stridende meninger, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over undersætterne, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i samklang med det fysiske univers’ lovmæssighed. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde passende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng kan findes i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.” (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

Med andre ord er der en lovmæssighed i universet, og det er forskellen, om vi vælger at handle i overensstemmelse med denne lovmæssighed eller ej – ikke den særlige form eller smag, vi bruger for at nå dertil. I den henseende er

eksplosionen af et nyt system af relationer i verden, som finder sted omkring BRICS-Plus og andre, præcis dette. Kinas løft af over 800 millioner mennesker ud af fattigdom og dets forpligtelse til at fortsætte sådanne fremskridt i alle andre lande i verden er i overensstemmelse med naturretten, og ikke blot med den demokratiske lov. At modsætte sig dette er at modsætte sig et universelt princip.

Vesten må vågne op og se virkeligheden i øjnene. Mulighederne for samarbejde omkring denne form for fælles mål er uendelige, og det er måske den eneste måde, hvorpå man kan redde sit liv.

Din ret til at stemme er blevet afskaffet

Den 26. marts 2023 (EIRNS) – Ifølge schweizisk lov skulle Credit Suisses aktionærer stemme om UBS's overtagelse, men UBS ville ikke deltage i det tvungne ægteskab uden massive finansielle forpligtelser fra staten og et massivt tab for Credit Suisses aktionærer. Sidstnævnte ville ikke blive godkendt af aktionærerne. Hvor gør en regering? Lynhurtigt ændrede de simpelthen loven og fjernede afstemningen.

De finansielle myndigheder gjorde det klart for Frankrigs præsident Macron, at de offentlige pensioner skulle "reformeres" – det vil sige, at pensionsalderen forhøjes med to år. En sådan krænkelse af befolkningen ville næppe blive godkendt af deres lovgivende forsamling. Også her er løsningen – afskaf afstemninger om sagen.

Og forvent ikke, at konsekvenserne af de redningsplaner, der

er blevet indført på hastemøder bag kulisserne af "finansielle myndigheder" – som f.eks. Janet Yellens fredag aften i "Financial Stability Oversight Council"-affæren – bliver håndteret anderledes.

Finansmarkederne elsker demokratiet, lige indtil de ikke gør, og læren heraf er, at vælgerne er velkomne til at stemme om næsten hvad som helst, så længe den finansielle spekulation er eneherskeren i byen.

Det viser sig, at der er en konflikt mellem "demokrati" og "autokrati" – men ikke den konflikt, som de vestlige meningsdannere fremhæver, og som Biden elsker at prædike om. Den falske debat mod dem, der betegnes som "autokrater", lederne af de lande, der har gjort modstand mod finansiel spekulation, og som bruger regeringsmagten til at forsøre en vis opfattelse af deres befolkningens generelle velfærd. I den nuværende vestlige verden er demokratiet fint i forbindelse med "identitets"-spørgsmål, men når der sker et finansielt hjerteanfald, og der opstår et opgør mellem befolkningernes overlevelse og opkøbet af endnu en omgang finansiel spekulation, bliver "demokratiets" påskud afsløret. Samfundet har ikke råd til, at du kan stemme.

Hvad sker der med 33 billioner dollars i amerikansk statsgæld, når man får lov til at overveje spørgsmålet, hvad chancerne er for, at en sådan gæld bliver tilbagebetalt? Og, sideløbende hermed, hvor forestiller nogen sig, at midlerne til redningspakker til bankerne egentlig kommer fra? Kan en sådan størrelse, som i årtier har dækket spekulanternes væddemål, når de taber, virkelig holde fingrene fra de angiveligt øremærkede midler i det sociale sikringssystem? Når det kommer til stykket, vil Biden så, ligesom Macron har gjort det, give efter for plyndringen af sådanne urørlige opsparinger? Vil sagen blive sat til afstemning hos jer eller jeres valgte repræsentanter?

Det "amerikanske systems" økonomiske strategi af Alexander

Hamilton og hans vanddrevne projekter, af Abraham Lincoln og den transkontinentale jernbane, af Franklin Roosevelt og TVA, af John F. Kennedy og "Apollo"-programmet er reelle. USA gjorde det bedre og længere end nogen anden. Den nuværende virkelighed og ironi er imidlertid, at Kina, der styres af det kinesiske kommunistparti, er mere amerikansk end nogen anden stormagt på planeten lige nu. Kreditudstedning baseret på faktiske fysisk-økonomiske projekter, den gammeldags mistillid til finansielle former for spekulationsspil og den centrale forpligtelse til at øge befolkningens generelle velfærd har været nøglen til at bringe 800 millioner kinesiske borgere ud af fattigdom i løbet af de sidste mere end 30 år.

For ti år siden blev Kinas præsident Xi Jinping valgt for første gang, og hans tilbud om et program til udryddelse af fattigdom, om opbygning af en middelklasse og om at brødføde de milliarder af underernærede i verden med sit Bælte- og Vej-Initiativ har givet næring til de underudviklede befolkningsgruppers længe frustrerede håb. Dette tilbud er ikke blot, som Lincoln ville sige, menneskehedens sidste bedste håb, men det er faktisk USA's sidste bedste håb om at komme ud af dets egen gældsfælde.

Hvorfor skulle finansspekulanterne og den permanente "krigsbande" ellers bruge så meget energi på at fremstille Kina som jeres fjende?

I øjeblikket er det globale flertal af nationer ved at gå ombord i Bæltet & Vejen, ikke i den gennemsigtigt forlorne operation "demokrati i kamp mod autokraterne". Underskriv og rundsend i dag Schiller Institutets grundlægger Helga Zepp-LaRouches "Opfordring til en international krisekonference for at reorganisere det bankerotte finanssystem": https://schillerinstitute.nationbuilder.com/reorganize_the_bankrupt_financial_system

I morgen og i løbet af de næste to uger kan du drive fortvivelsen ud af dit hjerte og frygten ud af din stakkels

sjæl. Organiser dig selv og alle, du holder af omkring den enkle og uundgåelige kendsgerning, at: "Uden udvikling af alle nationer kan der ikke blive nogen varig fred på planeten" – titlen på Schiller Institutets kommende konference den 15. april: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Det kaldes at stemme med fødderne.

Hvorfor brugte Moses fyrre år?

Den 23. marts 2023 (EIRNS) – For fyrre år siden i dag rystede præsident Reagan verden ved at bekendtgøre, at USA ville gøre atomvåben "impotente og forældede" ved at anvende avancerede videnskabelige principper (lasere, plasmafysik, elektromagnetiske impulser osv.) for at gøre det væsentligt billigere at destruere missiler end at fremstille dem. Endvidere ville de strategiske forsvarssystemer blive stillet til rådighed for russerne – det kommunistiske Sovjetunionen. Reagan havde vedtaget programmet, som Lyndon LaRouche havde udtaenk, tilrettelagt og ført valgkampagne for.

For at gennemføre det pågældende program var der behov for en fuldstændig videnskabelig mobilisering – mere omfattende end John F. Kennedys berømte "Apollo"-program – en proces, der ville have gjort USA's økonomi afhængig af reel udvikling af industri, landbrug og offentlig infrastruktur, og ikke af de sidste 40 års finansspekulationer, bankredninger, militære eventyr, "regimeskift" og narkotikaepidemier.

En præsident for USA udviste såvel med JFK som Reagan strategisk og dristigt lederskab, ikke for imperiet, men for

republikken.

Dette er ikke et eventyr. Det er bedst ikke at være det, for USA vil sammen med de andre nationer i ”Vesten” – det Globale Mindretal – blive efterladt i støvet, medmindre det får styr på sig selv, klasker sig selv i ansigtet, vågner op fra sit mareridt og bliver optaget af ægte strategisk lederskab igen.

I dag bragte det russiske TASS også et interview med Helga Zepp-LaRouche, hvor hun slog alarm om behovet for og den implicitte evne til fuldt ud at forkaste den seneste tids strategiske blindhed og dumhed, samt træffe en bevidst og velovervejet beslutning om, som Bibelen udtrykker det, at vælge det gode frem for det onde. <https://tass.com/world/1593321> og <https://tass.com/politics/1593329>

I dag brød også freden ud i de lange ulmende og til tider voldelige konfrontationer mellem Armenien og Aserbajdsjan. Armeniens premierminister, Nikol Pashinyan, meddelte, at den langvarige konflikt med Aserbajdsjan er afsluttet: ”Der vil blive indgået en fredstraktat mellem Armenien og Aserbajdsjan.” Traktaten vil være baseret ”på fælles officielle erklæringer vedtaget på højeste niveau.... Der vil ikke komme en ny optrapning!”

I dag fører Saudi-Arabien også drøftelser med Syrien om at rette op på elleve års modstand – herunder saudiarabisk finansiering for at vælte Syrien. De planlægger at bekendtgøre genetablering af diplomatiske forbindelser inden for kort tid. Begge disse udviklinger – Armenien-Aserbajdsjan og Saudi-Arabien-Syrien – menes at være blevet mæglet af Moskva, og de kommer begge i kølvandet på det overraskende kinesiske gennembrud med det shiitisk dominerede Iran og det sunni-dominerede Saudi-Arabien. London og Washington er blevet taget med bukserne nede i deres ”fred-er-umulig, fat-det-dog, Mellemøsten”. Måske er det på tide at gennemgå, hvad Putin og Xi drøftede tidligere på ugen.

I dag, efter at have udskældt det løgnagtige hykleri i USA's udenrigsministerium for at vove at dikttere "moral" og bekymring for "menneskerettigheder" til et land, som det ønskede at ødelægge, appelerede Mexicos Lopez Obrador til den amerikanske republiks bedre natur om at vende tilbage til Abraham Lincolns forening med Mexicos Benito Juarez, der kæmpede for republikker fri for imperialistisk kontrol fra Frankrig og Storbritannien.

I dag – bortset fra at Frankrigs Macron stod over for over en million mennesker, der demonstrerede og krævede, at han skulle træde tilbage – var en ganske god dag. Måske er det på tide at konfrontere den fåbelige sladder og de løgne, der har holdt Vesten bundet til en møjbeskidt kulturpessimisme, et beskidt og hæsligt syn på menneskeheden, en snavset eksistentialisme. Moses førte trods alt slaverne gennem ørkenen i fyrre år for at befri folket for slavelignende vaner og tankegods. Man kan hævde, at det aldrig burde have taget så lang tid ... men her er vi altså.